

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 89

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 25 d'abril del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2851/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a la finca pública de Son Real. 4542
  - 2) **RGE núm. 2869/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expectatives de creixement del turisme de creuers. 4543
  - 3) **RGE núm. 3084/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Rosselló i del Rosal, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a Pla director d'economia social. 4544
  - 4) **RGE núm. 3079/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llengües estrangeres als centres de les nostres illes. 4545
  - 5) **RGE núm. 3073/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conclusions derivades del Congrés europeu sobre l'agricultura i ramaderia a les zones insulars i perifèriques celebrat a Palma. 4546
  - 6) **RGE núm. 3076/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió sectorial sobre la Llei de la dependència. 4547
  - 7) **RGE núm. 3074/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantatges
-

- d'empadronar-se al seu ajuntament per a la població immigrant. 4547
- 8) RGE núm. 3077/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes del traspàs de competències en matèria d'administració de justícia a les Illes Balears. 4548
- 9) RGE núm. 3080/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a planta asfàltica a Monte Cristo. 4549
- 10) RGE núm. 3078/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dotació de policia turística per a la propera temporada turística. 4550
- 11) RGE núm. 3083/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a aval concedit a l'empresa Yanko. 4550
- 12) RGE núm. 3075/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni de creació d'una càtedra d'estudis contra la violència de gènere. 4551
- 13) RGE núm. 3081/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de l'"autotaxa". 4552
- 14) RGE núm. 3082/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fons públics per a activitats privades. 4553
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 8063/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria industrial. 4554
- III. MOCIÓ RGE núm. 2933/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de l'ensenyament públic a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1/06. 4562
- IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Economia de la Proposició de llei RGE núm. 5966/05**, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, reguladora de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació d'Eivissa i Formentera. 4570
- V. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 24/06, integral de la joventut:**
- 1) RGE núm. 1100/06**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. 4578
- 2) RGE núm. 1161/06**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. 4580
- 3) RGE núm. 1254/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 4583

EL SR. PRESIDENT:

(...) plenari d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2851/06, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a la finca pública de Son Real.

Primera pregunta RGE núm. 2851/06, ajornada a la sessió anterior, relativa a actuacions a la finca pública de Son Real que formula el Diputat Hble. Sr. Celestí Alomar i Mateu del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Queda plantejada amb els seus propis termes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Les actuacions que es venen duent a terme a la finca pública de Son Real són ja projectes finalitzats, la casa dels garriguers i una fosa sèptica biològica. Hi ha en execució en aquest moment les obres de reforma de la casa dels senyors i de Ca'n Poloni. Hi ha uns projectes adjudicats per dur a terme el camí de l'illa

des Porros. En aquests moments tenim en procés d'adjudicació una sèrie de camins, també dins la finca de Son Real; l'edifici dels Sestadors i de l'Aljub i un concurs d'idees per dur a terme un centre d'interpretació en aquesta finca.

A més, hi ha en redacció tota una sèrie de projectes que són els dels estables, els de Ca'n Morell, la dotació d'electricitat, la dotació d'aigua, l'adequació de l'aparcament i unes cisternes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, jo he estat aquests dies passejant per la finca i hi ha tota una sèrie de projectes que s'estan fent, són projectes que venien d'iniciatives de la legislatura passada i d'aquesta legislatura de coses noves n'he comprovades tres: una que la finca es va cedir a la Fundació de Desenvolupament Sostenible de les Illes Balears; dues, que varen aparèixer aquests cartells de "No passeu, propietat privada", que s'havien fet per posar a la finca del costat i ara resulta que estan a la de Son Real, i tres, aquest concurs d'idees, concurs d'idees que fa el Govern per saber el que han de fer en aquesta finca que s'ha cedit a la fundació.

A nosaltres ens agradaria saber si aquesta és la gestió privada que deia el Sr. Matas. Aquesta mateixa fórmula s'ha aplicat a Educació, s'ha aplicat a Sanitat i ara s'ha aplicat a les finques públiques; és a dir, el benefici o la gestió és privada, però la despesa és pública. Això per al Govern és un mal negoci perquè resulta que tenim un govern de mals gestors; és a dir, des d'aquest principi qualsevol podria funcionar, és a dir, la despesa la fan amb els doblers públics i la gestió la fan privada. Això és un model, Sr. Conseller, que no ens du a cap tema, a no ser que vostès tinguin el principi aquest que l'Estat, allò públic sigui o s'hagi de tractar com a una finca privada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vostè fa referència a tres qüestions concretes: primera, la inscripció d'aquesta finca a la Fundació de Desenvolupament Sostenible de les Illes Balears, jo crec que no té cap problema ni una, entre d'altres coses perquè aquesta fundació, en l'hipotètic cas que un dia es dissolgués, marca molt clarament en els seus estatuts que tot el patrimoni resultant de la liquidació tornaria a ser propietat pública, per la qual cosa des d'aquest punt de vista no hi ha cap problema.

Els cartells de "No passeu, propietat privada", ho lament, Sr. Alomar, les meves informacions és que venen ja de la legislatura anterior, els varen posar vostès; per tant, no me

demani a mi responsabilitats d'uns cartells que va manar posar vostè mateix i que indicaven el pas d'una propietat pública cap a una propietat privada. Per tant, no confongui, com varen intentar a través dels mitjans de comunicació, l'opinió pública; els cartells de propietat privada que apareixen a la finca de Son Real varen ser posats per ordre i instrucció seva, Sr. Alomar, per tant no me traspassi a mi aquesta responsabilitat. I nosaltres els hem mantingut perquè creim que quan es passa d'una propietat pública a una propietat privada és normal que s'adverteixi d'aquesta circumstància.

I quant al concurs d'idees, nosaltres volem fer, i crec a més que era la mateixa idea que tenien vostès en el seu dia, un centre d'interpretació en aquesta finca, un centre d'interpretació del món arqueològic i del que era una finca en el seu dia a la ruralia de l'illa de Mallorca. Precisament, per poder fer aquest centre d'interpretació hem convocat un concurs d'idees, perquè de manera lliure les empreses, els artistes, qui sigui, puguin expressar les seves opinions sobre com enfocarien aquest centre d'interpretació.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 2869/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expectatives de creixement del turisme de creuers.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 2869/06, ajornada a la sessió anterior, relativa a expectatives de creixement del turisme de creuers, que formula la diputada Hble. Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. El turisme de creuer és un producte a l'alça a tot el món i especialment en el Mediterrani, per això volíem conèixer del conseller de Turisme quina és la seva opinió respecte de les expectatives de creixement durant els propers anys dels segments del turisme de creuers. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo coincidesc amb vostè en la importància que pot tenir de cara al futur aquest segment turístic que són els creuers. He de dir que en aquest moment arreu del món hi ha ja més de 10 milions d'usuaris d'aquest tipus de turisme i que, a més, el Mediterrani, la nostra àrea geogràfica, per tant, s'ha constituït en la segona zona més important de desenvolupament d'aquest tipus de turisme.

Dir-li, a més, que durant els darrers cinc anys hem duplicat, hem quasi duplicat el turista de creuer de les nostres illes, s'ha

passat de 489.000, fa cinc anys, a 860.000. I a més, representa aquest tipus de turisme un impacte econòmic a les nostres illes de més de 77 milions d'euros.

Per tant, crec que estam davant un segment molt important i amb un recorregut de cara al futur també igualment important. Però crec que hauria de dir també i hauria d'afegir que són molt importants les infraestructures que siguem capaços de posar a disposició d'aquest turisme. He de dir que seria convenient a cadascuna de les illes millorar les infraestructures, millorar els centres de recepció d'aquests creuers i d'una manera molt especial a l'illa de Menorca, allà on topam amb serioses dificultats, provinents, com vostè sap perfectament, del govern de l'illa de Menorca i del govern de l'Estat, per poder desenvolupar infraestructures que siguin capaces de poder acollir aquest tipus de turisme. Per exemple, el Port de Ciutadella en aquests moments veu com cada any minva, disminueix el trànsit de creuers, per la senzilla raó que no compta amb les infraestructures necessàries i oportunes per acollir-lo, i m'estic referint, com tots vostès saben, d'una manera molt especial, al famós dic de Ciutadella. Dificilment podem apostar per la diversificació, per la segmentació, per l'aposta per un turisme de major i millor qualitat si al mateix posam, com s'estan posant des del govern de Menorca, des del govern del Consell de Menorca, entrebancs i dificultats contínues a la millora de les infraestructures que permetin captar aquest tipus de turisme.

Per tant, nosaltres creim que és un error, que és una equivocació lamentable la que des d'aquests moments, des de Menorca, impedeix la construcció d'aquest tipus d'infraestructures. Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 3084/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Rosselló i del Rosal, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a Pla director d'economia social.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 3084/06, relativa a Pla director d'economia social, que formula el diputat Hble. Sr. Miquel Rosselló i del Rosal del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. La pregunta parteix de la idea que el mes d'abril del 2004 es va aprovar una moció per unanimitat en aquest plenari, on un dels punts era el desenvolupament d'un Pla director de foment de l'economia social. Mesos després es va aprovar una altra moció, presentada per un altre grup d'aquesta cambra, que també es va aprovar per unanimitat i també deia el mateix.

Voldríem saber les causes per les quals a hores d'ara encara no comptam amb aquest pla desenvolupat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Rosselló, efectivament, al llarg, part del 2004 i 2005, vostè sap que s'ha adequat tot el teixit d'empreses laborals i cooperatives a la modificació de la llei, que no s'havia pogut fer, i a partir d'aquí hem pogut elaborar el diagnòstic que, prèviament a qualsevol redacció d'un pla, es necessita. Tenim el diagnòstic fet, tenim el pla redactat i el que hi falta és culminar la seva tramitació.

En aquests moments, no sé si s'han iniciat o s'inicien les reunions amb els representants del sector i jo confiï que en un termini breu de temps tindrem o podrem dur a aprovació aquest pla.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, en definitiva, la resposta li he de dir Sr. Conseller que no me satisfà; dos anys per desenvolupar aquest estudi; retardar una vegada rera l'altra, vostè sap perfectament que fa bastants mesos que té una proposta de pla, elaborat per la seva Direcció General de Treball, damunt la seva taula, que ja està esperant; vostè sap que fa setmanes o mesos que té una reunió demanada per a totes les organitzacions del sector social per parlar d'aquest tema i quan s'aprovi aquest pla ja no quedarà cap pressupost a aprovar dins aquesta legislatura, ja serà, en definitiva, un pla per a la següent legislatura.

En definitiva, el resultat serà que s'haurà passat una legislatura estudiant i analitzant quina és la situació de l'economia social de les illes, que vostè sap perfectament, perquè així m'ho va dir a mi fa ja dos anys a un debat aquí mateix, que la situació és catastròfica, que hi havia molt poques cooperatives, molt poques empreses d'economia social en aquestes illes. D'aquesta anàlisi vostè en treia una conclusió en aquell moment i era que perquè n'hi havia poques s'havia de destinar poca despesa a aquesta qüestió. Jo en treia una altra diferent, perquè n'hi havia poques feia falta un seriós esforç de foment de l'economia social per tirar-les endavant.

En definitiva, podem constatar a hores d'ara, al final d'aquesta legislatura, que, en definitiva, vostè s'ha manejat pels criteris que va defensar en aquesta tribuna fa ja dos anys, és un sector que no mereix, requereix dedicar seriosos esforços, es va fent poc a poc, es van fent algunes coses, però sense cap dubte no és una prioritat de la seva conselleria i no forma part d'una de les tasques que, quan acabi aquesta legislatura, vostè podrà presentar com a deures fets; vostè haurà de presentar en aquest capítol, en altres probablement no, en aquest capítol com a un deute per fer i, en tot cas, ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Bé, no és molt exacte, encara que estic convençut que sí que té informació molt directa de la conselleria i del que passa a la conselleria, la informació que li han passat no és molt exacta. En aquest moment, no sé ara ja si és una coincidència, jo me pensava que era una coincidència la pregunta i el fet que s'hagin iniciat les comunicacions per tenir la reunió amb el sector, veig que no és una coincidència, veig que vostè té informació no sé com, però privilegiada en aquest cas; no està malament, Sr. Rosselló, tot el que passa a la conselleria és transparent i pot estar informat no només el diputat sinó qualsevol ciutadà, açò no me preocupa gens, però el problema del retard no és altre que poder tenir la relació de cooperatives i d'empreses laborals, sí senyor, adaptades a la llei, que vostè sap que vàrem haver de dur una modificació de la llei a finals del 2005 i després s'ha hagut de fer la feina de quines estan dins o fora, per poder tenir un diagnòstic com Déu mana.

I una altra cosa, no insisteixi en el tema que el fet que no tinguem un pla açò hagi causat cap perjudici a cap iniciativa ni a cap cooperativa o a cap societat laboral, tots els que han volgut tenir formació, informació i assessorament respecte de la constitució d'una empresa emprenedora o d'un emprenedor sortir de l'atur i tenir una activitat, han tingut prou serveis, prou assessorament i prou recursos. La planificació, hi estic d'acord, però s'ha de fer ben feta.

Sr. Rosselló, no parlaré de la planificació anterior perquè aquesta no era la pregunta, però quan vostè tengui interès que debatem el feim i el que va fer veurà que nosaltres hi sortim guanyant.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 3079/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llengües estrangeres als centres de les nostres illes.

Quarta pregunta RGE núm. 3079/06, relativa a llengües estrangeres als centres de les nostres illes, que formula el diputat Hble. Sr. Andreu Bosch i Mesquida del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, el Grup Parlamentari Socialista és partidari que tots els alumnes i centres de les nostres illes tinguin les mateixes oportunitats a l'hora d'adquirir una bona competència lingüística en una llengua estrangera i per impartir-ne la seva ensenyança. Per açò, preocupats pel contingut del projecte de l'anomenat decret de trilingüisme, li demanam: creu el Sr. Conseller que aquest projecte de decret afavoreix tots els alumnes i centres de les nostres illes?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo sí crec que aquest decret afavorirà tots els alumnes de les Illes Balears d'una forma, ja és clar, progressiva, mitjançant una implantació que s'ha volgut que fos de caràcter voluntari i no obligatori, perquè si fos obligatori ens haguéssim ficat en una situació vertaderament impossible. El caràcter voluntari es refereix a les possibilitats del centre, en el moment actual, a les voluntats del propi equip directiu, a la capacitat en alguns casos de modificació del propi projecte lingüístic del centre. Es refereix a moltes coses variades, per tant és una decisió que el centre ha de prendre, no és una decisió que l'administració doni perquè sí a un centre o a un altre, sinó que és, per dir-ho de qualque manera, és pregat, és a dir, ho ha de demanar el centre, no ho pot imposar l'administració. Per tant, hem emprat aquest mecanisme perquè ens pareixia el més equànim, el més equitatiu.

Evidentment, aquest corrent, creim i estam convençuts que s'anirà implantant, i estic segur que vostè també hi està d'acord, per arribar definitivament a tots els escolars de les Illes Balears per al seu bé. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè pot argumentar que la implantació pot ser progressiva i que a la llarga tothom hi podrà accedir, però de moment el que ha dit és que el desplegament generalitzat hauria tingut unes dificultats molts grans. I també ha dit que ho comencin aquells centres que puguin, és a dir que vostè mateix reconeix que no és una normativa per a tots els centres.

El seu projecte de decret fomenta la desigualtat i és discriminatori, ho és per partida triple, com ho diu l'Obra Cultural Balear, discriminatori per al professorat perquè no exigeix la mateixa titulació i per les mesures retributives que l'acompanyen; discriminatori per als alumnes, perquè tindran dret o no al programa en funció del centre on està matriculat, i discriminatori també perquè estableix diferències entre centres públics i centres concertats, ja que aquests tenen més facilitats per a la contractació del personal que necessiten.

Tampoc no fa cas a la Universitat quan li diu que una aplicació restringida a un determinat grup de col·legis o d'instituts generarà inseguretat i crearà confusió. I quan diu que la conselleria hauria de promoure mesures de caràcter general i no discriminatori, vostè no proposa un decret perquè se'n puguin beneficiar tots els alumnes, sinó que, una vegada més, dóna més als que més tenen, ja que només s'hi podran acollir aquells que tinguin els mitjans per fer-ho i, a més, els donarà més recursos encara. Per açò, és fal·laç i demagògic dir que

arribarà a tothom i no només als que tenen doblers per pagar-se un curs d'idiomes o dur-los a un col·legi estranger. A la pràctica, vostè el que farà és subvencionar precisament els centres educatius on va aquesta gent que pot pagar.

Hi ha un munt de mesures pedagògiques, administratives i d'organització que es podrien aplicar a tots els centres i beneficiar tots els alumnes per a l'aprenentatge de les llengües estrangeres, però vostè s'estima més afavorir uns pocs en detriment de la majoria, afavorir els que més poden, els que ja tenen més recursos i, en particular, l'escola privada en detriment de l'escola pública. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. No puc estar d'acord amb el plantejament que vostè fa de venir aquí cada vegada a explicar que tot el que feim és fal·laç i demagògic i que persegueix ajudar els centres privats. Això no és ver, perquè, a més, el gruix de professors especialitzats en idiomes és a l'escola pública, d'una forma brutalment superior. Per tant, els centres que més possibilitats tenen en aquests moments d'acollir-se avui per avui a aquest decret són els centres públics, amb molta diferència. Per tant, no sé aquest plantejament que vostè fa d'on se'l treu, és absolutament injustificat.

Però, a més, el caràcter evolutiu i progressiu d'aquesta norma és una cosa absolutament lògica, ho hem d'anar aplicant perquè arribi a tothom, perquè el decret és per a tothom. I vostè hauria de conèixer les seves pròpies propostes, perquè si anam al programa del Partit Socialista per a les eleccions, a la pàgina 51, quan parla de llengües estrangeres, quan parla d'implantació de l'anglès, diu, ni més ni menys que experimentar l'ensenyament a través de tres llengües en diferents centres educatius, no a tots -i me fa gestos-, en diferents centres educatius, no a tots els centres educatius. Per tant, vostès són els primers conscients que aquesta proposta havia de ser una proposta progressiva, evolutiva, raonada i no fer-ho per a tothom al mateix temps, en el seu propi programa electoral ho explicaven així.

Altra cosa és que a vostè avui li convengui venir aquí a contar una cosa distinta a la que vostès han proposat als seus electors, aquesta és una altra qüestió, però vostès mateixos ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 3073/06, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conclusions derivades del Congrés europeu sobre l'agricultura i ramaderia a les zones insulars i perifèriques celebrat a Palma.

Cinquena pregunta RGE núm. 3073/06, relativa a conclusions derivades del Congrés europeu sobre l'agricultura

i la ramaderia a les zones insulars i perifèriques celebrat a Palma, que formula el diputat Hble. Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Al Grup Parlamentari Popular ens interessa saber quines conclusions ha tret la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Congrés europeu, recentment celebrat a Palma, d'agricultura i ramaderia a les zones insulars i a les zones perifèriques.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputades. Doncs aquestes conclusions varen ser les cinc conclusions que es varen llegir en el propi congrés: la primera és la constatació del fet de la insularitat en allò que afecta les illes de petita extensió i que no formen part dels territoris ultraperifèrics; presenten una problemàtica singular que els produeix una sèrie de des economies a l'àmbit del sector agrari que els impedeix competir en condicions d'igualtat amb altres territoris continentals de la Unió Europea.

Segon, la constatació del fet que aquestes des economies que afecten la seva competitivitat no estan resoltes suficientment per les actuals reglamentacions de política agrària de la Unió Europea ni pels propis estatuts respectius de l'economia agrària. La necessitat de crear un grup de feina entre tots els territoris insulars de la Unió que estiguin en similars condicions. La necessitat de realitzar una distribució de tasques de cada territori participant amb l'esmentat grup de feina, de forma que pugui elaborar-se un corpus doctrinal comú i una evolució objectiva de les distintes situacions en relació amb els problemes d'insularitat. I la convocatòria de noves conferències a diversos territoris insulars que donin cobertura al grup i en els quals es duiguin a terme els debats i determinacions recollides a Palma i que permetin exposar les feines realitzades per cadascuna i un dels membres (...) i al Comitè Econòmic Social Europeu. La pròxima reunió serà a Canàries i tothom, doncs, procurarem anar-hi amb els deures fets perquè entre tots i tots plegats ens escoltin millor en el Govern central i a la Unió Europea. Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 3076/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió sectorial sobre la Llei de la dependència.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 3076/06, relativa a reunió sectorial sobre la Llei de la dependència, que formula la diputada Hble. Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera de Presidència i Esports, ens pot informar sobre la reunió sectorial que van mantenir les comunitats autònomes i el Ministeri de Treball i Assumptes Socials sobre la Llei de la dependència? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la veritat és que la situació que vàrem viure les comunitats autònomes en aquella conferència sectorial va ser desesperançadora. Jo pensava que seria l'única situació que hauríem de viure en aquest sentit, però realment després que divendres passat el Consell de Ministres aprovàs el Projecte de Llei d'autonomia personal i de la dependència, vàrem tenir la mateixa sensació, no simplement perquè l'aprovàs sinó perquè no s'havia donat una informació que prèviament havíem sol·licitat totes les comunitats autònomes. I me cregui que aquesta no és una qüestió que no sigui important, perquè hem de tenir en compte que aquest projecte de Llei preveu que les comunitats autònomes haurem de posar una aportació del 50%, igual que la que faci l'Estat, per tant s'està legislant damunt competències pròpies i que, a més, nosaltres haurem de fer una aportació econòmica.

Crec que ens empara aquí el dret a la informació, i m'explic: vàrem anar a una conferència sectorial en el mes d'abril, allà on, prèviament, el Govern de les Illes Balears havia presentat tot una sèrie de suggeriments i al·legacions fruit de les propostes fetes pels col·lectius afectats de discapacitats i de persones majors, i la veritat és que vàrem anar a aquesta conferència sectorial fora tenir informació, anam allà, esperam que allà se'ns doni compte de quines són les propostes que s'hauran acceptat per part del Govern de les Illes Balears i tampoc és així. Llavors, sol·licitam al ministre que torni a convocar una conferència sectorial i que ens pugui explicar quines són les propostes acceptades abans que la Llei, el projecte de Llei vagi a aprovació per part del Consell de Ministres.

No ha estat així, hem hagut de tenir coneixement a través dels mitjans de comunicació; el projecte de Llei el vàrem rebre concretament ahir, no ha donat temps a fer una revisió exhaustiva, encara que en els pròxims dies sí que farem una supervisió que realment les propostes de les nostres illes estan incloses. Però me cregui que tenc els dubtes també que això realment no serà així.

Per les poques informacions que tenc damunt aquestes propostes que s'hagin pogut recollir únicament i exclusivament podria fer referència als menors de 0 a 3 anys, però hi ha una afirmació que me preocupa moltíssim i és el reconeixement del copagament, diu que els usuaris o beneficiaris hauran de fer una aportació que pot arribar al 30% del que suposi un servei. En aquests moments en aquesta comunitat autònoma no hi ha cap persona amb discapacitat que sigui usuària d'un servei ni tan sols dels més cars, que són els de la residència, que faci una aportació econòmica ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 3074/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantatges d'empadronar-se al seu ajuntament per a la població immigrant.

Setena pregunta RGE núm. 3074/06, relativa a avantatges d'empadronar-se al seu ajuntament per a la població immigrant, que formula la diputada Hble. Sra. Maria Anna López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, no hi ha cap dubte, no tenc cap dubte que la feina que es dins la Conselleria d'Immigració és molt important, encara que, per una banda, sigui una conselleria jove, i per l'altra hi hagi qui la critiqui dient que no s'actua bé. Li he de dir que no barati i que segueixi per aquest camí.

Com deia, una d'aquestes feines que es fa és una campanya per sensibilitzar els col·lectius d'immigrants per tal que s'empadronin als ajuntaments i és per a açò la pregunta, el que voldria saber: quins són els avantatges que poden reportar a la població immigrant el fet d'empadronar-se al seu ajuntament?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Presidente, señoras y señoras diputadas. Mire, tras numerosas reuniones con los inmigrantes, nosotros hemos detectado que la confusión y el desconcierto entre todas estas personas es grande, porque asocian el estar empadronado al estar fichado, entonces es una sensación que les tenemos que quitar y la campaña puesta en marcha es lo que justamente quiere.

Mire, al estar empadronado en el municipio que le toca le convierte en un ciudadano con numerosos beneficios, pues servicios sociales, derecho a la educación, derecho a la sanidad, a otros muchos derechos como cualquier otro ciudadano. También tenemos que tener en cuenta que cualquier inmigrante extracomunitario resulta que cuando lleva dos años empadronado, pues automáticamente se le quita el padrón, con lo cual pierde sus derechos a esas regularizaciones, como ha pasado en el último caso de la regularización llevada a cabo por el Gobierno central, que muchos de ellos, teniendo todos los derechos, pues no han podido serlo por el medio de no estar en el padrón.

Todo esto es lo que tenemos que conseguir poco a poco, que a los ciudadanos inmigrantes de esta comunidad se les quite este complejo de ser perseguidos en un país libre, donde

poco a poco y a través del tiempo que lleven aquí tendrán los mismos derechos que todos los demás. Por eso, nuestra gran campaña de información en este tema, que estoy segura que vamos a conseguir quitar esa sensación, para que todas las personas que están aquí, con el tiempo sean ciudadanos de pleno derecho de esta comunidad. Por eso vamos a seguir haciendo hincapié en todas estas libertades que van a tener con el tiempo estas personas.

El empadronamiento, si eres miembro de la Unión Europea, pues muy bien, porque sabes que tienes cuatro años igual que todos los demás, pero cuando se trata de personas inmigrantes, pues a los dos años cambian de domicilio, se encuentran sin esos derechos y es de lo que queremos concienciarles.

Nada más. Gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 3077/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes del traspàs de competències en matèria d'administració de justícia a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 3077/06, relativa a efectes del traspàs de competències en matèria d'administració de justícia a les Illes Balears, que formula el diputat Hble. Sr. Miquel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta pregunta va adreçada a la Vicepresidenta del Govern balear. Des del grup parlamentari, senyora vicepresidenta, estaríem interessats a saber quins efectes creu el Govern que podria tenir per a les Illes Balears el traspàs de les competències en matèria d'administració de justícia per part del Govern de l'Estat a la nostra comunitat autònoma?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sense cap dubte, molt millor que la situació lamentable que tenim en aquests moments. Balears és la comunitat que té més litigiositat i superam la mitjana de les comunitats autònomes, segons la darrera memòria que va presentar el president del Tribunal Superior de Justícia aquí a les Illes Balears. S'ha fet un esforç per part del Ministeri de Justícia, és de justícia reconèixer-ho, quan a ampliar la plantilla, però no ha anat en consonància amb ampliar la capacitat dels edificis i per tant la qualitat per poder fer feina de la justícia.

Si passam revista al que significa el que dic, hi ha una mancança de personal, que no planta, que sí, però no tant apressant, i d'edificis. Tres perits judicials per a totes les Illes Balears i han de fer desplaçaments a les illes menors. Dos intèrprets de les quatre places que hi ha per a totes les Illes Balears i han d'anar en època estival a Menorca i a Eivissa, amb la dificultat que això suposa sobretot en aquesta època. Cap xofer. Els fiscals quan van de Manacor a un judici hi van en taxi i el taxi ha d'esperar tot el dia perquè el ministeri té els cotxes saturats i no hi a xofers.

El tema de l'edifici del Tribunal Superior de Justícia, vostès ja ho saben, conviu l'edifici del Tribunal Superior de Justícia en un "agobio sostenido", com diu la memòria, amb l'Audiència, la Fiscalia, les dependències del Col·legi d'Advocats, la policia judicial i el gabinet de premsa. Per tant, és urgent la necessitat de poder cercar un nou edifici. A Via Alemanya, "espacio agotado" diu la memòria, conviu la clínica metge-forense, instrucció, penal, vigilància penitenciària i IDE i AVD. A Inca insuficiència d'espai, s'han llogat locals al costat. A Manacor no fa molt varen fer arribar una carta al batle de Manacor demanant-li si per casualitat el batle tenia 4.000 metres quadrats per poder fer un nou edifici. Jo crec que el que correspondria, si no té aquests metres quadrats, és difícil que un ajuntament els tenguí, poder comprar un edifici perquè Manacor té deficiències en la conservació de l'edifici central, insuficient per acollir instal·lacions judicials. Per tant, requereix d'una reubicació de tot el conjunt.

El que passa a Eivissa ja és absolutament espantós. Quan algun expedient s'ha d'arxivar, s'ha de tirar dins un arxiu i desapareix, ja no se pot recuperar mai aquest arxiu, a no ser què te vesteixis amb un vestit, me permetin dir-ho, de bus...

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Vol intervenir?

I.9) Pregunta RGE núm. 3080/06, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a planta asfàltica a Monte Cristo.

Novena pregunta RGE núm. 3080/06, relativa a planta asfàltica a Monte Cristo que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé Sra. Conseller, abans de formular-li la pregunta que és molt concreta, deixar-li una cosa clara perquè no la confonguin i abans de què ens digui al meu grup o a mi que som violents, terroristes i tot això de què ens acusen, ja deixar-li ben clar que ahir vàrem tenir una declaració institucional conjunta en el consell insular condemnant aquests actes i per tant, tema tancat.

Passant a la pregunta, el que ens preocupa ara a Eivissa i molt concretament als veïns de Monte Cristo a Sant Antoni, és que se permeti instal·lar-hi una planta asfàltica per donar servei

a les dues autovies, sense cap llicència municipal i per tant, defugint dels requisits que marca la llei. Ja sé que me dirà Sra. Consellera que té dos informes de Medi Ambient, però això no són llicències.

Per tant, jo li deman quin són els criteris de la seva conselleria per permetre aquesta instal·lació sense cap llicència?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, estic contenta que hi hagi aquesta declaració institucional i aquesta postura del Grup Socialista. I dir-li que respecte la planta asfàltica s'han seguit uns criteris legals i mediambientals molt per damunt d'allò que ens marca la normativa actual.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé Sra. Consellera, no me sorprèn que vostè digui això per justificar el que és injustificable i li he de dir que aquí tenc dos informes de la seva conselleria de fa uns mesos que justificaven que la instal·lació d'aquesta planta asfàltica estigués, no a Monte Cristo, sinó en el poble de Sant Jordi. I el seu argument era que havia d'estar en el poble de Sant Jordi perquè quedava annex a les obres de l'autovia a l'aeroport.

Ara resulta que sense cap llicència municipal vostès traslladen la planta asfàltica, perquè tenia molta contestació social a Sant Jordi, la traslladen a Monte Cristo que està a més de 10 quilòmetres de Sant Jordi i segueixen amb els mateixos arguments. És un altre municipi, està a més de 10 quilòmetres i a més, donarà servei a les dues autovies, repetesc, sense cap autorització municipal.

I ja que diu que té tots els permisos, li diré que això incompleix el Decret de reglament d'activitats molestes i perilloses que diu que hi ha d'haver una distància mínima de 2.000 metres. No té l'oportuna llicència municipal, com estableix la Llei de disciplina urbanística. Està en sòl rústic i no té l'interès general que ha de donar el consell insular, a través de la Comissió d'Urbanisme. Tampoc té el caràcter de temporalitat que preveu el Decret 18/96, que diu que en cas d'instal·lacions temporals que no superin els dos mesos no es necessita llicència. Però clar, en aquest cas tothom sap que la instal·lació estarà més de dos mesos.

Vostè creu Sra. Consellera que després de tots aquests incompliments que li he detallat, encara han de seguir amb aquests atemptats territorials a l'illa d'Eivissa, no en tenen prou en la construcció d'autovies que a més ara hi deixen implantades plantes asfàltiques sense llicència?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo ja sé que vostè se guia sempre per criteris d'escàs rigor, però jo li explicaré l'expedient administratiu. En primer lloc hi ha dos informes jurídics, no un sinó dos, que avalen la legalitat més absoluta de la planta asfàltica. Un informe dels serveis jurídics de la Conselleria d'Obres Públiques i l'altre de l'Advocacia de la comunitat autònoma. Tots dos confirmen la més absoluta legalitat.

Segon, malgrat no necessitar estudi d'impacte ambiental, com així ho va certificar el secretari de la Comissió Balear de Medi Ambient, s'ha fet un informe que va sotmès a dictamen de la Comissió Balear de Medi Ambient, i aquesta va emetre informe favorable.

Tercer, l'Ajuntament de Sant Antoni també s'ha pronunciat favorablement sobre aquesta instal·lació, instal·lació ubicada al costat d'un polígon industrial, prop de les dues obres, de tal forma que molesta poc al trànsit i molesta poc a la població.

Jo li he de dir Sra. Costa que vostès ja varen intentar manipular amb una planta asfàltica, que efectivament nosaltres, davant la manipulació, la vàrem fer desmantellar, però com que el Govern ja ha après el seu nivell d'invenció i com que ja sabem que el seu nivell d'invenció és molt gran, ara el que feim són els informes per duplicat perquè així no només no denuncia un funcionari, sinó que puguin denunciar a molts de funcionaris. Per tant, els informes estan duplicats perquè estiguin tots més tranquils.

Per tant, nosaltres Sra. Costa tenim els expedients en regla, tenim els informes per duplicat i ara el que fa falta és que vostè, com sempre, tot el que digui ho demostrï amb papers, perquè mai ho demostra amb papers. Ho demostrï amb papers que segurament així la tornaran a treure a *Informe Semanal*.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.10) Pregunta RGE núm. 3078/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dotació de policia turística per a la propera temporada turística.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

Desena pregunta RGE núm. 3078/06, relativa a dotació de policia turística per a la propera temporada turística que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. L'hipoteca constituïda sobre les marques de Yanko i Pielsa. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies President, señoras y señores diputados. Sr. Conseller de Interior, para esta temporada turística que se avecina, ¿qué previsión tiene la Conselleria de Interior relativa a la dotación de policía turística?

Sr. Diputat.

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. SAMPOL I MAS:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

Gràcies, Sr. President. Bé, hem sabut que els administradors concursals de Pielsa, empresa adquirida pel Grup Yanko gràcies a 1 milió dels 3 avalats, aquests administradors representen més de 200 creditors, han presentat incident concursal, sol·licitant l'anul·lació de la garantia de l'IDI sobre les marques.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Si el jutge falla a favor dels creditors, pareix que són creditors preferents, l'única garantia que té l'Institut d'Innovació Empresarial se perdrà i en conseqüència, Sa Nostra executarà l'aval i l'IDI haurà de pagar 3 milions d'euros, 500 milions de pessetes, que se sumarien als 1.000 milions de pessetes que ja ens va costar Yanko fa uns quants anys.

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament enguany la previsió de la policia turística per a les Illes Balears és de 277 places, 277 agents, 77 més que l'any passat i 175 més que l'any 2004. D'aquests agents, 197 prestaran els seus serveis en els 43 municipis que ho han sol·licitat a l'illa de Mallorca, que es tradueix en un augment de 49 agents respecte l'any 2004. 32 ho faran en els 8 municipis de l'illa de Menorca, amb un increment de 2 agents sobre el mateix any. I 48 agents en 5 municipis de les illes d'Eivissa i Formentera, és a dir, comptaran amb 16 policies turístics més que l'any 2004.

Bé, pareix que no s'ha analitzat correctament el pla de viabilitat. Sorpren l'alegria amb la qual s'arrisquen 3 milions d'euros de doblers públics amb un empresari que ha vingut de fora i que no ha complit els seus compromisos. Mentre tant, Yanko s'ha descapitalitzat, la venda de la nau de Lluçmajor se podria considerar alçament de béns.

En definitiva, 57 municipis, pobles, ciutats de la nostra comunitat disposaran de policia turística, la seva incorporació comença en aquests moments, de caràcter immediat, per reforçar la seguretat ciutadana i operar principalment en aquelles zones de major concurrència de visitants.

Sr. Conseller, pregam tots perquè la cosa acabi bé, sinó qualcú haurà d'assumir la responsabilitat política. 500 milions de pessetes són moltes pessetes avui en dia encara, 3 milions d'euros són molts de milions d'euros. I si hi ha hagut negligència, imprevisió, o tracte de favor, qualcú se n'haurà de fer responsable, sobretot perquè no s'ha complit el principal argument d'aquesta operació, salvar els llocs de feina. Els llocs de feina s'estan perdent d'una manera irreversible. Moltes gràcies.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 3083/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a aval concedit a l'empresa Yanko.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta RGE núm. 3083/06, relativa a aval concedit a l'empresa Yanko que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

Sr. Conseller.

EL SR. SAMPOL I MAS:

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. El novembre del 2004 l'Institut d'Innovació Empresarial concedí un aval de 3 milions d'euros a l'empresa Yanko amb l'única garantia de les marques. Una vegada que l'empresa ha presentat concurs de suspensió de pagaments, quines són les garanties que té el Govern de poder recuperar aquest aval de 3 milions d'euros?

Agraesc Sr. Sampol que almanco reconegui quina era la intenció del Govern quan va prestar aquest aval, mantenir els llocs de feina a Mallorca, mantenir la marca Yanko a Mallorca i mantenir una empresa o una marca emblemàtica en aquesta terra.

EL SR. PRESIDENT:

Però li diré una cosa, vostè amb el plantejament que ha fet parteix d'un error, pens que és un error i no vull pensar que és una interpretació com diria en llenguatge jurídic "tortícera".

Miri, hi ha dues hipoteques, una sobre les marques de Yanko, una altra, la segona, sobre les marques de Pielsa. La impugnació que han fet els administracions judicials sobre les marques han estat sobre Pielsa, sobre l'hipoteca que afecta les marques de Pielsa i afecta per tant a 1 milió d'euros, no a tres. I no posa en perill l'hipoteca, que és el més important, sobre les marques de Yanko i per tant, la possibilitat, l'única possibilitat que té el Govern d'incidir dins el procés que en aquest moment està en els jutjats de comparèixer com a creditor i per tant, poder fer valer el seu pes no com a Govern, sinó com a creditor. Vostè sap que amb l'actual llei, la nova llei concursal que ara és d'aplicació, en aquest cas el Govern..., ni el Govern central ni el Govern de les Illes Balears tenen competència sobre aquestes qüestions.

Per tant, primer no està en perill l'hipoteca de Yanko, únicament està en discussió l'hipoteca de Pielsa, per uns actes que no ha fet el Govern, sinó que ha fet el titular principal del deute, l'administrador o administradors, o els accions de Yanko. I d'aquest acte hauran de respondre, en cas de què el jutge digui que està mal fet.

En segon lloc li diré que tenim, o m'han arribat a través dels lletrats que duen aquest assumpte, ofertes dels administradors de tancar aquest tema. Per tant, jo no crec que hi hagi aquest perill. I com veu no basta pregar, algú ha de fer coses i nosaltres les estam fent. Moltes gràcies, Sr. President.

I.12) Pregunta RGE núm. 3075/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni de creació d'una càtedra d'estudis contra la violència de gènere.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta RGE núm. 3075/06, relativa a conveni de creació d'una càtedra d'estudis contra la violència de gènere que formula la diputada Hble. Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, desgraciadament em toca tornar insistir en recordar a tothom quina és la gran xacra d'aquest segle, no és altre que els maltractaments psíquics com físics. Pràcticament cada dia, desgraciadament, tenim notícies de noves agressions, o el que és pitjor moltes vegades, morts, sobretot de dones en mans dels seus homes, ex-companys, companys, amics.

És de tot conegut i és de tots també reconegut l'esforç que està fent de forma incansable aquest Govern per lluitar contra aquesta gran xacra. Ja es va crear la Fundació Balear contra la Violència de Gènere i d'aquesta manera també consideram nosaltres que es garanteix que sempre hi hagi un departament d'aquest Govern que es dediqui de forma exclusiva a promoure totes les accions que estiguin encaminades a solucionar i eradicar la violència de gènere.

Ara coneixem que s'ha signat un conveni entre la Conselleria de Presidència i Esports i la Universitat de les Illes

Balears, a través de la Fundació Balear contra la Violència de Gènere per a la creació d'una càtedra d'estudis contra la violència de gènere. És, sense cap dubte, una bona notícia i una molt bona iniciativa.

Des del Grup Parlamentari Popular voldríem conèixer quins són els principals objectius d'aquest conveni. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, evidentment compartesc les seves afirmacions, tan en el diagnòstic d'aquesta xacra social que existeix a tot arreu, també a la nostra comunitat autònoma i també que amb la firma d'aquest conveni que s'ha fet a través de la Fundació balear, que està composta per distintes administracions, no únicament pel Govern, sinó pels consells insulars, l'Ajuntament de Palma i la Universitat de les Illes Balears.

Realment el que se pretén és contribuir a trobar mesures per eradicar aquesta violència de gènere. Aquest és un conveni que se va firmar fa aproximadament un mes i té un import de 60.000 euros. Realment creim que és important poder comptar amb la col·laboració de tots els professionals de les illes, sobretot amb els de la Universitat de les Illes Balears. A través d'aquest conveni hi ha incloses tot un seguit de mesures, poden ser distintes seminaris, programes docents, fer publicacions i poder incidir sobretot en programes específics dirigits a determinats professionals.

M'agradaria també destacar en aquest moment que aquesta és l'única càtedra damunt temes de violència que existeix a l'Estat, no n'hi ha cap a cap altra comunitat autònoma. Sí que és veritat que n'hi ha altres referents a temes d'igualtat de dones, però damunt el tema de violència de gènere som la primera comunitat autònoma que fa una càtedra en aquest sentit. Com deia, un dels objectius és realment poder implicar professionals que intervenen dins qualsevol àmbit d'aquesta agressió cap a dones..., igualment també cap als agressors. Poden ser des de metges, psicòlegs, assistents socials, fins i tot també cossos de policia.

Després també hi ha tot un seguit de programes destinats a fer publicacions, perquè no només és bo que ho conegui la comunitat universitària, sinó també la resta de població de les nostres illes, perquè també és cert i està constatat que el tema de violència realment no entén ni de nivells ni de classes socials. Per tant, volem donar a conèixer aquesta xacra i les mesures que hi ha per combatre-la.

Igualment la Universitat s'està plantejant seriosament per a l'any que ve, per al curs vinent, introduir una assignatura de lliure configuració perquè a la Universitat se pugui també donar docència damunt el tema de la violència de gènere.

En definitiva, se tracta d'un conveni marc i que a través de les comissions mixtes que s'han creat a la Fundació i a la Universitat, ens permetrà en un futur...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.13) Pregunta RGE núm. 3081/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de l'"autotaxa".

Pregunta número 13 RGE núm. 3081/06, relativa a aplicació de l'autotaxa que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyors diputats. Sr. Conseller, recorden tots l'autotaxa, un tribut sobre els cotxes de lloguer que va quedar suspès fins que s'arribés a un consens amb el sector. Segons les darreres notícies, el conseller ja ni tan sols rep els representants de les empreses de lloguer. Per això li demanam Sr. Conseller, si té previsions de què el consens necessari per a l'aplicació de l'anomenada autotaxa es produirà en aquesta legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, en principi hem de dir que en aquest moment no hi ha aquest consens, però sí esperam que al llarg d'aquesta legislatura s'avanci en l'anàlisi del problema i especialment s'avanci en l'anàlisi de les solucions, ja que el mercat d'empreses de *rent a car* és un mercat que té perill per a moltes empreses que puguin desaparèixer. Per tant, el Govern treballarà perquè no desapareguin.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Conseller, com s'avançarà si no estan fent res? No estan fent res. Miri Sr. Conseller, vostè ens ha hipotecat per als pròxims 30 anys, té els comptes públics en la més absoluta ruïna. I encara més, ha fet el ridícul més espantós quan ha cercat noves formes d'ingressos, la targeta verda que vostè va presentar amb altres dos consellers ha estat un fracàs absolut. I l'autotaxa constitueix un ridícul legislatiu de primer ordre.

Vostè va utilitzar l'autotaxa en els darrers pressuposts per camuflar el dèficit amb uns ingressos ficticis, se'n recorda que

li ho vàrem dir? Sis mesos després l'autotaxa ni hi és, ni se l'espera. El Sr. Conseller d'Hisenda té una capacitat infinita per fer el ridícul, tengui un gest digne, reconegui que s'ha equivocat i derogui l'autotaxa, tindrà l'oportunitat a la propera llei de pressuposts.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies. Continuem amb la mateixa línia de sempre, fer demagògia. Sr. Diputat, continuem treballant en aquest tema, hi ha un calendari de reunions de dia 4 a Menorca, dia 11 a Eivissa i continuarem en aquesta línia, però evidentment en una línia discreta.

Vostè torna acusar en el tema recurrent i sempre fals de què inflam els ingressos i que hem fet aquest tema per incrementar ingressos i torna a fer el ridícul vostè. Miri, la bona marxa de l'economia, que vostès neguen dia rera dia, quan vostès governaven creixíem un 1% i l'Institut Nacional d'Estadística multiplica per dues vegades i mig aquest creixement i ens dona un increment d'ingressos important. És a dir, si la previsió d'ingressos de l'autotaxa eren de 15 milions d'euros, li puc dir que en aquest moment, en el primer trimestre del 2006, dels impostos que gestiona el Govern de les Illes Balears, gestionam bé els impostos, no els de Madrid perquè no tenim dades, no perquè no gestionin bé. En successions ja duim un increment damunt les previsions del primer trimestre d'1,7 milions d'euros. L'impost de transmissions patrimonials de 17,2 milions d'euros. Actes jurídics documentat un increment damunt la previsió del primer trimestre de 10 milions d'euros.

Per tant, en aquest moment ja duim 30 milions d'euros d'increment d'ingressos damunt les previsions que teníem. Per tant, si teníem una previsió de 15 milions ja la tenim superada i per aquesta part dels ingressos no se preocupi que això no augmenta el dèficit. La nostra prudència i la millora de la marxa econòmica ens permeten gestionar bé i ens permet incrementar els ingressos en major mesura, fins i tot d'allò que teníem pressupostat. Per tant, hem cobert perfectament ja en aquest primer trimestre allò que havíem previst per a l'autotaxa. Per tant, en aquest sentit els ciutadans de les Illes Balears poden estar tranquils que la previsió d'ingressos se complirà i no se veurà afectada per aquests 15 milions, en el possible cas de què no la recaptem. Ja tenim en el primer trimestre 30 milions més dels que teníem previst. Això significa que a finals d'any tendrem més d'uns 100 milions si continués aquesta bona marxa econòmica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 3082/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fons públics per a activitats privades.

Pregunta número 14 RGE núm. 3082/06, relativa a fons públics per a activitats privades que formula el diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President. El conseller d'Interior va arribar a un acord amb la que és ara directora general de Funció Pública, pel qual aquesta acceptava el càrrec a canvi de què el Sr. Rodríguez li pagués els desplaçaments a Madrid per un curs que estava fent. Fins aquí res d'irregular. Però enlloc de pagar els desplaçaments amb diners del PP, del Partit Popular, els està pagant amb diners públics.

Per això li demanem Sr. Conseller si té previst obligar a la directora general de Funció Pública a què retorni, o que declari, s'haurà adonat de què hi ha un error a la pregunta, que retorni els diners dels quals s'ha aprofitat irregularment.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà)

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Esta afirmación que usted hace Sr. Diputada, ¿se la han dicho? ¿Estaba usted delante? ¿O había micrófonos ocultos en mi despacho y por eso lo sabe usted? Es muy fuerte decir esto, tendrá usted que comprobarlo para demostrar esto así.

Mire usted, la directora general de Función Pública, a pesar de que es licenciada en derecho, no ejerce ninguna actividad privada, al contrario de usted. La directora general de Función Pública no ha hecho ningún curso...

(Remor de veus)

Perdón, escúcheme. La directora general de Función Pública no ha hecho ningún curso privado. Por lo tanto, si no ha hecho ningún curso privado, no se puede haber pagado con dinero público ningún curso.

Usted tiene que probar lo que dice. Gracias, Sr. Diputado.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. President. Sr. Conseller, vostè li ha pagat els viatges en avió, no m'ha negat res d'allò que jo li he dit, perquè tot el que jo li he dit és veritat i vostè ho sap. Vostè va arribar a un acord que seria legal amb els seus diners, però il·legal amb diners públics. A vostè li varen cridar l'atenció, li varen dir que vostè

no ho podia fer i conscientment va continuar pagant. Resolem el tema a l'àmbit parlamentari, retornin els diners i assumeixin la responsabilitat política pels fets.

Miri, quan el vàrem sorprendre amb els diners de Camariñas a la seva caixa fort, els va ingressar i no va passar res, se'n recorda? Ara ha de fer vostè el mateix, demanar els doblers i reingressar-los a l'erari públic. Sr. Rodríguez, faci això que li diguem i acabem l'assumpte ací al Parlament. I no demostrí, una vegada més, que vostè és un perill per als diners públics.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà)

Sr. Diputado, mire usted, le vuelvo a repetir, usted tendrá que probarlo. La directora general no ha hecho ningún curso privado, al no haber hecho ningún curso privado es imposible metafísicamente que con dinero público se paguen cursos privados. Usted lo que tendrá que demostrar.

Segundo punto Sr. Diputado, yo a usted le necesito para hacer un seguimiento positivo en función pública. Le necesito y yo me he preguntado muchas veces, ¿cómo es posible que el Sr. Diéguez tenga esta confusión? Y he llegado a la siguiente conclusión: tiene usted una dispersión de efectos que no le dejan a usted centrarse. En este período de sesiones usted se ha preocupado por la seguridad de las personas sobre interés público; se ha preocupado usted por el proceso electoral en Sa Nostra; se ha preocupado usted por los terrenos en el Parc BIT; se ha preocupado usted por el informe Hispalink; se ha preocupado usted por la recogida de firmas; se ha preocupado usted por (...) de emigrantes; se ha preocupado usted por la situación (...) irregular; se ha preocupado usted por los proyectos educativos... hoy se preocupa por la ecotasa o por la directora general, perdón, por la autotasa.

Es decir, tiene usted tantos frentes abiertos que no se corresponde a que es usted el superman de los diputados del PSOE, o que en su despacho se (...) a estos.

Gracias, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 8063/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria industrial.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 8063/05 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria industrial. En nom del Grup Socialista té la paraula la Sra. Patricia Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. *President*, señoras y señores diputados. Sr. *Conseller*, vamos a hablar de la situación de la industria en la comunidad, un sector que ha sido y debe ser pieza básica en la economía de las Islas, entre otros motivos porque permite una cierta diversificación. Todos sabemos que el turismo y la construcción sustentan la economía, y si alguno de estos dos sectores sufre, sufrimos todos en mayor y menor grado.

Si analizamos la situación de la industria, vemos como no está en su mejor momento. Según el informe del *Centre Econòmic i Social* referido al año 2004, muestra la atonía del sector, i el que menos ha crecido, en concreto sólo un 0,9%, y una pérdida importante de puestos de trabajo. Sólo en 2004 dejaron de trabajar 445 personas, lo que representa un 1,8% de descenso. Pero es que a este descenso hay que sumarle las 295 personas de 2003 y las que han dejado de trabajar a lo largo de 2005 que, como usted sabe, no ha sido un año muy bueno. El cierre de las tres fábricas de calzado, la reestructuración de Majórica y del sector perlero, que también ha perdido tasa de ocupación, y otras actividades han tenido que reducir el personal.

Sr. *Conseller*, el sector industrial sufre una pérdida constante de representación en el mercado de trabajo. A día de hoy sólo el 8,5% de los empleos están en la industria. Porque hemos analizado la situación hasta ahora, pero las perspectivas no son ni mucho menos positivas: según el informe "Perspectivas empresariales para el 2006" elaborado por la Cámara de Comercio de Mallorca, Ibiza y Formentera, con respecto a la cifra de negocios las perspectivas son moderadas y, lo peor, inferiores a las de 2005. Lo mismo sucede con las ventas: se prevé una demanda interna que será peor que el año pasado. En cuanto a la contratación laboral el pesimismo es importante: se plantean reducir un 15% de creación de empleo. Este dato es muy malo, porque demuestra que no hay interés por crecer en el sector y en inversión tampoco son buenas las perspectivas; al contrario, peores que en 2005: ni una sola persona de las encuestadas piensa invertir en el sector.

Ante esta situación, Sr. *Conseller*, le preguntamos qué piensa hacer para evitar que desaparezca la industria y que desaparezcan sectores tan importantes. Los datos que le presentamos estoy convencida de que usted los conoce y, sin embargo, su actividad en este aspecto se puede definir de nula, plana, sin iniciativas encaminadas a evitar que la industria vaya perdiendo peso dentro de la economía y, por lo tanto, a una mayor dependencia de los otros sectores comentados.

Sr. *Conseller*, a lo largo de esta legislatura se están produciendo el cierre y la reestructuración de empresas emblemáticas en Baleares, como es el caso de Majórica o de Yanko. Hablemos de estas dos empresas.

Con respecto a Majórica, la situación parece estar en *stand-by*, y eso podría ser en un principio bueno, pero no lo es porque el protocolo que se firmó no se ha cumplido. Le preguntó por qué no se han llevado a cabo las inversiones previstas en el protocolo y que debían ser supervisadas por la comisión de seguimiento de la que usted es miembro. Esta empresa sufrió una reconversión muy importante que supuso el

despido de un buen número de personas y que implicó a otras empresas perleras que han desaparecido. Usted se comprometió a un plan de reconversión en el sector perlero, ¿qué ha sido de su promesa?

Con respecto a Yanko, después de la presentación del informe de los acreedores concursales que plantea el cierre definitivo de la fábrica de Lluçmajor, el cierre parcial de la fábrica de Inca, el cierre de varias tiendas y el despido de más de 140 trabajadores, 2 de cada 3 trabajadores dejarán su puesto de trabajo, y todo porque la empresa no pierda su derecho a la marca, porqué así seguirá en Mallorca, Sr. *Conseller*. La estrategia de los empresarios de Yanko es muy buena, hay que reconocerlo; es decir, ellos plantean mantenerse en Yanko con 23 trabajadores exclusivamente, con una fábrica en Inca parcialmente cerrada -eso sí, saben que como la producción va a ser imposible llevarla a cabo en esta fábrica la llevarán a cabo en la fábrica que tienen en la India-, y así podrán mantener la marca aquí, porque con el tema del aval que firmó la conselleria con la empresa Yanko, que le permitió recoger 3 millones de euros, Sr. *Conseller*, ustedes no pidieron ningún tipo de informe de viabilidad; de hecho la empresa no había presentado las cuentas anuales, requisito que recoge la ley de comercio, y en cinco años no las había presentado, y usted siempre dice que fue a cambio de que la marca permanezca en Mallorca.

La marca permanecerá en Mallorca, ¿pero a qué precio, Sr. *Conseller*?, ¿a 23 trabajadores, exclusivamente?, ¿a un proceso de regulación de empleo que a día de hoy a los trabajadores lo que más les preocupa es cómo van a ser despedidos, en qué situación van a quedar sus jubilaciones, en qué situación van a quedar después de todo este proceso? Ya ha llegado un punto en el que están desmotivados completamente, porque -fíjese- el informe de Yanko, de los acreedores concursales, presentado hace dos o tres meses preveía lo que está sucediendo ahora; en ese momento la fábrica trabajaba, tenía trabajo, hacían horas extras, había material, pero ya decía que iba a ser muy malo el futuro de Yanko, que no iba a haber material, que no iba a haber trabajo, y es lo que está ocurriendo ahora mismo. Sr. *Conseller*, los trabajadores el mes pasado no han cobrado; se han ido de vacaciones, han vuelto a su puesto de trabajo y lo único que se plantean es en qué circunstancias los van a despedir, o sea, de qué manera van a salir menos perjudicados en todo este proceso, y con una tasa de empleo de 23 personas en Inca, y todo lo demás desaparecido de la isla de Mallorca.

Sr. *Conseller*, ¿qué piensa hacer al respecto?, porque, claro, si usted me dice que es que tiene que irse la marca de aquí para poder intervenir, o que ustedes como acreedores pueden intervenir porque por supuesto la ley concursal ya no les permite ningún juego, ninguna participación en este proceso -¡lástima, Sr. *Conseller*!-, una ley que, por cierto, fue aprobada por su grupo en Madrid cuando gobernaba el Sr. Aznar. Por lo tanto habría que mirar esa ley, porque desde luego lo que está haciendo es abrir la puerta a muchas empresas que utilizarán este sistema para poder llevar a cabo estas regulaciones de empleo, y esto puede suceder; Yanko es la primera pero seguramente no será la última.

Hablemos también, Sr. *Conseller*, de la bisutería, otro sector que está sufriendo y mucho. Todo el sistema productivo que se

lleva a cabo sobre todo en la China y en la India le está afectando. De hecho hay varias pequeñas empresas y fábricas que ya han tenido que cerrar, no pueden competir con todo lo que es la producción y la deslocalización de las mismas. ¿Tiene usted previsto hacer algo también para que el sector de la bisutería no desaparezca de las Islas?

Con respecto al sector del mueble, en septiembre de 2004 le solicitamos copia del proyecto de aprovechamiento de residuos industriales del mueble. Usted nos respondió que se estaba realizando un estudio de viabilidad para realizar una valoración energética de residuos de muebles y maderas. Le preguntamos, Sr. Conseller, si está listo este estudio. ¿Qué ha pasado con este plan de viabilidad? ¿Tiene previsto hacer algo al respecto?

Hay un tema muy concreto y que preocupa en ciertos municipios: son las empresas de cemento; me refiero sobre todo en este caso al municipio de Lloseta, donde los vecinos se han quejado; incluso hay una resolución judicial en contra de esta empresa que le obliga a indemnizar a los vecinos. En Eivissa también hay otra preocupación similar: en Sant Antoni también se ha puesto una fábrica de cemento. Ante la instalación de estas plantas cementeras le preguntamos si tiene previsto elaborar un estudio que garantice que esta actividad no es perjudicial para la salud, y así poder tranquilizar a los vecinos afectados.

Usted anunció en enero de este año que se crearía un grupo de trabajo que elaboraría un plan de reconversión de la industria. Han pasado tres meses, aproximadamente; sabemos que no es mucho tiempo para elaborar un estudio, pero a lo largo de estos meses no se ha sabido absolutamente nada más, y por lo tanto le preguntamos, Sr. Conseller, cómo está la redacción de este estudio; ¿se está llevando a cabo ese grupo de trabajo?; ¿se ha planteado ya la participación de otros sectores para la redacción del mismo?, porque está claro, Sr. Conseller, y usted no lo podrá dudar, que es necesario hacer algo ante lo que está sucediendo en el sector.

Hay otro tema que también nos gustaría preguntarle, que es la falta de terreno industrial. Es una evidencia en todas las islas. Se han hecho muy pocos polígonos industriales adecuados a las necesidades de estas empresas y muchas de ellas están ubicadas en suelo rústico. La falta de planificación a este respecto es notoria. Sólo unos pocos municipios disponen de suelo industrial. De hecho en 2004 no se creó ni un solo metro, y en 2005 sólo dos municipios han trabajado para adecuarse a estas necesidades. Si no se planifican y se llevan a cabo estos polígonos, las empresas seguirán ubicándose en suelos rústico, sin las prestaciones ni las condiciones apropiadas para desarrollar su actividad. ¿Tiene previsto el Sr. Conseller llevar a cabo algún plan que permita -digamos- la ubicación de suelo industrial y el diseño -digamos- de parcelas de suelo industrial?

Ahora vamos a hablar de la innovación, un tema transversal en que usted tiene un papel muy importante, o por lo menos debería jugar un papel muy importante. De hecho hay un instituto específico, el IDI. Desde nuestro grupo estamos convencidos de que la única forma de progresar es incorporando a las empresas a todos los temas de la investigación, pero en esta comunidad, Sr. Conseller, este

procesos apenas si existe, y eso que se crearon los institutos tecnológicos de Baleares, que deberían ser claves en estos procesos, deberían ser las piezas que llevaran a cabo todo el proceso de la innovación en el sector industrial. Sin embargo, Sr. Conseller, están mal dotados, tienen pocos recursos, y eso que nosotros, cuando los presupuestos, le pedimos, le solicitamos a través de una enmienda que se incrementara el presupuesto de los institutos, que se les diera más capacidad para llevar a cabo los temas de innovación, y ustedes votaron en contra. ¿Piensa de alguna manera, Sr. Conseller, permitir que esos institutos, que pueden canalizar además el tema de la formación...?; estamos hablando de sectores donde hasta ahora la formación no había sido importante, pero está demostrándose que sin la formación el progreso de todo el sector industrial cada vez va a ir más lento, cada vez será peor. Por lo tanto, Sr. Conseller, le preguntamos qué piensa hacer al respecto.

Y ya para terminar, puesto que se me ha encendido la luz roja, le queríamos preguntar sobre los planes. El Ministerio de Industria ha presentado varios planes destinados a todo tipo de empresas, pero básicamente a empresas industriales. Yo no sé, Sr. Conseller, si usted o la conselleria tienen algún sistema de información de estos planes que desde Madrid se están promocionando para que se puedan las empresas acoger a ellos.

Como ve, Sr. Conseller, en poco tiempo he querido hacer un resumen que es mucho más extenso, porque el tema del sector industrial en las Islas, que sin llegar a ser importante debería serlo cada vez más, sin embargo estamos en un proceso cada vez más lento, con un retroceso del sector industrial, y esto en una comunidad en donde, insistimos, hay dos sectores que marcan mucho la economía, debería tener un impulso mayor. Yo se lo he dicho, ya sé que usted tiene poco presupuesto, Sr. Conseller, ya se que a usted dentro del Govern balear no le han querido dar el peso que debería tener y que le corresponde por todos los temas que lleva. Ese es un tema que nosotros, Sr. Conseller, no podemos resolver, pero que usted sí que debería hacerlo.

Gracias.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té ara la paraula en representació del Govern l'Hble. Sr. Conseller Josep Juan Cardona.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo vull agrair la intervenció de la Sra. Abascal, tant pel to amb què ho ha fet com pels temes que ha comentat. El problema serà, potser, que ens faltarà temps; té raó que podríem estar parlant possiblement una tarda sencera o un dia sencer sobre els problemes que té el sector de la indústria a les Illes Balears.

Però em permetrà que li faci una sèrie de comentaris en general, perquè ha començat parlant de les perspectives, dient

que la situació és regressiva, és a dir, que la indústria de les Illes Balears té una tendència regressiva, i ha tret algunes dades referint-se a alguns sectors molt concrets que efectivament tenen una situació delicada. Però, miri, jo crec que les dades..., es a dir, quan parlem d'indústria en general jo li vull destacar només una qüestió, i a més són dades que jo consider que són objectives i, sobretot, tenen la innocència que no són del Govern: el centre de recerca de Sa Nostra a l'informe anual està dient o està plantejant que l'any 2005, amb el creixement de l'1,6% de la indústria, es considera que està entrant en una fase..., que està deixant la fase de regressió i està entrant en una fase de recuperació, d'una lenta recuperació però d'una recuperació, i això no ho diu el Govern, ho diuen una entitat que supòs que vostè reconeixerà que és independent i uns tècnics o unes persones especialitzades, i per tant s'ha de reconèixer.

Jo crec que també val la pena recordar que en els darrers anys l'increment del valor afegit brut, és a dir el VAB, del sector industrial ha anat en augment; és petit, sí, però ha anat en augment. I si vol podríem repassar-ho. Durant l'any 2001 o, millor dit, l'any 2002 endavant tenim, en trobam que el 2002 era un 0,8, el 2003 un 0,8, el 2004 un 0,9, el 2005 un 1,2 i el 2006 un 1,5. Com veu la pujada és lenta, sí, però és pujada. Les dades de l'atur també ens indiquen que el sector de la indústria està rompent la tendència de baixada, almenys les dades que es manegen des del Govern; és a dir, va començar l'any amb una davallada de l'atur, 241 persones menys a l'atur. L'any 2005 l'informe que es presenta diu que tot i ser menor el creixement de l'ocupació en el sector de la indústria romp la tendència d'anys anteriors quant a la pèrdua d'efectius laborals de manera contínua. A l'índex de producció industrial ens trobam que les Balears l'any 2005 varen tenir un major índex de producció industrial des de l'any 2002.

I si vol parlem d'alguns sectors industrials que sí tenen dades positives, com pot ser la indústria agroalimentària, que ha presentat un bons nivells d'ocupació laboral i també uns bons nivells de venda exterior, i crec que marca un dinamisme important. I el moble; idè miri, en el sector del moble, que vostè ha comentat, li vull dir que el sector, no el conseller, el sector, comenta o diu i ha manifestat públicament que hi ha un bon comportament econòmic, si bé..., això ho deia el president de l'associació empresarial de la fusta, deia que la situació actual del sector és bona, si bé és cert que es fabrica més amb menys personal a causa de la innovació tecnològica, que deia vostè que no existeix, i dels avanços tècnics; i l'associació de comerciants del moble de Manacor anunciaven, indicaven que la venda de mobles durant l'any passat s'havia incrementat un 20%.

Com veu hi ha dades per a tot i, com veu, ens podríem estar ara intercanviant dades en un tema o en un altre, veritat? Però jo crec que més que estar intercanviant aquestes dades hauríem de reflexionar sobre quins són aquests factors que ens perjudiquen o que fan que hi hagi aquestes dificultats. Home, hem de tenir en compte que també bona part d'aquesta indústria és exportadora, i té una part important i això és essencial i és molt bo, el que passa és que té els seus riscos, que és treure el producte fora de la comunitat, fora de les Illes Balears, i hi ha destins, hi ha compradors tradicionals que en aquest moment la seva economia no està en el seu millor moment, per exemple

Alemanya; vostès visiten la fira de sabates, per posar un exemple que els serveixi, que sigui anecdòtic, la fira de sabates d'Alemanya, de Dusseldorf, i si hi haguessin anat fa 7 o 8 anys i ara trobarien una diferència de més d'un cent per cent: hi va poca gent; per què?, perquè hi ha poc moviment econòmic i estan baixant aquestes importacions.

És cert, també, que a causa de l'endeutament de les famílies el mercat nacional; on tenim l'embús, si es pot dir així, és en el mercat nacional: hi ha menys..., no es pot dir importació, perquè encara formam part d'un mateix estat, veritat?, però les vendes en el mercat nacional són molt més dificultoses que a la resta de vendes a l'exterior, i tenim més problemes en el mercat nacional que a l'exterior. Vull dir que respecte a les exportacions la fortalesa de l'euro fa que ens trobem amb una situació de dificultat i, a pesar d'això, fixi-s'hi, és a dir, tenint aquesta dificultat de la fortalesa de l'euro, que tothom en parla i que diu que els afecta d'una manera important, en aquesta comunitat les exportacions es mantenen, i en alguns països s'incrementen d'una manera important, important.

Clar, també -per què no dir-ho?, que no n'hem parlat avui- la competència de les empreses o dels països emergents, amb baixos costos de producció que també es tradueixen en baixos costos de venda. Jo crec que això són dificultats importants, dificultats que en aquesta comunitat d'alguna manera s'estan resistint millor que a altres indrets, i això no ens ha de servir de consol, simplement ens ha de servir com per esperonar-nos i cada dia procurar que puguem fer front a aquesta situació d'una manera més adequada.

Em demanava què volia fer per perquè no desaparegués la indústria. Miri, això no és feina només del conseller o del Govern, és feina de tots; el Govern pot fer de catalitzador, pot ajudar, pot donar suport, però això és feina de tots, i recordarà -i de passada així ja contestaré un dels seus plantejaments- recordarà que quan entràvem els pressupostos el novembre, els pressupostos d'enguany, que presentàvem en comissió el novembre, ja li vaig comentar o vaig dir que un dels temes importants per a nosaltres era dur endavant un pla estratègic de la indústria i, a més i paral·lelament a aquest pla estratègic, un protocol per -si es pot dir així- lluitar contra la desestacionalització, i això efectivament s'ha iniciat, i allí demanava la col·laboració de tothom, cosa que crec que fins i tot va sorprendre a algú, veritat?, però demanava la col·laboració de tothom, i demanava la col·laboració dels sectors productius, de la part social, demanava també la de les institucions, com poden ser la universitat, la cambra, etc., i també la dels grups polítics, a la qual jo record molt bé que vostè es va brindar immediatament.

Bé, a principi d'any es va constituir en el si de la Mesa de Diàleg Social una comissió de treball en la qual s'havia de tractar aquest tema. La Mesa està constituïda i en aquest moment s'està en fase de recollir tota la documentació que es pugui tenir, que les diferents institucions, que les diferents entitats o associacions puguin tenir sobre treballs que s'hagin fet sobre un pla d'indústria o sobre la indústria a les Illes Balears. A partir d'aquí després tenim prevista la compareixença o la col·laboració de les diferents institucions -com li deia la Cambra de Comerç-, de persones o personatges que tinguin alguna cosa a dir i que puguin crear criteri dins el

sector industrial i, evidentment, jo esper, i l'esper de veritat, la col·laboració per part de les forces amb representació política, perquè jo crec que també tenen alguna cosa a dir, i entre tots -i a mi m'agradaria que fos abans de final d'any, a ser possible durant aquest estiu- entre tots tancar un projecte, els dos projectes, el de deslocalització i el projecte estratègic de les Illes Balears envers indústria -en comerç també tenim la mateixa idea- per tractar aquesta qüestió i tenir un projecte comú de la comunitat perquè passi el que passi puguem anar tots junts i dur endavant la comunitat.

Em parla també de Yanko i de Majòrica. Bé, vostè em diu que per què no s'ha complert el protocol; això ho haurem de preguntar als accionistes, veritat?, i per això, perquè no s'ha complert el protocol o, millor dit, no s'ha complert una part del protocol, que és l'aportació de capital que havien de fer els accionistes, la capitalització de 4 milions d'euros en tres anys, per mor d'això els sindicats, i quan dic els sindicats vull dir tot..., és a dir, tant el comitè d'empresa, com els sindicats, l'Ajuntament de Manacor i el Govern de les Illes Balears han plantejat no un contenciós judicial, sinó un dictamen per part de la Cambra de Comerç, que si la Cambra de Comerç de Mallorca, bé, fins ara Mallorca, Eivissa i Formentera -he vist que a partir d'una estona serà Mallorca tot sol-, idè plantegi un arbitratge sobre aquesta qüestió, un arbitratge que vincula a l'empresa. Per tant sí s'han pres les mesures necessàries per fer complir aquest protocol. I és més, li diré que els resultats econòmics d'aquesta empresa en aquest moment estan començant a pujar i l'empresa està manifestant que treuen rendiments i que és positiu i que estan traient beneficis, i això crec que és esperançador. Evidentment hem de continuar vigilant; no s'ha acabat el procés de Majòrica, però vostè em reconeixerà que no està ara igual que al principi de la legislatura.

I quant a Yanko, veurà, jo li voldria fer un comentari abans d'entrar en el tema Yanko. Miri, Sra. Abascal, vostè cada vegada que ha parlat de Yanko i cada vegada que parlo de la Llei concursal manifesta que és una llei del PP, feta pel PP i amb agressió als treballadors. Ho ha dit ja no sé les vegades. Jo la veritat és que li ho escoltat ja massa, i voldria només i molt breument dir-li el que deia el seu portaveu, el portaveu del PSOE en el debat d'aquesta llei, el Sr. Barrero López, ho dic perquè si el coneix llavors el pugui renyar: *"Esta ley es necesaria y así lo pusimos de manifiesto cuando expresamos su necesidad en el pacto por la justicia. Es necesaria porque el derecho que tenemos es profundamente ineficaz, injusto; da la oportunidad, además, a muchos deudores por la vía de la mala fe de cometer fraudes que van en contra de las legítimas aspiraciones de los acreedores. En muchos casos la promoción de ese fracaso lo es para los trabajadores de las empresas. Es inaplazable. Estamos con la legislación más antigua y peor en esta materia de occidente; es indudable que si queremos dar un mínimo de confianza a los inversores, si queremos que las transacciones comerciales estén dirigidas y ordenadas por una regulación moderna tenemos que dar paso a cambios legislativos y más cuando existen dificultades"*. Però, miri, és que a la votació final, a la votació final deia el portaveu del PSOE: *"Sr. Ministro, es un ejemplo de cómo se debe tramitar una ley; lo digo sin ambages y con satisfacción. Sr. Ministro, es el momento para sentirse satisfechos; unos, por haber presentado esta ley tan importante, y otros, por la*

colaboración leal y honesta que hemos prestado a este concurso y, en lo fundamental, porque el tráfico mercantil, la sociedad española, la doctrina y todo el mundo en general se van a beneficiar de un texto sólido, técnicamente bueno, que va a facilitar muchísimo esos procedimientos concursales que duraban años y que no se sabía cuándo iban a concluir, y ahora sabemos que aproximadamente en un año pueden estar acabados, y eso es un gran éxito".

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Acab de seguida, Sr. President. *Esto lo decía su portavoz. Y le voy a dar el resultado de la votación; efectuada la votación dio el siguiente resultado: votos emitidos, 286; a favor, 285. A mi em queda l'únic dubte de si l'única abstenció va ser la de vostè, Sra. Diputada.*

Però dit això, jo li faig aquest comentari, si vol en broma, però l'hi faig per recordar-li que la Llei concursal, bona o dolenta -el seu portaveu diu que és magnífica- bona o dolenta, és feina de tots; és feina de vostès i de nosaltres, i és fruit del pacte per la justícia, és fruit del treball conjunt, i si ara estan penedits és cosa seva, Sra. Diputada, però faci el favor almenys de respectar allò que han fet els seus propis companys.

Moltes gràcies i continuarem amb el debat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, per fixar la posició té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Socialista sobre el sector industrial jo crec que és oportuna perquè, com s'ha vist aquí en el debat, estam en una situació en què hi ha pèrdua de teixit industrial, pèrdua de pes dins el conjunt de l'economia de les Illes i pèrdua de llocs de feina en el sector industrial.

No és l'únic, per altra banda. Fa unes setmanes que des del Grup Parlamentari PSM també es va fer una relació de la situació de diversos sectors econòmics, de la pèrdua també de pes, per exemple, en el sector del comerç tant en nombre d'establiments com en nombre de treballadors, i ens trobam davant una situació on el creixement econòmic de la nostra comunitat, el més petit de tot l'Estat espanyol però que tan orgullós té al conseller d'Economia, com s'havia vist en el punt anterior, aquest creixement es fa únicament en base a la construcció, a sectors vinculats a la construcció i al sector immobiliari, un sector plenament identificat amb aquest govern, que podríem denominar-lo com un govern immobiliari i constructor. I jo crec que això és preocupant, perquè necessitam imperiosament que la nostra economia estigui una mica més diversificada, que els sectors industrials que siguin

compatibles amb el nostre territori, els sectors industrials que no..., evidentment no de la indústria pesada, però els tradicionals o sectors innovadors que podria haver-hi, juguïn cada vegada un paper més gros, i estam veient que és al contrari, que és un paper més petit.

Però creim que difícilment des d'aquest govern es prendran resolucions importants. El Pla estratègic de la indústria se'ns diu que s'està estudiant; abans també, aquest matí, se'ns deia que s'estava estudiant el Pla de l'economia social, però tot això són coses que ja dins aquesta legislatura no tendran cap efecte. Pensam nosaltres que dins aquest govern hi ha algunes conselleries Maria perquè el que importa és l'impuls constructor, l'impuls per fer un creixement del PIB, sigui com sigui, desenvolupant la construcció, l'obra pública i privada i hi ha algunes conselleries Maria com la de Comerç i Indústria, com també la d'Agricultura, que són sectors que no interessa potenciar. N'hi ha altres també, com aquesta conselleria que s'ha creat últimament de cases regionals, però aquesta no és productiva, però sí té un interès electoral.

Per tant, no tenim moltes esperances de què hi hagi un canvi de la política general del Govern, però sí que donam suport a aquestes propostes, aquesta sol·licitud que fa el Grup Parlamentari Socialista, perquè hi hagi una autèntica política industrial que faci front als problemes que té el nostre sector industrial i que es treballi per al seu manteniment, perquè té una importància fonamental per al manteniment de llocs de treball lligats al sector industrial.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, efectivament a principis d'aquest període de sessions el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista va presentar una interpel·lació sobre l'evolució del model econòmic a partir de les dades de l'Institut Nacional d'Estadística sobre l'evolució de les empreses donades d'alta a la Seguretat Social. I efectivament, els resultats no podien ser més desastrosos, veim que pràcticament tots els subsectors industrials del 2004 al 2005 hi havia hagut un baixa d'empreses a la Seguretat Social, la indústria agroalimentària havien tancat el 5% de les empreses, del tèxtil el 6%, quasi l'11% de confecció i pell, el 3% de fusta, excepte mobles. La fabricació de mobles baixava el 4%, ceràmica el 28% i bijuteria el 10%. Bé, són dades realment preocupants, però que també se constaten a simple vista i de la lectura dels mitjans de comunicació.

Aleshores aquí per una part hi ha distints fenòmens, un podria ser la deslocalització que afecta especialment les empreses que fabricaven per a l'exportació: bijuteria, calçat. Però també hi pot haver una pèrdua de gas, de motivació de sectors industrials per distints factors. Bé, per una part nosaltres veim que en allò que és la promoció que realitza el Govern hi

ha hagut un seguit de canvis que no estan donant els resultats que segurament el conseller esperava. Veim accions que tenen molt de ressò mediàtic, però que són totalment improductives, com a mínim per la gran inversió que generen. Algunes accions per Estats Units per promocionar productes agroalimentaris han estat més testimonials que preparades d'una manera professional. Veim a més, que hi ha una certa dispersió de recursos. Avui a part del Govern i la Cambra, veim que també hi ha consells insulars que s'han tirat a l'aventura de la promoció exterior. Això són uns programes caríssims i que jo esper que allò que decidirem més tard sobre les cambres no faci després que cada illa vulgui fer promoció a la Xina pel seu compte perquè així ens anirà! I aquí hi haurà d'haver una feina per part del conseller.

Però sobretot veim que dins els sectors industrials, en general, hi ha una certa desmotivació, una manca d'il·lusió, una manca d'esperança en el futur i aquí també hi té a veure l'acció de Govern. Aquests sectors s'han de sentir importants i allò que deim de què el sector industrial i especialment el de la indústria tradicional i ara les noves tecnologies i el sector audiovisual que deu ser l'únic que creix, a partir d'estirada de la televisió pública, això naturalment té un efecte positiu, però pràcticament tots els sectors veuen que no són estratègics. I aquí hi pot haver una qüestió de model econòmic, el model econòmic té una repercussió, per què no inverteix la gent dins la indústria? O per què no reinverteix dins la indústria? Perquè avui l'especulació immobiliària dóna uns rendiments 50 vegades superiors als beneficis industrials que genera l'activitat industrial. I perquè en el sector de la construcció és allà on hi ha una injecció pública que fa que creixi. Per tant, els capitals se'n van allà on hi ha una acció de Govern que els impulsa i una rendibilitat més immediata.

I curiosament jo crec que la diferència de models se comença a percebre, perquè veim precisament que allà on hi ha la major inversió pública, en aquest moment en obra pública, és a Mallorca és allà on cau més l'activitat industrial. Tenc aquí també una comparació entre el 2000 i el 2004 de l'evolució de llocs de feina per illes i curiosament Mallorca entre el 2000 i el 2004 cau el 6,3% d'assalariats en el sector industrial, mentre que Menorca puja el 5,6%. I de manera col·lateral els diré que a l'agricultura passa el mateix, perdem a Mallorca un 3,2% d'assalariats en el sector primari, mentre que a Menorca puja el 7,3%. Aleshores què està passant? Que precisament allò que critica el Partit Popular a Menorca, que un Pla territorial més restrictiu que a les altres illes, segons el Partit Popular, provocarà la ruïna als empresaris, no només no passa això sinó que és l'illa allà on hi ha una economia més equilibrada, més diversificada i que tots els sectors econòmics puguen d'una manera harmònica, a diferència de Mallorca i Eivissa.

Per tant, aquesta evolució de Menorca respecte Mallorca i Eivissa pot dir molt sobre els models econòmics que defensam els uns i els altres. I particularment en aquest moment el Grup PSM-Entesa Nacionalista se sent molt més identificat amb el creixement moderat, però sostenible, que s'està produint a Menorca, que no amb el de creixement del sector industrial, agrícola, comercial que s'està produint a Mallorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Hem assistit a un debat senyores i senyors diputats allà on s'han contrastat tot un seguit de dades i d'indicadors econòmics, no només contrastats sinó intercanviats. Uns indicadors econòmics que pel que veim, pareix ser, que s'estan rompent les tendències a baixa quant a desocupació i també estam assistint a una recuperació lenta, però en definitiva a una recuperació del teixit industrial. En aquest intercanvi que s'ha produït entre la interpel·lant, la Sra. Abascal i el Sr. Conseller, poca cosa hi ha d'afegir aquest diputat. Estic convençut senyores i senyors diputats que a ningú li escapa que el Partit i el Grup Parlamentari Popular donam suport i estam totalment d'acord amb la política econòmica i en aquest cas concret donam total suport a la política que du endavant la conselleria en matèria d'indústria.

La Sra. Abascal ha repetit en diverses ocasions i avui ha demanat al conseller què pensava fer en un seguit de qüestions. Jo entenc que el conseller li ha contestat plenament a aquestes qüestions que li ha plantejat la Sra. Abascal. Ha demanat referent al tema de Yanko i jo crec que la resposta del Sr. Conseller ha estat prou complida, no només en aquesta intervenció, sinó també en una pregunta que hi ha hagut avui en aquest plenari i en altres intervencions que hi ha hagut sobre aquest tema. Sobre el Pla estratègic de la indústria, pel qual també ha demanat la Sra. Abascal, crec que també el conseller ha respost com estava aquest tema i en quina situació se trobava.

Quant al tema de l'estudi d'aprofitament energètic de residus dels mobles. Dir-li Sra. Abascal que no només estudi energètic, sinó que en aquests moments la Conselleria de Medi Ambient està redactant el Pla director energètic de residus perillosos, perquè hem de tenir en compte que els residus dels mobles és un residu perillós, bàsicament quasi en la seva totalitat, pels components que duen de laques. Per tant, dir-li que això està en camí.

Jo Sra. Abascal li he de dir francament que esperarà a veure quina és la seva moció que presenta, perquè vostè ha demanat aquí moltes coses al conseller sobre què pensava fer i a nosaltres, al Grup Popular, allò que ens agradaria saber és què proposava vostè. Francament, les crítiques que vostè ha fet, el que vostè ha dit, perquè crítiques no ho han estat, han estat poc consistents. Jo crec que vostè ha formulat una interpel·lació més per cobrir l'expedient, me cregui que ho digui així, perquè que el PSOE, el primer grup de l'oposició en aquest Parlament hagi de fer una interpel·lació en matèria d'indústria quan ja duim quasi 3 anys de legislatura, me cregui, que fins ara devien pensar que el Govern ho feia molt bé, i ara ha tengut el compromís, perquè s'atraquen ja les eleccions, de complir aquest expedient i fer aquesta interpel·lació. Si les propostes que vostè presenta la moció no van en aquesta línia d'allò que jo avui pens, me cregui que demanaré disculpes, però estic convençut que les propostes que vostè farà, me cregui, que

contribuiran molt poc al desenvolupament de la indústria de Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, difiero de lo que dice el Sr. Diputado del Partido Popular de que me ha respondido todas las preguntas porque no es verdad, así de claro. De hecho él me ha tenido que responder lo del tema del Plan energético sobre el mueble porque usted no lo ha había respondido. Tampoco me ha contestado sobre los temas de innovación que había planteado, sobre los temas de las propuestas que desde el Ministerio de Industria hay, que entiendo además que son propuestas muy buenas y muy positivas y si acaso se las puedo leer.

Por ejemplo, en las actuaciones de reindustrialización en zonas afectadas por procesos de deslocalización, es uno de los temas que nos afectan y muy de lleno en esta comunidad. Ayudas para actividades en investigación y desarrollo en las áreas tecnológicas de la información. Concesión de ayudas a centros tecnológicos y que tampoco me ha respondido nada sobre el tema de los centros tecnológicos. Concesión de ayudas a los programas de fomento a la investigación técnica para el sector textil-confección. Y fomento a la investigación técnica en la parte dedicada al fomento de la investigación.

Por lo tanto, quiero decir que hay una serie de programas que son muy interesantes y que desde luego, entiendo que desde la conselleria, ya que muchas veces no se puede abarcar a dar esas ayudas directamente puesto que los recursos económicos que siempre hemos comentado, son bastante más limitados, pues sí que se podría dar la información a través de la misma para que las empresas puedan llevar a cabo la solicitud de las mismas.

Centrémonos en dos o tres temas, el tema de las exportaciones. Usted comentaba que las exportaciones han aumentado. Yo la información que tengo es todo lo contrario, que las exportaciones han bajado por cuarto año consecutivo. De hecho en el mes de enero hubo una fuerte caída del 53,2% en relación al mismo año, hay 42 millones de euros menos. Y así llevamos 4 años bajando en las exportaciones. Usted es verdad que está llevando a cabo una actividad promocional en el exterior que nosotros creemos que se debería de traducir en precisamente un aumento de las exportaciones, puesto que si la actividad se hace en el exterior es para intentar captar mercados, digo yo, es un principio básico de la economía. Y sin embargo Sr. Conseller, las exportaciones están descendiendo. Me gustaría que se pudiera profundizar más en el tema porque algo está ocurriendo. Es decir, si invertimos en promoción exterior y los resultados es de descenso de las exportaciones, o no se hace bien la promoción, o no se hace en los mercados adecuados, o aquí pasa algo. No se entiende que esto esté sucediendo.

En cuanto al tema de Yanko. Usted me ha salido por la ley concursal, yo le digo una cosa, a mi particularmente y es mi manera de pensar, que se haya aprobado esta ley ha demostrado sus efectos y usted tiene que compartir conmigo que sus efectos no son beneficiosos, deja totalmente al margen a los sindicatos y a las administraciones. Quiero decir que el error es conjunto, pero usted tendrá que reconocerlo, a veces las leyes se hacen con muy buenas intenciones y luego cuando se aplican se encuentran los errores que puedan suponer estas leyes, o los efectos que puedan suponer. Yo creo que en el tema de la ley concursal se está demostrando Sr. Conseller. Deja totalmente al margen a factores que son los sindicatos y las administraciones que muchas veces tienen que decir cosas al respecto.

Usted no me ha explicado Sr. Conseller, por qué se avaló un préstamo sin solicitar ningún tipo de informe de viabilidad, sin ver cómo estaba la empresa porque no presentaba las cuentas anuales. Y sobretodo Sr. Conseller, el tema de Yanko es un tema que no es político, así de claro. A nuestro grupo lo que nos preocupa son los trabajadores y sus familias. Pero es que lo hemos visto con Majorica, lo hemos visto con otras empresas y fábricas que están cerrando. Está habiendo un cierre paulatino y una pérdida de empleo importante. Sr. Conseller, lo que aquí nos debería mover es precisamente el futuro de estas familias, se lo digo sinceramente. Si Yanko creciera, fuera mejor, montara 4 fábricas en China, pero lo que queda aquí, en la comunidad, el crecimiento fuera mejor y creciera aquí, yo por supuesto no iba a ponerme sobre el tema de Yanko. Pero es que se van a perder 140 puestos de trabajo, Sr. Conseller, es que quedarán exclusivamente 23 personas y emblemática, porque seguramente la producción de la fábrica va a ser mínima o nula, porque no va a tener capacidad, ni materiales, ni medios para poder hacerlo.

Por lo tanto, el tema de preocupación para estas familias, por estas y por todas las familias de los sectores industriales que están en peligro. Usted tiene que reconocer que es muy difícil incorporar a estas personas a otros tipos de mercados laborales porque la mayoría de ellos son personas mayores, con una baja preparación en muchos aspectos y claro, tenemos un problema y lo tiene la comunidad y lo tienen ustedes, son ustedes los que de alguna manera tienen que buscar soluciones.

Por lo tanto, el interés es básicamente por ellos. O sea, lo mismo que pasó con el tema de Majorica, ahora está en *stand bye*, pero es verdad, ha reconocido que la empresa no ha cumplido parte del protocolo y me parece muy bien la actuación que usted ha hecho. Es lógico, si la empresa no cumple el protocolo, pues vamos a plantear a ver qué pasa, porque sobretodo era un tema de inversión que necesita Majorica para llevarlo a cabo. Espero que en su segunda intervención me pueda responder a las preguntas que le he hecho, en cuanto a formación, innovación, el tema de cómo va el tema de la redacción del plan. Confiamos en que ese plan este listo cuanto antes, esta será una de nuestras propuestas que (...) en la moción.

En cuanto al Sr. Diputado del PP, simplemente decirle que su táctica es la misma. Es decir, llega y suelta el rollo de que yo siempre vengo aquí, que no me preparo las cosas, si lo hago fuera de tiempo, que si espera grandes expectativas de las

mociones. Mire Sr. Diputado, usted tiene una forma de trabajar, yo tengo otra forma de trabajar, nuestro grupo tiene una forma de plantear los temas, priorizamos temas que son más importantes en unos momentos y otros no. La importancia de la industria queda clara, pero tampoco queda tan clara en su Govern balear, cuando no designan más presupuesto del que debería de tener.

Por lo tanto, Sr. Diputado espero que alguna otra vez podamos discutir de política y deje de afectar el nivel personal, cada uno es como es y eso yo creo que hay que respetarlo. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica i per un temps de 5 minuts té la paraula l'Hble. Conseller Sr. Josep Juan i Cardona.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

No sé Sr. President si quan parlava de minuts es referia..., o m'hauria de donar jo per al·ludit. Supòs que ho deia perquè és allò que diu el Reglament.

EL SR. PRESIDENT:

No podem establir una conversa vostè i jo.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Intentarem idò complir no només amb el Reglament, sinó les indicacions del Sr. President.

Mirin, hi ha una qüestió perquè s'insisteix en veure una visió catastròfica de la indústria. Aplicant la comptabilitat regional que surt des de Madrid, resulta que des del 2001, o si vol anar més amunt, 2002, un 0,6 de creixement, el 2003 baixa a un 1,1 i ara estam en el 2005 en un creixement del 2,4. *Algo tiene el agua cuando la bendicen*. No són meves aquestes dades, són precisament del Govern.

Dic això perquè efectivament, jo crec que tots, almanco jo, ho he dit, estam en una situació delicada. Però s'està produint un repunt de la indústria, de la indústria en general, de tota la indústria. Aquestes són les dades de la indústria. No només de la construcció, perquè s'ha dit per fora, s'ha arribat a dir que aquest és un Govern immobiliari i constructor, no? I clar, un mira les dades i es troba que precisament quan varen créixer més les empreses de construcció i no mir a ningú, és en els anys del pacte. De l'any 2000 a l'any 2001 va créixer un 9,7%. De l'any 2001 al 2002 va créixer un 6,8%. I del 2002 al 2003 va créixer un 4,8%, justament. I ja veuen senyors diputats el que es diu a fora. Un Govern constructor i resulta que quan més empreses de construcció hi ha hagut i quan més han augmentat era quan governava el pacte. Però bé, segur que això no pot ser...

(Remor de veus)

És el discurs de sempre. I supòs que això la Sra. Abascal ho comparteix a vegades, un surt aquí i ha de dir alguna cosa, o des de l'escò ha de dir alguna cosa i per dir alguna cosa diuen "govern constructor", "el suyo". I això val la pena tenir-ho en compte. Crec que quan parlam de número d'empreses estam en la mateixa condició. De l'any 2004 a l'any 2005 hem davallat en empreses, efectivament, l'any 2004 hi va haver una punt molt grossa de creixement de creació de noves empreses i hem anat baixant. Però és que aquesta ha estat la tònica que també en els altres anys, en els anys del pacte havia passat, hi havia un decreixement de les empreses. I curiosament en altres sectors, per exemple del 2000 al 2003 el número d'indústries existents varen créixer en 149. A l'any 2004 tot sol varen créixer en 133. Clar, si fan el comparatiu 2004-2005 baixen, si fan el comparatiu 2000 o 2002-2005 o 2006, resulta que han augmentat el nombre d'empreses. Un amic meu deia que les matemàtiques són una ciència exacte perquè diuen exactament allò que un vol que diguin.

Per tant, jo crec que amb això podríem deixar si volen les dades de nombre d'empreses, o de dades que es puguin fer en numèriques. Hi ha algunes qüestions, jo intentaré comentar-li alguna de les preguntes, perquè clar és més fàcil fer preguntes que després poder-les contestar totes. Em centraré en Yanko. Quan jo he explicat que vostès varen fer la llei concursal amb nosaltres i que vostès havien pactat amb nosaltres aquesta llei és per no fer un mal ús d'aquesta llei. A mi m'agradarà o no m'agradarà, però és la que hi ha i la llei concursal no deixa fora els sindicats. La llei concursal estableix uns terminis per intervenir, per negociar, no amb l'empresa, amb els administradors judicials. I això serà més bo o més dolent, ens agradarà o ens desagradarà, però això és el que vostès i tots els grups parlamentaris, simplement hi va haver una abstenció en el Parlament de Madrid, això vol dir que tots els grups parlamentaris varen pactar i ara ho hem de complir. I si no ho trobam bé ho hem de canviar.

Però allò que no podem fer és perquè alguns sentin coses que els agradin i per quedar bé amb segons qui, dir que aquesta és un desastre de llei i que per tant, no s'ha d'aplicar. Miri, vostès tenen ara majoria i si no les va bé, agafin el Parlament de Madrid i la canviïn. Però mentre tant facin el favor de respectar-la i aplicar-la. I a mi me preocupa tant com a vostè el destí dels treballadors de Yanko i me preocupen no només els treballadors de Yanko, me preocupen tots els treballadors del sector industrial i del comerç de les Illes Balears, perquè la finalitat de què les empreses existeixin no és altra que hi hagi feina. I me preocupa que es faci..., i li agraeisc molt que avui hagi dit que Yanko no ha de ser un tema polític i li ho agraeisc perquè havent llegit allò que he llegit i escoltat pels mitjans de comunicació, pensava que vostès tenien un altre plantejament. I si vostès ja diuen que no volen que sigui un tema polític, jo sincerament els ho agraeisc i crec que això ajudarà molt a no passar coses que en el passat ens havia ocorregut amb altres empreses. Crec que s'ha de dur serenor i s'ha de dur tranquil·litat als treballadors i al sector empresarial.

Yanko..., i per això es va prestar l'aval, perquè pogués créixer i per poder mantenir una empresa aquí. I li ho vaig dir una vegada, si nosaltres tenim hipotecada les marques tenim algun marge d'actuació i algun marge per retenir l'empresa aquí, se'n recorda? Aquest motiu és suficient per mantenir els

llocs de feina que era allò que s'havia vinculat a l'aval, això era motiu suficient, o entenc jo és motiu suficient per prestar un aval en aquestes condicions. Hi ha un expedient a l'administració, un expedient allà on s'examina el pla de viabilitat que presentava Yanko, amb un informe i li diré que es rebaixen molt les pretensions que presentava Yanko. I així ho reconeixen els sindicats quan han vist els informes de l'administració.

Li diré una cosa Sra. Abascal, l'actuació del Govern de les Illes Balears amb Yanko, com amb altres empreses i com no pot ser d'altra manera, no és cap novetat, és de col·laboració estricta en sindicats i representació dels treballadors. Ho hem fet sempre, ho hem fet amb Majorica i ho feim amb Yanko. Les decisions que es prenen des dels sindicats es fan amb la col·laboració del Govern. Vull dir que com és un tema que està en els jutjats, són els lletrats dels sindicats, de la representació dels treballadors i del Govern els que presenten els escrits o els que defensen una política comuna. Per tant, el Govern col·laborarà en això.

A mi me preocupen no només, Sra. Abascal, els treballadors de Yanko, que efectivament, si han de deixar llocs de feina s'ha de dur una política de re-col·locació, el mateix que es va proposar amb Majorica. Es va dir que, a part de les indemnitzacions que haguessin de tenir, o qualsevol altra història, les persones que havien de deixar Majorica havien de tenir una oportunitat, s'havien de poder reciclar, recuperar per poder-les aprofitar en el mercat, perquè dels seus coneixements no en podem prescindir. I això és allò que s'ha de fer amb Yanko, però també amb les empreses que no tenen marca i que per tant, tenen una dificultat molt més grossa per poder sobreviure. Vostè sap que avui la manera de competir en el mercat allà on estam és marca...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Sr. President, acab tot d'una. I si no hi ha marca, Sra. Abascal, no hi haurà empreses, i això ho estan fent a tota Europa, ho estan fent a Itàlia, com a país industrial, si vol, per excel·lència, o estan fent a altres llocs. En la indústria manufacturera si no hi ha marca ho tenen difícil.

I aquestes empreses també tenen problemes que haurem d'intentar, entre tots, solucionar. Per tant, la preocupació del Govern, Sra. Abascal, no és només de Yanko, és de tot el sector industrial, per crear llocs de feina i, si m'apura, per mantenir llocs de feina en aquesta terra. I per aquest camí estic convençut que ens hi podrà trobar i que podran, i els ho agrairé molt, que col·laborin amb el Pla estratègic de la indústria.

Sr. President, agraeisc la seva generositat perquè reconec que he abusat dels cinc minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 2933/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de l'ensenyament públic a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1/06.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la moció RGE 2933/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de l'ensenyament públic a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE 1/06. Té la paraula pel grup presentant la diputada Hble. Sra. Rosa Maria Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. El debat de la interpel·lació del passat dia 3 ens va posar de manifest dues coses: primer de tot, una concordança aparent entre tots els grups polítics en relació amb els valors i els objectius de l'educació, dic concordança aparent perquè sobretot va posar de manifest que el Partit Popular predica una teoria i després aplica una pràctica totalment oposada; perquè el Partit Popular, i cito textualment el que va dir el conseller, diu que vol una societat equitativa i que tothom pugui accedir a tots els recursos, i diu també que l'educació és una eina essencial per aconseguir-ho. I alhora que fa aquestes declaracions d'intencions fa un seguit d'actuacions, al llarg d'aquests tres anys, que tenen com a resultat, a la nostra manera d'entendre, la relegació de l'escola pública i la promoció de determinades escoles que a nosaltres ens sembla que sobretot són selectives.

La dinàmica parlamentària afavoreix que, després d'una sessió de control com és una interpel·lació, tinguem l'oportunitat de presentar una moció amb propostes concretes que permetin corregir els problemes detectats. Els nou punts de la nostra moció no tenen altre objectiu que aquest, o sigui, facilitar que el Govern del Partit Popular pugui promoure una escola pública de qualitat, moderna, participativa, democràtica i per descomptat afavoridora de la igualtat d'oportunitats o de l'equitat, valors de l'escola pública que cap persona democràtica no pot negar i que, en teoria, tots defensem.

Cada punt de la nostra moció ha estat formulat de manera que sigui assolible i són propostes concretes perquè la Conselleria d'Educació corregeixi el que moltes vegades nosaltres considerem que són incoherències de les seves actuacions i asseguri, sobretot, això que també predica: la igualtat d'oportunitats a través d'un ensenyament de qualitat a tots els centres.

A la nostra interpel·lació vàrem destacar cinc dels principals problemes de la política educativa que aplica el PP, que són els que hem intentat reflectir amb propostes concretes a la nostra moció. En primer lloc, vàrem analitzar el que anomenem la deixadesa de responsabilitats polítiques i estratègiques en mans alienes a les de la conselleria. Una de les millors demostracions d'un projecte que obeeix a interessos aliens als de l'alumnat balear és el projecte de concertació de places de batxillerat, projecte que el conseller, amb molt bon criteri, ha ajornat per ara, però que pensa proposar per al curs 2007-2008. En aquests moments i donada la situació dels centres públics de batxillerat, on hi ha places suficients per la demanda que tenen, no ens sembla que hi hagi cap motiu per augmentar la concertació de

places de batxillerat. Per evitar la deixadesa de responsabilitats i sobretot per aconseguir que es prenguin decisions que realment tinguin a veure amb les necessitats del nostre sistema educatiu, proposem els dos primers punts de la nostra moció.

El primer, el que demana és la realització i presentació en aquest Parlament, en el proper període de sessions, d'un estudi sobre les necessitats de places de batxillerat que hi haurà a la nostra comunitat autònoma en el termini de 10 anys.

I en el segon punt, tornem a reiterar la presentació en el proper mes de setembre del nou mapa escolar de les Illes Balears que hauria de substituir el que es va realitzar per al període 200-2004. Li tornem a demanar la realització del mapa escolar perquè, encara que el PP, el Partit Popular, el vol assimilar al Pla d'infraestructures, i així ens ho argumenta tota l'estona, en realitat un pla d'infraestructures és el compromís polític, o partidista, segons sigui, que té el partit que governa amb les infraestructures que vol aconseguir, però el mapa escolar és una altra cosa. El mapa escolar és l'eina fonamental de planificació i de distribució de les inversions i el que fa és determinar on hi haurà les necessitats.

El segon bloc de problemes de la política educativa que aplica el Partit Popular que vàrem tractar l'altre dia, va ser el relacionat amb la manca de promoció de qualitat de l'escola pública. Desafortunadament, com tothom sap i els estudis certifiquen d'una manera palesa, el nostre sistema educatiu es caracteritza per uns alts índexs d'abandonament prematur de fracàs escolar i per baixes taxes d'alumnes en els ensenyaments postobligatoris. L'única resposta adequada per fer front a aquesta manca d'adequació del conjunt del nostre alumnat és un compromís ferm, tant amb les mesures de reforç i d'innovació educativa com en la formació i suport del professorat, com amb un tercer element: la implicació de tota la comunitat educativa a l'hora de resoldre aquests problemes. Perquè es tracta d'un problema greu, gravíssim, que hipoteca el futur de la nostra societat, proposem els punts 3, 4 i 5 de la nostra moció, en els quals s'insta la Conselleria d'Educació que elabori, en primer lloc, o sigui, el punt 3, que elabori, en el termini d'un any, un pla per disminuir les taxes de repetició de curs. Proposem, a més, que el pla fixi com a objectiu disminuir, en un termini de tres anys, que ens sembla que és suficientment abastador, la taxa de repeticions en un 8%, posant-la al mateix nivell que la mitjana nacional; i que aquest pla faci constar el conjunt d'accions de diversificació curricular i de reforç que es duran a terme tant a l'educació primària com a la secundària i als trams d'alumnat als quals s'aplicarà de forma prioritària.

Per fer front a aquests greus problemes que deia fa un moment, proposem també el punt número 4, en el qual es demana que la conselleria elabori un estudi, en el termini de sis mesos, en el qual hi participi el professorat i especialment els representants dels pares i mares d'alumnes, per analitzar l'abast i les diverses causes de l'absentisme i definir les mesures adients que permetin reduir-lo en els centres educatius públics.

I en el punt cinquè el que demanem és que en els pressuposts del 2007 es contempli la dotació de la quantitat suficient de treballadores socials per aconseguir l'adequada coordinació de les actuacions que es fan per part dels diversos departaments en l'àmbit de l'educació.

Altre problema cabdal de la política educativa del PP, que vàrem posar de manifest a la nostra interpel·lació, és la discriminació de l'escola pública en relació amb la concertada. El conseller no ens va argumentar això, ens va donar unes altres respostes, que no li demanàvem però que està bé, que si vol després en parlarem a la rèplica també; per demostrar que no hi ha discriminació en aquesta relació entre l'escola pública i l'escola concertada en el punt 6 de la moció el que demanem és que es retiri una ordre, que en aquest moment hi ha com a projecte, per al foment de la creació de places escolars a centres docents concertats, que a nosaltres ens sembla que no està justificada i que ha produït el rebuig d'una part important de la comunitat educativa balear.

El quart dels problemes sobre els quals vàrem fer incidència a la nostra interpel·lació va ser la insuficient inversió de la conselleria en l'escola pública. La nostra preocupació per les inversions en l'escola pública no és gratuïta, la conselleria està invertint en la construcció de centres públics, i és clar que sí que ho fa, la qüestió no és aquesta, ja que fer-ho és acomplir amb la seva responsabilitat bàsica, la qüestió és que, a pesar de les inversions, hi ha mancances evidents i greus, que no cal que expliqui perquè en el darrer ple en vàrem parlar abastament de quins eren aquests problemes; insisteixo que la qüestió que discutim no és que no inverteixi i que no hi hagi diners per a tots, ja ho entenem això, la qüestió que el punt 7 de la moció vol venir a solucionar és que la conselleria perverteix les seves prioritats en inversions.

I la cosa no pot ser més clara, si la conselleria ha aconseguit 1 milió d'euros de finançament extraordinari, perquè no hi eren en el pressupost, només n'hi havien 350.000, i els centres públics, que han de ser la prioritat absoluta de la conselleria, tenen greus i urgents problemes facin el que diu el punt 7: que el milió d'euros que la Conselleria d'Educació tenia previst destinar a pagar la creació d'aquestes places escolars a centres docents concertats es dediquin a incrementar el finançament d'un pla de millora de les infraestructures dels centres públics.

I ja per acabar, a la nostra interpel·lació vàrem preguntar al conseller respecte de la política de relegament de l'ensenyament del català. El Sr. Conseller no ens va poder explicar els motius pels quals les seves actuacions en aquests darrers tres anys i en matèria de llengua catalana s'han caracteritzat per provocar la confrontació, per no tenir justificacions pedagògiques i per fer de l'educació un terreny de lluita de partit. I pel contrari, no ens va contestar això, però ens va fer una panegíric de la necessitat de fomentar l'ensenyament de l'anglès. Jo ja li vaig dir llavors, a tots els meus torns d'intervenció, però ho tornaré repetir avui, és inútil que el Partit Popular vulgui presentar les nostres crítiques a un projecte totalment inadequat com a una actitud negativa dels socialistes envers la promoció de l'ensenyament de l'anglès, tant de bo que vostè també té el programa del Partit Socialista i no fa falta que li repeteixi que els socialistes tenim com a una de les prioritats en els nostres programes electorals l'aprenentatge d'una tercera llengua.

Els socialistes volem que tothom tenguí un bon nivell d'ensenyament de l'anglès i volem fer-ho partint de la nostra realitat i d'acord amb els coneixements i amb les experiències

que tenen els experts en l'aprenentatge de llengües, per això els proposem, precisament, els punts 8 i 9 de la nostra moció.

Realment, com que ho tenim molt treballat en el programa electoral, però també ho han treballat l'Obra Cultural Balear i la pròpia Universitat, haguéssim pogut proposar mesures concretes, però recollim aquesta proposta que ens fa fer el Sr. Conseller d'aconseguir un acord respecte d'aquest tema i per això els convidem a votar afirmativament els dos darrers punts de la nostra moció que proposem: que, per un cantó, retiri el projecte de decret, i per l'altre cantó, que s'elabori, en el termini de tres mesos, un pla per millorar l'aprenentatge de l'anglès entre l'alumnat, la població escolar de les Illes Balears, tenint en compte les recomanacions dels experts en l'aprenentatge de les llengües i l'actual nivell de coneixement de l'anglès a l'alumnat.

Si, tal com s'anuncia, tots els partits, tots els grups parlamentaris volem una educació que promogui l'equitat i que sigui de qualitat, acceptar els punts d'aquesta moció és una bona oportunitat per apropar-s'hi. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari PSM ha presentat una esmena d'addició, RGE 3145/06. Per defensar aquesta esmena té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc vull manifestar el nostre absolut suport a la moció que avui debatem. Són nou punts que, al nostre parer, pretenen introduir dins la política educativa del Govern uns mínims de racionalitat, volen dissenyar una nova forma d'actuar sensible a les necessitats reals de l'educació i en definitiva pretenen que l'administració educativa compleixi les obligacions que té amb l'escola pública.

Si haguéssim de definir amb poques paraules els punts de la moció hauríem de dir que es vol posar ordre on hi ha desgavell, planificació on hi ha arbitriarietat i acció on hi ha clara omissió. Però no és la meva intenció repetir els arguments que ja he exposat en el debat que sobre el tema hem tingut en els dos plenaries anteriors, la postura del nostre grup és prou clara al respecte, consideram que el Govern ha d'apostar per unes polítiques decidides de millora del sistema educatiu públic; consideram que s'ha de mantenir, perquè així mana, entre d'altres motius, l'actual Estatut d'Autonomia, s'ha de mantenir la tasca de normalització lingüística que realitza l'ensenyament i consideram, així mateix, que s'han de dur a terme actuacions concretes per afrontar els reptes del sistema educatiu de les Illes Balears.

I parlant d'aquestes actuacions concretes, combregam absolutament amb els punts de la moció que fan referència que són necessàries mesures efectives per afrontar la problemàtica de l'absentisme escolar i l'abandó d'estudis, així com per evitar les altes taxes d'alumnat repetidor. Quan parlem d'actuacions concretes, que aquest govern oblida o menysprea, ens referim precisament a les que reflecteixen alguns punts de la moció. Però hi ha una problemàtica que a la moció no apareix i que

considerem que ara per ara, i per la desídia d'aquest govern, ha esdevingut de màxima urgència, la violència escolar o conflictivitat en els centres escolars, com jo, sincerament, preferesc anomenar. En aquest sentit va la nostra esmena.

És ja de domini públic que aquesta conflictivitat ha augmentat espectacularment, han aparegut a premsa dades sobre aquesta temàtica que veritablement són per estar molt preocupats, molt i molt preocupats. Però la veritat és que açò no ens hauria de venir de nou, almanco al nostre grup parlamentari aquest augment del conflicte no ens ha vingut gens de nou, el nostre grup parlamentari fa gairebé dos anys que anuncia la degradació que es pateix en aquest camp per la deixadesa de la Conselleria d'Educació. Vull recordar-los que a finals del 2004, en el debat dels pressuposts per al 2005, el nostre grup parlamentari va proposar dues esmenes als pressuposts, dues esmenes per fer front a la problemàtica que ens vàiem venir: una esmena sol·licitava un pla específic contra la violència escolar i la creació de la figura del coordinador de convivència en els centres. Des del Partit Popular es va votar en contra, argumentant que era innecessari. L'any següent, desembre del 2005, debat de pressuposts per al 2006, vàrem repetir les dues mateixes esmenes; el Partit Popular hi va tornar a votar en contra, ara deien que no era necessari perquè s'havia creat l'Observatori per la Convivència Escolar.

Dijous, 20 d'abril del 2006, dos anys després de la nostra primera proposta, llegim a premsa que l'Observatori implantarà el pròxim curs el pla de convivència escolar i que cada centre tindrà un òrgan que intervindrà en casos de conflicte. Dos anys després, encara que no es digui, es posa en pràctica la proposta que vàrem fer nosaltres el 2004, dos anys després, dos anys tirats, dos anys d'inoperància, de deixadesa, de desídia i d'abandó de responsabilitats, que han donat com a conseqüència que el curs 2004-2005 es dupliquessin els casos de violència escolar, i que la línia descendent que va començar precisament els anys que el PSM portava les responsabilitats educatives, ara es trenqués amb un augment espectacular. I vull recordar que l'anterior govern del Partit Popular, l'anterior a aquest, el 1999, ens va deixar unes xifres altíssimes de conflictivitat, que el 2003 havíem aconseguit reduir a una quarta part, i és ara, amb aquest govern, altra vegada del Partit Popular, que tornen a créixer les dades.

I que açò no els ha de sorprendre, senyores diputades i senyors diputats, perquè, com he dit, ens ho vàiem venir, el nostre grup s'ho veia venir; perquè si alguna cosa, i això és ben cert, fa aquest diputat és estar en contacte amb els centres, i a les escoles i als instituts hi ha un clamor al respecte, a tots els hi és evident, els hi era evident que la manca d'actuació del Govern tendria aquestes conseqüències. Per això fa dos anys que nosaltres ja demanàvem la posada en marxa de plans específics i la creació en els centres d'òrgans de control d'aquesta problemàtica. Seria bo, i açò ho dic sincerament, que alguna vegada el Govern fes cas a l'oposició, s'estalviaria problemes i en aquest cas s'estalviaria haver d'actuar tard i malament a posar remei a un mal que podria haver evitat ja fa temps.

Perquè per entendre el món de l'educació no basta quedar-se a la superfície, cal analitzar les causes a fons, i en aquest cas s'ha d'observar que les actuacions decidides del Govern

anterior s'han convertit, per l'actual Conselleria d'Educació, en pura cosmètica, allà on calia cirurgia s'han dedicat a la cosmètica. Perquè no ens enganyem, la creació de l'Observatori per la Convivència és, va ser i segueix sent pura cosmètica, només ara que el brau ha mostrat les banyes, només ara que s'han duplicat els expedients per violència escolar, de 250 del darrer any del pacte a 541 l'any següent, només ara s'han decidit a anunciar, a anunciar que no a fer, perquè en aquest govern anunciar no té res a veure amb fer, s'han decidit a anunciar que farien alguna cosa, anuncien que faran allò que fa dos anys el nostre grup ja demanava. I si no, fixem-nos en una cosa, fa només 25 dies, el passat 30 de març, a la Comissió d'Educació el nostre grup va insistir sobre el tema i el Grup Popular hi va seguir votant en contra.

I és que l'anterior administració educativa va posar en marxa una sèrie de mesures sorgides, i açò és molt important, totes elles de propostes de la comunitat educativa, totes elles orientades a prevenir precisament el conflicte de les aules, em referesc als projectes d'intervenció educativa, als plans d'acolliment, als programes socioeducatius, etcètera. El canvi de govern, el maig del 2003, va suposar la paralització, congelació o supressió d'aquestes mesures que només varen ser substituïdes, després, açò sí, de la vinguda a Palma de la Sra. Ana Pastor que va impartir ordres, varen ser substituïdes per la creació de l'Observatori de la Convivència, que fins ara, a part de donar un sou de director general al seu comissionat, només s'ha dedicat a organitzar cursets i xerrades, sense cap actuació concreta i efectiva per incidir en la problemàtica. Mentre la situació en els centres anava empitjorant de cada vegada, l'Observatori feia açò, observava.

Des del primer moment vam denunciar que la creació d'aquest Observatori era més una decisió mediàtica que una actuació real i si no ens podem fixar, senyores diputades i senyors diputats, que un any després de la seva creació, un any després, es planteja com a gran cosa fer un estudi sobre la convivència i que les mesures que nosaltres reclamam des de fa dos anys es faran el curs vinent a centres pilot. Inoperància, ineficàcia, ineptitud, perquè a sobre no es pot esperar gaire més si tenim en compte que el màxim òrgan de l'Observatori, el plenari, està conformat majoritàriament per representants de direccions generals, d'Educació, de Medi Ambient, de Treball, etcètera, que només hi ha dos representants dels centres educatius i un sol representant dels pares i mares d'alumnes; què pot fer llavors un observatori compost sobretot per buròcrates? El que fa, observar i res més que observar, i així ens va i així els va als centres educatius.

Per açò, i ja que el Govern va decidir crear aquesta engendra que suposa una gran despesa, almanco intentem entre tots que tengui una certa efectivitat, intentem que serveixi per a alguna cosa i que almanco reculli les necessitats reals dels centres i que prengui decisions a partir del coneixement del que passa als centres. Per açò demanam a la nostra esmena que s'ampliï la participació de la comunitat educativa, ara per ara absolutament minoritària en aquest observatori. Tal vegada així, no en tenc gaire esperances, però tal vegada així serviria de alguna cosa, perquè fins ara no ha servit absolutament per a res.

Però mentre esperam que l'Observatori faci qualque cosa més que observar, que es decideixi a fer més coses, cal que la Conselleria d'Educació acompleixi les seves obligacions, la responsabilitat d'evitar els conflictes en els centres escolars és del conseller d'Educació no del comissionat de l'Observatori. El conseller d'Educació no es pot desempallegar del problema dient que ja ho farà l'Observatori, la responsabilitat de la situació actual, que és greu, ha augmentat, s'han duplicat els casos de violència escolar en un any, la situació actual, la responsabilitat és del conseller. I a ell li demanam mesures urgents, ara no és aquí, supòs per a no sentir-me, però li demanam mesures urgents, mesures efectives, mesures ja, per fer front al problema. No es pot esperar que l'Observatori faci un estudi, no es pot actuar només en el cas de la violència a qualque centre pilot, no es pot mirar cap a una altra banda, cal actuar, cal assumir responsabilitats i actuar ja.

El curs que ve els centres, tots els centres haurien de tenir els mecanismes, els recursos i el personal per fer front a aquest problema, el curs que ve, si no és així és deixadesa. I no ens diguin que no hi ha temps, n'hi ha, ens haguessin fet cas, si no, fa dos anys, quan ja vam proposar el que ara diuen que faran el curs que ve, ens haguessin fet cas en lloc de fer cas a la Sra. Pastor i ara no ens trobaríem allà on ens trobam. Vull recordar, perquè quedi clar, i ho dic per darrera vegada, que el 99 ens vam trobar 900 i busques de casos de violència escolar, va anar descendint fins a 250 el darrer any del pacte, i el 2004 i el 2005 s'han duplicat fins als 541, el doble del darrer any del pacte. Per tant, la paraula clau és actuar i actuar ja, prou deixadesa, prou abandó, prou observacions de l'Observacions, a prendre decisions i a actuar, si no es fa així tots coneixerem i tots podrem dir qui és el responsable.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tenen ara la paraula els grups que no hagin presentat esmenes, per un temps de deu minuts. I en primer lloc, pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Hem de dir que per part del nostre grup donarem suport a la moció que ha presentat el Partit Socialista, sobretot perquè consideram que és una moció molt clara, molt assenyada, molt realista i que centra sobretot els principals problemes educatius d'aquesta comunitat autònoma, així com proposa mesures per intentar millorar-los. I per tant entenem, i ho hem fet en moltes altres ocasions que hem debatut sobre temes d'educació, que aquests nou punts d'aquesta moció són prou amples i prou específics per entendre que els hem de donar suport.

Nosaltres volem dir i volem aportar, evidentment no volem reiterar els arguments que ja s'han dit, però sí aportar que des del punt de vista de la tasca més important que ha de dur a terme l'administració educativa, és a dir, el Govern, és, en primer lloc, analitzar les necessitats educatives, és la seva responsabilitat; en segon lloc, a partir d'aquestes necessitats planificar les actuacions i establir-ne les prioritats d'actuació i

en tercer lloc distribuir les inversions i les despeses en funció d'aquesta planificació. Això és la responsabilitat del Govern a la qual ha de dedicar el seu màxim esforç.

A nosaltres ens pareix, no és la primera vegada que ho deim, a més pareix que interessa molt poc al Govern ja que no hi ha cap membre assegut a les seves cadires, ni tan sols el conseller d'Educació, que pareix que està més interessat en actuar respecte de la política educativa en funció dels criteris de partit respecte de la política educativa que actuar amb criteris de rigor, d'objectivitat, de planificació i de prioritat. Totes les actuacions realitzades fins ara estan marcades pels criteris més aviat, diríem, partidistes, sense planificació, a criteri absolutament arbitrari i sense que hi hagi darrera una ferma i una responsable i acurada anàlisi de les necessitats i planificació. Per això consideram que s'hauria de redreçar l'actuació educativa que en aquest moment du aquest govern, entenent, a més que el tema de l'educació és un tema fonamental, precisament a una societat democràtica que pretén que hi hagi més igualtat en totes les actuacions de les persones, i per tant que hi pugui haver manco discriminació, i per això entenem que tots aquests punts de la moció van en aquesta línia.

Jo només voldria, molt breument i respecte dels punts, recordar algunes qüestions que crec que, si més no, haurien de ser de debat. Ja al primer que es planteja, on diu que per al tema del batxillerat, que s'hauria de fer un estudi sobre la necessitat de places de batxillerat, que hi haurà un termini de deu anys en el sistema públic i a partir d'aquí planificar les actuacions, ho consideram de primera magnitud; tenint en compte que fa molt poc temps ja el conseller d'Educació ha fet públic i que precisament enguany es prepara la concertació del batxillerat i això vol dir que es posaran les bases per al concert amb col·legis concertats i que es començarà a implantar en els cursos 2007 i 2008. I nosaltres entenem que abans de fer qualsevol concert educatiu respecte del batxillerat hi ha d'haver precisament un estudi sobre les necessitats de places que hi pot haver en els centres públics i planificar les actuacions, si no, evidentment l'actuació és molt clara per part de la conselleria i per part del Govern i és voler, com sempre ha fet durant aquests tres anys, només actuar afavorint l'escola concertada i només determinades escoles concertades.

El segon punt, quan es parla del nou mapa escolar, jo no insistiré més a dir que, en aquest cas el conseller, ens pareix que almanco hauria de ser aquí per escoltar una vegada més que és increïble que no hagi fet el mapa escolar encara, tenint en compte que el mapa escolar va acabar la seva vigència del 2004 al 2004 i hauria d'haver-se fet el nou i que precisament és el que marca quines han de ser les actuacions i les prioritats que s'han de dur a terme. És la base de qualsevol actuació educativa, és la base prioritària; saber què passa, quines necessitats hi ha i en funció d'això planificar, és el primer de tot, és el que ensenyen a primer de facultat de qualsevol carrera universitària. La qual cosa entenem nosaltres que aquí qui ha de respondre per què no està fet aquest mapa escolar és evident que és la conselleria, però que té l'opció el Grup Parlamentari del Partit Popular, donant suport a aquesta moció, perquè aquest mapa escolar es faci d'una vegada i que s'estableixin, tal com diu el punt, on i quines són les actuacions prioritàries.

Evidentment, a la resta de punts, molt breument, dir que no entraré una vegada més a repetir la situació que ens trobam respecte de l'educació a la comunitat autònoma de les Illes Balears, on sabem, o sabem supòs vostès, que tenim una taxa de les més elevades de fracàs escolar, un 30% del total dels alumnes dels centres educatius fracassen a la secundària, que no superen ni tan sols la secundària obligatòria i que només en aquesta situació es troben les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla.

Just aquesta dada hauria de fer repensar-se qualsevol actuació que s'ha de dur a terme, que s'ha de prioritzar, a més, a l'escola pública que precisament és on hi ha les més elevades taxes i, sobretot, on hi ha les màximes necessitats, i tots els punts que posa aquesta moció precisament van en la línia clara que els recursos pedagògics, els recursos econòmics, els recursos humans es dediquin sobretot a millorar les actuacions pedagògiques per fer programes de diversificació curricular, de reforç, per intentar treballar l'absentisme escolar i que la repetició de curs no es doni, i a partir d'aquí cercar totes aquelles mesures que facin que ens redrecin, com dic, una situació que tenim realment molt preocupant respecte al sistema educatiu de les Illes Balears.

Jo només vull recordar com una dada més que l'absentisme escolar, un informe que va fer precisament la conselleria ara fa un any ja deia que afectava un 12,7% de l'alumnat de secundària a les Illes Balears, fins i tot que principalment a segon d'ESO hi havia un 16,29% d'alumnes que tenien absentisme escolar. Això hauria de ser una dada que ja hauria d'encendre totes les alarmes per intentar, com dic, cercar mesures concretes, suficients, eficients i amb pressupost ben dotat per poder-hi fer una feina com cal, i en aquest sentit creim que aquesta moció intenta anar en aquesta línia.

Per acabar he de dir que nosaltres ens sumam, com hem fet en altres ocasions, al fet que la retirada que s'hauria de fer per part del conseller d'Educació respecte a ordres com per exemple la que fomenta la creació de places escolars a centres concertats. Ens sembla, i ho tornarem dir, que la prioritat ha de ser l'escola pública, que les necessitats bàsiques estan a l'escola pública. Amb això no vull dir que evidentment amb la concertada no s'hagi de fer una feina -no faltaria més- fer una feina educativa com cal, però hi ha realment una mancança tant d'infraestructures com d'actuacions pedagògiques i de recursos a l'escola pública i, a més, és a partir de la feina en aquests àmbits escolars on podem precisament, com dic, fer una feina de cara que la democràcia no sigui només un fet institucional sinó que sigui un fet real on totes les persones puguin tenir la mateixa educació i les mateixes oportunitats.

Per tant ens sumam als punts 7 i 8, on es demana la retirada de l'ordre que fomenta la creació de places escolars a centres concertats i que es reorienti aquest milió d'euros a l'escola pública, que es retiri el projecte de decret de la conselleria sobre mesures també per fomentar la competència lingüística en llengües estrangeres per manca de fonaments pedagògics i que resulta discriminatòria la seva aplicació. No hem de dir, perquè està clar, que ens agradaria que tots els alumnes d'aquesta comunitat sapiguessin com més llengües millor, però hem d'entendre que s'ha de fer de la manera que realment faciliti això i no faci que determinats centres tenguin totes les

possibilitats del món amb doblers públics i, en canvi, allà on hi ha més mancances i un dèficit major respecte al coneixement de llengües hagi de ser encara el seu nivell inferior. Per això consideram una bona proposta que es faci un pla per millorar l'aprenentatge de l'anglès a tota la població escolar.

Acab dient que nosaltres també donarem suport a l'esmena que ha presentat el PSM, evidentment si la portaveu del Partit Socialista..., supòs que la incorporarà a aquesta moció, perquè entenem que també és un punt més que ja ha expressat d'una manera prou clara el portaveu del PSM per entendre que és del tot assenyat aquest punt número 10 afegit a aquesta moció.

Per acabar he de dir que el debat educatiu veim, almanco des del nostre grup, que té molts pocs adeptes, que hi ha molt poc interès per part d'un govern del Partit Popular que ha demostrat fins ara que allò que li interessa realment és no planificar, no saber quines necessitats hi ha, sinó precisament que això, el fet que no hi hagi res, que no s'actui, que no es planifiqui, dóna peu a poder fer, només amb criteris absolutament aleatoris i amb criteris que no se sap massa bé d'on surten i només poden ser amb criteris partidistes, fer les actuacions educatives que s'han fet en aquesta legislatura. Nosaltres demanam seny, almanco al grup parlamentari que veim que és més nodrit i més complet que el Govern, per tal que aquesta moció pugui anar endavant perquè, com dic i torn repetir, és una moció assenyada, concreta, que intenta posar les pautes fonamentals per a una feina educativa, que vull recordar que som la comunitat autònoma que pitjors índexs tenim en tot el que seria negatiu respecte a l'àmbit educatiu. En això crec que la responsabilitat és de tots però sobretot del Govern, i veim que el Govern no existeix per als temes educatius.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. López Oleo.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, primer de tot voldria dir, voldria deixar clar al Sr. Riudavets en especial, però també a la Sra. Rosselló, que el conseller no li té por, al Sr. Riudavets. No és aquí no perquè no hi vulgui ser, no el vulgui sentir, sinó perquè, com vostès saben, han canviat l'hora del plenari i per raons que no vénen al cas té coses a complir i no pot ser aquí, però sempre ha demostrat i ha fet tot el que feia falta: ha escoltat i ha debatut totes les coses que siguin necessàries.

(Remor de veus i petit aldarull)

Anem..., anem, idè, ara a la moció que presenta el Grup Parlamentari Socialista. Ens presenta una moció relativa a l'ensenyament públic amb 9 punts, que he de dir que m'han decebut. Confiava que el Grup Parlamentari Socialista presentaria més propostes que, si no totes almanco quasi totes, ajudessin a millorar el nostre sistema educatiu. Vostès, o vostè en particular, Sra. Alberdi, presenta unes propostes que sap positivament que no podrem acceptar, algunes d'elles pel seu contingut i altres perquè aquest govern o, millor dit, la Conselleria d'Educació, ja està fent.

Encara que vostè, Sra. Alberdi, digui que són punts assolibles, li he de dir que només dos d'ells -i si accepten modificació i votació separada- es podrien tirar endavant. M'explicaré.

En el primer punt -serien els punts 1 i 2- en el primer punt hauria de quedar: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a presentar al Parlament de les Illes Balears un estudi sobre les necessitats de places de batxillerat que hi haurà en un termini de 10 anys en tot el sistema educatiu -aquí hi ha el canvi- a fi de poder prendre les mesures de planificació comptant amb les dades adequades". Vostès parlen del sistema educatiu públic; nosaltres parlem de tot el sistema educatiu, públic i concertat, ja que a la nostra comunitat hi ha un percentatge considerable d'alumnes que cursa el seu batxillerat a l'escola concertada i l'escola pública no podria assumir tot aquest alumnat; per això l'estudi ha de ser de tots els alumnes potencials que faran batxillerat. També he de dir que no posaríem el proper període de sessions, perquè un estudi així requereix el seu temps. Però no es preocupi, la conselleria està interessada a saber el nombre de places, a saber quines són les necessitats reals; per tant no passi pena que ho agilitarà el màxim possible.

Quant al punt 2 hauria de quedar: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que la Conselleria d'Educació modifiqui per illes el mapa escolar de les Illes Balears, que ha de substituir el realitzat el període 2000-2004, i que una volta aprovat es faci el corresponent pla d'infraestructures i el pla econòmic". En realitat el mapa escolar 2000-2004 no venia acompanyat d'un pla d'execució, per tant el pas important ha estat fer realitat el mapa escolar existent amb un pla d'infraestructures. I també he de dir que aquest mapa escolar ja ha sofert modificacions per tal d'adaptar-lo a la realitat existent. Per tant queda demostrat que un mapa escolar perquè es faci realitat ha d'anar acompanyat d'un pla d'infraestructures i d'un pla econòmic, i això és el que proposam, que quan tinguem el mapa aprovat es faci el corresponent pla d'infraestructures i el pla econòmic.

El punt tercer no el podem acceptar. Mirin, les darreres taxes d'ideïtat que tenim són les publicades pel Ministeri d'Educació i Cultura, el MEC, l'any 2003-2004; en concret la taxa per a quart d'ESO era del 59,4% a nivell estatal i del 51,8% a nivell d'Illes Balears. Aquesta taxa ens situava a la cua de les comunitats autònomes, només per damunt de Ceuta i Melilla, ho sabem tots; no obstant això si la situació era dolenta el 2003-2004 els darrers anys s'ha fet feina, s'ha estat treballant i molt des de la Conselleria d'Educació i Cultura: ha fet construcció de nous centres, increment del professorat -ja ho hem dit a les interpel·lacions, ho hem dit diferents vegades-, nous programes educatius, etc., tot això per tal de millorar aquests resultats i que segurament es reflectirà a les estadístiques dels pròxims anys. Això és el que voldríem, i per això des de la conselleria s'està fent tota una sèrie d'actuacions per tal d'evitar el fracàs; com a conseqüència repetició del curs escolar i fins i tot l'abandonament dels estudis. La conselleria treballa en el disseny d'actuacions com a mesura de prevenció del fracàs escolar, i potencia accions com formació del professorat, la figura del professor d'atenció a la diversitat, els programes d'intervenció socioeducatius i els recursos adreçats a alumnat malalt, entre d'altres. En aquests moments elaborar

un pla implicaria els esforços en la coordinació institucional entre institucions, detallar el pressupost econòmic adreçat a totes aquestes mesures. El que la conselleria vol fer, i creim que ha de fer i amb bon criteri, a més a més, és aplicar els esforços a potenciar les mesures i actuacions per tal d'evitar el vertader fracàs escolar.

En el punt 4 també votarem en contra. L'estudi està fet: per part de la conselleria s'ha fet un estudi adreçat a totes les escoles amb unes instruccions -l'estudi d'absentisme escolar-; a les instruccions es contemplen les categories d'absentisme: intermitent, absentisme esporàdic, absentisme crònic i desescolaritzats. Han participat en aquest estudi 319 escoles de totes les illes que agrupen 60.000 alumnes; s'han extret unes dades que han conformat aquest primer estudi d'absentisme escolar, essent el més preocupant l'absentisme crònic. S'han establert unes mesures per combatre i reduir l'absentisme i, a la vegada, dins el pròxim curs tenir reunions amb les AMPA per donar a conèixer totes les actuacions que es fan per lluitar contra aquesta problemàtica i també rebre les aportacions d'aquests col·lectius. Així i tot s'ha de dir que molts de cursos i programes que es fan estan adreçats, a més de al professorat, a l'alumnat i a les famílies. Es treballa bàsicament des de la prevenció, molt important; es potencien els programes d'intervenció socioeducatius, tant en col·laboració amb els ajuntaments com amb la Conselleria -per exemple- de Presidència i Esports, amb Menors. Es potencien els cursos de formació de professorat per tal que pugui millorar les seves habilitats i estratègies per abordar amb més seguretat el dia a dia educatiu. En definitiva, encara que l'estudi estigui fet s'està fent per feina per poder millorar, i s'apliquen constantment les seves conclusions, cosa molt important.

En el punt 5, el perfil del treballador social ja està inclòs dins la figura del professor de serveis a la comunitat. De tots és sabut que el Ministeri d'Educació i Ciència no contempla com a legal la figura del treballador social dins l'educació; el que sí farà la conselleria, i crec que amb bon encert, és ampliar la figura del professor tècnic de serveis a la comunitat en la mesura de les necessitats existents.

Els punts 6 i 7 també en contra, per descomptat. Des de la Conselleria d'Educació es pensa que la lliure elecció de centres només és possible si s'ofereixen les places necessàries de tots els centres sostinguts amb fons públics, i a això, com que el Grup Parlamentari Popular també ho pensa, hi dona suport. Volem que siguin les famílies i no l'administració on volen dur els seus fills a l'escola, perquè pensam que tenen el dret d'elegir. A una societat madura i democràtica com la nostra hem d'aspirar al fet que la ciutadania, davant d'una oferta variada, diversa, plural i àmplia pugui triar. Hem de tenir en compte que una part molt important de la societat balear que du els seus fills a l'escola concertada, per tant sostinguda amb fons públics, mostraria el seu rebuig si la Conselleria d'Educació retirés aquest projecte, ja que aquestes escoles també són responsabilitat de la conselleria. També s'ha de dir que seria una fal·làcia pensar que si es deixen de construir aules a la concertada això implicaria fer-ne a la pública; plantejar que les necessitats que puguin tenir els centres públics existeixen perquè es destinen recursos als centres concertats, això és un plantejament erroni i fals, perquè en els dos casos estam parlant de centres sostinguts amb fons públics i, per tant, s'han de

destinar recursos a tots aquests centres. Per tant, fer front a les necessitats dels centres públics no depèn de renunciar al finançament d'obres dels centres concertats.

D'altra banda s'ha de dir, s'ha de saber, i vostès insisteixen molt en el milió d'euros que la Conselleria d'Educació té previst destinar a places escolars a centres concertats. És ver, però estan pressupostats 60 milions d'euros per a construccions i ampliacions dels centres públics. A més hem de saber que un 37% -un 37% és important- d'alumnat de Balears assisteix a classe a centres concertats. Per tant renunciar al finançament destinat a aquests centres suposaria deixar de banda una part important de l'alumnat.

Els punts 8 i 9 -aniré acabant- també els votarem en contra. Vostès volen que retirem el decret per motius pedagògics i discriminatoris. No sé si han llegit el decret, crec que no; me l'he llegit i la fonamentació pedagògica queda reflectida en les diverses referències normatives que es donen al llarg de l'exposició de motius. No és discriminatòria, donat que hi haurà una convocatòria pública i oberta amb participació de tots els centres sostinguts amb fons públics que ho desitgin. Quant al pla de millora, es donarà a través d'aquest decret, que s'anirà generalitzant en futures convocatòries.

Per acabar, senyores i senyors del PSOE, Sra. Diputada, quan he començat o al principi he dit que la moció m'havia decebut i és cert: m'hi han faltat propostes o iniciatives en positiu i també propostes o una iniciativa davant el Govern espanyol. Allà es fan moltes promeses i les podríem aprofitar: de gratuïtat, d'ajudes... Vull creure que en una propera iniciativa així ho faran.

Quant a l'esmena d'addició -ràpidament- que presenta el PSM, Sr. Riudavets no ho entenc; no fa un mes que va presentar una proposició no de llei on ja vam estar debatent dins el que era l'observatori. Vaig explicar els motius del perquè no podíem votar a favor la proposició i ara de qualque manera tornen a insistir. Ja li vaig dir que la comunitat educativa i social està prou representada, com estableix el decret. També he de dir que l'observatori no té un poder executiu, tal i com estableix també el decret; sí que és d'assessorament, és consultiu, és d'orientació, i tenguí ben clar que la conselleria fa una bona feina per tal d'intentar frenar l'increment de conflictivitat en els centres educatius. No tenc més temps i crec que és així; ja ho vam debatre ben prou. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Concloso aquestes intervencions té la paraula el grup presentant per acceptar o rebutjar l'esmena i per contradiccions, si n'hi hagués hagut. Sra. Alberdi, té vostè la paraula.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc l'agraïment al suports que donen a la nostra moció els grups d'Esquerra Unida i Els Verds i del PSM-Entesa Nacionalista i, en segon lloc, he de dir que acceptarem, per descomptat, l'esmena que presenta el Grup Parlamentari PSM perquè té dues qüestions importants:

primer vol donar protagonisme a la comunitat educativa, al conjunt de la comunitat educativa en aquesta qüestió importantíssima d'assegurar la convivència escolar; i en segon lloc perquè aborda un problema que efectivament nosaltres no havíem esmentat aquí, a la nostra moció, que ens sembla de la major importància en aquest moment. Les xifres són aclaparadores: aconseguim disminuir-ho amb gran esforç fa uns quants anys i ara tornem estar al doble del que teníem fa tres anys. Ens sembla molt encertada, i ens sembla també molt encertada perquè està molt bé que proposem al Partit Popular que passi de la teoria a la pràctica, que actuï, que prengui decisions. En realitat això és el que volíem fer.

Li asseguro, Sra. López, que sempre penso que podran acceptar les nostres propostes, li ho asseguro, perquè em sembla que les faig modestes i les faig abastables. I li asseguro també que quan faig una proposta m'he llegit la documentació que la suporta, també.

Quant a les seves dues esmenes li he de dir que a la primera..., aquesta és una moció que va sobre la política general de l'ensenyament públic a les Illes Balears, i aquest va ser el motiu de la interpel·lació. Allò que intentàvem preguntar al Sr. Conseller i no varen trobar les respostes adients -a nosaltres també ens decep moltíssim això, que mai no ens doni les respostes que nosaltres esperem i que espera una gran part de la nostra societat- és que està fent per defensar l'escola pública, perquè defensar la concertada ja ho sabem, que ho fa; llavors si vostè ens està proposant fer un estudi per saber les necessitats que tindrà la concertada, miri, la concertada són centres privats que no solament fan els seus estudis i poden fer la seva propaganda i la fan, i aquí no estàvem parlant d'això, estem parlant de què fa la conselleria per assegurar que no hi hagi un desmuntatge, un desmantellament de l'escola pública.

Quant a la segona proposta que ens fa la veritat és que m'agradaria que després me la tornés a fer una miqueta més acurada perquè...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

...m'hagués agradat tenir-la per escrit i així l'haguéssim pogut valorar més, però bé, tindrem temps per fer-ho.

Quant als punts que vostès, el Partit Popular, no ens votaran, jo vull fer una miqueta de resum, molt breu, també. En primer lloc, encara que vostè em faci una proposta respecte al primer punt i després em faci una esmena al segon, en realitat a vostès -i així ho va el conseller la vegada passada- en realitat a vostès no els agraden les eines de planificació; no els agraden les feines de planificació i les desacrediten dient -com ens deia l'altre dia el conseller- que porten a una societat igualitària -els ho dic textualment, eh?-, com si això fos dolent, portar a una societat igualitària. Però ells no volen dir això, ells volen dir que serem tots iguals. Per favor, no ens facin riure ni pretenguin enganyar-nos: les úniques eines que asseguren

l'equitat, o sigui la igualtat d'oportunitats, precisament són les que demostren on són les necessitats, i estam parlant de l'ensenyament públic i, per tant, on són les necessitats de l'ensenyament públic. Però el PP desacredita aquestes eines de planificació precisament perquè són les millors per impedir prendre decisions partidistes o que no tinguin com a resultat les necessitats, com a base les necessitats de l'alumnat balear.

Quant als punts 3, 4 i 5 jo estic al·lucinata; realment si els decep que fem propostes mesurades, ajustades ens sembla al que és la nostra realitat, i vostès l'argument fonamental és que ens diuen que ja ho estan fent, per un cantó, però per l'altre ens diuen que això significaria fer un embull amb el pressupost, llavors sí que això ens decep. Nosaltres els estam proposant, Sra. López, a tot el Partit Popular, que prenguin mesures que tendeixin a fer que l'escola pública sigui de millor qualitat i sigui més equitativa. Això és l'únic que demanem, i els ho demanem fixant objectius, fent propostes concretes, fent plans, i vostès ens contesten que això seria un embolic de cara als propers pressupostos. Embolic de cara als propers pressupostos és el que vostès ja tenen, perquè vostès el que estan fent és posar a la nostra conselleria, a la Conselleria d'Educació, aquest embolic gran que tenen amb el finançament de tota la comunitat autònoma. Vostès ens volen demostrar que inverteixen molt però quan mirem allò executat resulta que no inverteixen tot el que diuen, ni tan sols no arriben a la meitat. Ja parlarem d'això més endavant, però jo ja estic cansada d'aquesta mentida i no vull que me la diguin més. No inverteixen suficient i, a sobre, el que diuen que invertiran després no ho compleixen.

(Remor de veus)

Em sap greu però estic cansada de tantes mentides.

(Petit aldarull a la sala)

Els asseguro, senyors diputats i senyores diputades, que en el Grup Parlamentari Socialista ens prenem tan seriosament la funció de control, que és fer una interpel·lació, com la funció de fer propostes per millorar el nostre sistema educatiu. Aquest és l'objectiu de cada un dels punts de la nostra moció: fer propostes realitzables per aconseguir el que tots, inclòs el Partit Popular, diem que volem del sistema educatiu.

He dit que els debats sempre evidencien la incoherència entre els dits i els fets del nostre govern en relació a l'educació. Votar en contra dels punts de la moció és demostrar que el govern del PP no vol de cap manera promoure realment un ensenyament públic de qualitat i equitatiu. Si no vol fer això altres coses voldrà fer, segur; serà qüestió de continuar debatent aquí per què no accepten unes propostes que són fàcils, mesurables, realitzables i que, a més, l'únic que pretenen és millorar la qualitat de l'ensenyament públic. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi.

Sí? Sí, sí.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Sra. Alberdi, un aclariment: al final accepten o no els punts?, o vol un aclariment?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Alberdi...

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sra. López, el primer punt no i el segon, si me'l volgués aclarir, per favor.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

D'acord. El segon punt seria "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que la Conselleria d'Educació modifiqui per illes el mapa escolar de les Illes Balears que ha de substituir el realitzat el període 2000-2004 i, una volta aprovat, que es faci el corresponent pla d'infraestructures i pla econòmic". Quedaria així.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sra. López, no l'hi acceptarem, tampoc. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, senyores i senyors diputats, preparin-se per a la votació. Passam a la votació.

24 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada aquesta moció.

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Economia de la Proposició de llei RGE núm. 5966/05, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, reguladora de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació d'Eivissa i Formentera.

Seguidament passam al debat del dictamen de la Proposició de llei RGE núm. 5966/05, de regulació de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació d'Eivissa i Formentera.

Passam tot seguit a aquest debat, i per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, amb RGE núm. 1233 i 1234, té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, i senyors i senyores convidats que han vingut a seguir aquest debat, a la presa en consideració de la proposició no de llei que va emanar del Consell Insular d'Eivissa i Formentera ja vàrem manifestar el suport a aquesta iniciativa perquè entenem que entra dins la sobirania de les organitzacions econòmiques de l'illa i la voluntat política dels representants d'Eivissa i Formentera, li donàrem, per tant, un suport incondicional, si bé en aquella intervenció ja vàrem advertir que el fet que se segregàs, o, més ben dit, que es creàs una cambra nova, que a mi m'agrada més que segregat, que es creàs una cambra nova

a Eivissa i a Formentera de cap manera havia de suposar que a partir d'ara les tres, les quatre illes fessin els programes cadascuna per a elles, sobretot perquè una de les principals funcions que aconsegueixen les cambres és en la promoció, un fet que de cada dia adquireix més importància així com avança el procés de globalització. Si la globalització és un fet ho és especialment en el món empresarial, avui no hi ha barreres a la circulació de capital i cauen dia rera dia les barreres a la circulació de productes. Per tant, les empreses que volen subsistir en aquest context han d'innovar i han de fer promoció exterior.

És impossible que amb el que costen aquests programes les tres cambres, per elles mateixes, ho puguin dur a terme. Aleshores, serà molt important, i aquí instàvem el conseller responsable de tutelar les cambres oficials que, malgrat que existissin tres cambres, o quatre que permet aquesta llei, hi ha d'haver una col·laboració consensuada entre totes les cambres. Clar, ens ha preocupat en tot aquest procés que aquesta separació no fos traumàtica i la veritat és que queda un tema que no està consensuat i és el tema del repartiment patrimonial, un tema difícil, un tema espinós i que no es veu igual d'Eivissa i Formentera que des de Mallorca.

La veritat és que vàrem estar dubtant fins al darrer moment si presentar aquesta esmena, fins i tot demanàrem ampliació de terminis per guanyar un poc de temps, i al final el nostre grup va prendre la decisió de presentar aquestes dues esmenes, que en realitat és una esmena que proposa canviar l'article que reparteix el patrimoni de les distintes cambres. Admet, puc admetre que la postura del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista tal vegada no sigui tot l'objectiva que hauria de ser, ho admetem, per ventura no tenim tota la informació que hauríem de tenir o que haguéssim pogut cercar, però pensam que aquí qui s'ha equivocat és el Govern no sabent trobar un consens abans d'arribar a aquest moment. Nosaltres pensam que s'havia d'haver cercat el consens i aquí s'hauria d'haver presentat una esmena, firmada per tots els grups, o firmada que fos, que l'haguéssim poguda transaccionar durant la tramitació en ponència i comissió acceptada per les dues parts, i això no és així.

Aleshores, la nostra proposta va en el sentit que en lloc de repartir el patrimoni de la cambra, bàsicament el repartiment consisteixi a què cadascuna de les cambres queda titular dels immobles que estan ubicats a cadascuna de les illes, i per tant els immobles que actualment són la seu de la cambra oficial a Eivissa i a Formentera passen a ser titularitat de la Cambra Oficial d'Eivissa i Formentera, i que el fons de reserva, materialitzat en disponible a curt termini, tal com preveu l'article 47 del Reglament general de cambres oficials de comerç, indústria i navegació, també es reparteixi en proporció equivalent a la mitjana del percentatge de recaptació del recurs de cambres permanent; és a dir que s'agafi la recaptació dels darrers anys i es faci una extrapolació i per tant el fons de reserva, això seria una quantitat en efectiu, es distribueixi d'acord amb la proporció de recaptació dels darrers deu exercicis, per exemple, es podria cercar una altra solució. Naturalment, queden pendents les quotes pendents de recaptació, que això és paper que s'hauria de transferir a la cambra corresponent i punt.

Bé, hem mantengut aquesta esmena fins al plenari, amb l'esperança que en el darrer moment encara vengués una proposta de transacció suggerida per qualche grup parlamentari, amb l'anunci que era una proposta acceptada per totes les parts. Pareix que no serà així i aleshores se sotmetrà a votació aquest tema. Aleshores, quedarà en mans del Govern una negociació per evitar que aquesta segregació no sigui traumàtica i que a partir d'ara els presidents, els vocals, els secretaris de cada cambra respectiva, tinguin fil directe, es telefonin, es reuneixin i acordin programes conjunts per afavorir les economies d'escala i fer possible que empreses, petites empreses d'Eivissa i Formentera puguin accedir a aquests programes de missions comercials, de promoció dels seus productes a les antípodes del nostre país. Només si es fa amb estreta col·laboració i només si es fa ajuntant tots els esforços, i en parlàvem fa poc més d'una hora arran d'una interpel·lació que dèiem que el que és absurd és que en aquest moment el Govern tinguin programes de promoció exterior, la cambra tenguí programes de promoció exterior i els consells comencin a fer programes de promoció exterior, això és ridícul. Amb el que costa dur una empresa a la Xina, que hi hagi tres institucions o quatre o cinc, ara, si les tres cambres també ho fan per separat, que facin aquest programes de promoció exterior és ridícul i és una irresponsabilitat. Aquí tots els sous, com diuen a Eivissa, s'han de posar dins el mateix paner i totes les empreses han de tenir les mateixes oportunitats per obrir mercats arreu del món.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, amb RGE 1253/06, intervé la diputada Hble. Sra. Patricia Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President, señoras diputadas, señores diputados. En primer lugar, dar la bienvenida a esta sala a los representantes de la delegación de la Cámara de Eivissa y Formentera, hoy es un día muy importante para esta delegación porque con toda seguridad, dentro de muy poco, se aprobará la ley que regulará la Cámara de Comercio de Eivissa y Formentera, después de más de 80 años que por las circunstancias del momento se decidió unir a la de Mallorca. Podrán recuperar su independencia y convertirse en cámara, con todos los derechos y obligaciones que supone representar a sectores empresariales básicos en la economía de las Pitiusas, y que necesitan, además, ser apoyados, impulsados y promocionados para poder mantener los niveles de competitividad cada vez más exigentes en un mundo globalizado donde las fronteras no son impedimento para la producción en cualquier parte.

Cuando se presentó a esta cámara la toma en consideración de la proposición de ley que hoy debatimos nuestro grupo dejó clara su postura, estamos totalmente de acuerdo que la segregación se lleve a cabo y se constituya la Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Eivissa y Formentera, de hecho, en la ponencia y en la comisión previa a este debate,

hemos votado a favor de todos los artículos menos uno, que explicaré cuál es nuestra postura ante dicho artículo.

El capítulo 6 de la ley hace referencia al régimen económico y presupuestario de la cámara, el artículo 29, dentro de este capítulo, desarrolla el proceso de segregación y con qué recursos contará la futura cámara; el proceso estará regulado a través de una orden de la Conselleria de Comercio. Esto significa que la conselleria tiene un papel fundamental en el reparto del patrimonio que a día de hoy tiene la Cámara de Comercio de Mallorca, Eivissa y Formentera, incluso se establece un plazo máximo de seis meses para que el reparto patrimonial se realice. Esta orden determina la liquidación del patrimonio y se fija la forma y los términos en que se produzca la cesión de los bienes a la Cámara de Eivissa y Formentera. Sabemos respecto a este punto que hay discrepancia y, además, entendemos que este proceso debería llevarse a cabo de la manera más equitativa y lógica que pueda desarrollarse a través de esta orden.

Nuestro grupo entiende que no debería haber ningún tipo de discrepancia entre las dos cámaras, no se comprendería que este proceso estuviera marcado por las disputas y los enfrentamientos entre los sectores empresariales de las islas, ni los socios de las cámaras ni la sociedad vería con buenos ojos esta discusión por las propiedades y por el proceso de segregación. La Conselleria de Comercio y su conseller tienen ante sí la obligación de evitar que esto suceda, ya que, como he comentado, es el responsable de que se lleve a cabo la segregación, por eso hemos presentado una enmienda que pretende evitar este conflicto.

La enmienda presentada como disposición adicional, recoge la necesidad de consenso entre las dos cámaras afectadas y la administración para que sea efectivo el proceso de segregación y por tanto la aplicación del artículo 29 de la ley. Es una enmienda que plantea un proceso basado en el sentido común y en la responsabilidad que deben tener tanto las cámaras como la administración para que no se vean afectados y sobre todo para que la sociedad no presencie una discusión que pueda afectar a futuras relaciones que se deberán tener, porque, independientemente de que las cámaras tengan su propia identidad, estamos seguros, estamos convencidos de que en muchas acciones, tanto formativas como promocionales, el trabajo conjunto será básico para conseguir mejores resultados y mayores presencias en ferias y mercados.

Confiamos que esta enmienda sea aceptada por el Grupo Popular, porque, como he dicho antes, lo único que pretende es que el proceso se haga sin problemas y bajo la responsabilidad de la conselleria que evite discusiones y enfrentamientos. Anunciar que nuestro grupo, como apoyo a esta ley, y entiende que es justo que se realice la segregación para que la actual delegación se convierta en cámara, votará a favor de todos los artículos si el PP admite nuestra enmienda. Si vota en contra de la misma, nos abstendremos en la votación del artículo 29, porque, repito, estamos convencidos de que se lleve a cabo la segregación. Y esperamos que la conselleria esté a la altura de las circunstancias y evite que este proceso se realice en un ambiente de discusión.

Para terminar, puesto que tampoco da mucho más de sí lo que es la discusión de esta ley, puesto que, como han comentado antes, estamos prácticamente de acuerdo con toda la ley, quiero decir y quiero hacer referencia a la disposición final segunda de la ley, que recoge el compromiso por parte del Consell de Govern de presentar el proyecto de ley general de cámaras oficiales de comercio, industria y navegación de las Illes Balears; estaremos atentos a su redacción, ya que debería haberse hecho, llevan tres años gobernando y todavía se dan un margen de doce meses para la misma. Esta ley podría estar redactada ya, incluso hubiera permitido que la segregación de la delegación de Eivissa y Formentera se realizara a través de la misma, pero en este caso, la conselleria no ha querido comprometerse y un proyecto de ley que estaba listo en la anterior legislatura se ha ignorado y se ha tenido que presentar una iniciativa desde el Consell de Eivissa y Formentera, para que una reivindicación que lleva años pudiera atenderse y se consiguiera lo que debería haberse tramitado desde el Govern. Estaremos pendientes de que esta disposición se cumpla, el límite son doce meses, pero eso no significa que pueda estar presente antes de dicho plazo.

Termino, señoras y señores representantes de la casi realidad Cámara de Comercio de Eivissa y Formentera, tienen ante sí un reto muy importante y una gran responsabilidad, representan a un número considerable de pequeños, medianos y grandes empresarios; a partir de hoy el futuro de las actuaciones y del trabajo sólo depende de ustedes. Les apoyaremos y les animaremos a que su trabajo suponga una mejora importante en la formación y en la innovación y en la promoción de sectores que son imprescindibles para que la economía pitiusa mejore y crezca, que lo necesita.

Y para los representantes de la Cámara de Comercio, que hoy no hay ninguno presente, pero queremos mandarles un mensaje: darles las gracias por el trabajo y las aportaciones que han hecho durante todos estos años que han estado juntos y que han permitido que se llevara a cabo un trabajo importante.

Gracias y suerte a ambas cámaras.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Obrim ara un torn a favor i en primer lloc té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, si vol emprar-la. Sí, Sr. Rosselló, té vostè la paraula per deu minuts. Ai, perdó, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. No, no farem ús dels deu minuts, serem molt breus. Bé, en aquest procés de constitució de la Cambra de Comerç d'Eivissa i Formentera, separada de la de Mallorca, el nostre grup, d'alguna manera, ha estat en una situació d'observador, d'observador des de l'inici perquè el llarg tràmit de preparació d'aquesta proposició de llei en cap moment se'ns va consultar, per tant ens trobarem davant un fet consumat, que hi havia un projecte de llei redactat amb tot el seu articulat, al qual vàrem donar suport, tant en el seu moment en el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, com aquí en el debat parlamentari de presa en consideració dins el Parlament balear.

Bé, hem de dir que des d'una posició profundament insularista com la nostra, lògicament no podem posar cap tipus d'entrebanc a la voluntat dels socis de la Cambra de Comerç de constituir-se, en el cas de les Pitiüses, en una cambra independent i separada; si així creuen, com és el sentir majoritari, que poden donar un millor servei als associats, endavant i cap problema, de fet ningú no posarà problemes perquè aquest projecte sortirà amb un grau elevat d'unanimitat.

Ara bé, el nostre grup coincidiria bastant amb el que ha dit el Sr. Sampol, nosaltres no arribarem a tant, no arribarem a presentar ni tan sols una esmena, perquè estàvem absolutament convençuts, també com el Sr. Sampol, que aquí l'únic punt de conflicte es resoldria i que abans d'aquest debat parlamentari hi hauria qualche transacció per resoldre, qualche transacció que fa un moment pensava que venia i al final és una qüestió tècnica que no s'havia resolt fins ara i que ara hem de resoldre, però la qüestió de fons no es planteja. I bé, el tema és que era una separació no traumàtica des de l'inici, que hi havia un acord, així se'ns va explicar a tothom, i al final -jo esper que no hi hagi molt de trauma-, però al final ja no hi ha aquest grau de consens suficient, que és important, jo crec que és important perquè, a pesar de crear aquesta cambra separada, d'aquesta segregació, d'aquesta independència, s'haurà de col·laborar en el futur. I per tant, tots els conflictes que pugui haver-hi ara i que s'haguessin solucionat, doncs molt millor per al treball en el futur amb les coses que s'haurà de col·laborar, des de la independència a partir d'aquest moment, però s'haurà de col·laborar.

No entenem tampoc el paper aparentment, (...) desaparegut de la conselleria, estam absolutament convençuts que la Conselleria de Comerç i Indústria ha treballat aquest projecte, però aparentment no figura absolutament en lloc, i al final el tema de conflicte, tot i que està ficat en un article, tot i que està regulat de manera detalladíssima, serà una ordre de la Conselleria de Comerç i Indústria qui ho resoldrà. Bé, ens hauria agradat un paper més actiu d'aquesta conselleria, que hagués llimat les diferències que hi havia i que haguéssim arribat a aquest moment sense cap conflicte, ja resolt, i no ara deixar en mans seves, com els deixa aquest projecte de llei, molt taxat el que haurà de fer, però al final és una ordre de la conselleria que decidirà com aniran aquestes coses. El procediment no ens acaba de convèncer, nosaltres esperàvem que des de la conselleria es farien els matisos oportuns, no havíem presentat cap esmena, tenim dubtes sobre quina és la forma realment més correcta de regular-ho i el que farem és abstenir-nos tant a les esmenes com a l'article aquest si finalment no es produeix aquesta transacció, que pareix ser que ja no, que resolgui i que pogués ser l'únic punt negre que hi ha en aquests moments, que és un tema de la divisió del patrimoni, no prou ben resolt, que crea conflicte. Doncs ens agradaria que desaparegués i que es pogués celebrar per part de tothom aquesta creació de la Cambra de Comerç d'Eivissa i Formentera, a la qual, com que de totes maneres queda constituïda, des del nostre grup el que li volem desitjar és el major dels èxits a partir d'ara.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torns en contra de les esmenes, Grup Parlamentari Popular, l'Hble. Diputat Sr. Miguel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, i com no pot ser d'altra manera, el meu grup parlamentari vol saludar i vol donar la més sincera benvinguda als representants de la Cambra de Comerç i aprofitar, abans d'entrar en el debat d'aquest projecte de llei, manifestar la satisfacció d'aquest diputat a participar en un debat parlamentari que ha de concloure amb l'aprovació d'una llei tan necessària com imprescindible, per tal de, tant per una cambra com per l'altra, continuar desenvolupant les seves importants tasques d'informació, tasques d'assessorament, de prestació de serveis, de formació i de promoció amb plena i absoluta autonomia i amb plena i absoluta capacitat de decisió. Estam convençuts que aquest text atorgarà la independència necessària a cada cambra per administrar amb absoluta suficiència el seu funcionament orgànic, a la vegada que també permetrà, sense cap tipus de dubtes, centrar i concentrar els seus esforços a la defensa del teixit empresarial industrial dels seus propis territoris, Mallorca, Eivissa i Formentera.

Dit això i continuant amb la plena i absoluta coherència amb el text aprovat en el Ple del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, els vull anunciar el nostre suport incondicional a la proposta de llei presentada a tots i a cadascun dels seus termes i per contra, i mantenint la mateixa coherència i mantenint també el mateix criteri, no acceptarem les esmenes proposades. I en aquest sentit no me queda més que reiterar-me i donar per reproduït el contingut de la intervenció d'aquest diputat que va tenir lloc a la Comissió d'Economia.

En aquest sentit, i pel que fa a l'objecte de les proposicions relacionades, de les esmenes relacionades amb aquesta llei, principalment al seu article 27 que parla del finançament, consideram, des del Grup Parlamentari Popular, que la forma arbitrada per la proposició de llei preveu una liquidació proporcional, una liquidació equilibrada i una liquidació de l'actiu ajustada a les aportacions i ajustada a les contribucions que s'han anat produint al llarg del temps a la Cambra de Comerç des de l'any 1922, que va ser precisament quan es produeix la fusió de la Cambra d'Eivissa i Formentera amb la Cambra de Mallorca.

I dic exactament el mateix que vaig dir en el debat que va tenir lloc a la Comissió d'Economia amb les proposicions presentades, les esmenes presentades són absolutament dignes, legítimes i absolutament respectables, com la que avui també contempla la llei, amb una diferència, que nosaltres entenem que la que contempla la llei millora la suficiència i la capacitat i la projecció de les cambres i per contra la resta de grups parlamentaris consideren el contrari.

En qualsevol cas, ja per centrar-me en el contingut de totes i cadascuna de les esmenes, que són dues, començaré per la del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i empraré els mateixos criteris que vaig emprar, com dic, a la comissió, que justifiquen amb absoluta suficiència el nostre vot en contra. En primer lloc, el que vostès proposen, la liquidació que vostès pretenen no contempla, com vostè també ha dit, la valoració de

tots els immobles de la Cambra, tant els d'Eivissa i Formentera com els de la resta de Mallorca, i com li vaig anunciar, també constitueixen actiu patrimonial.

En segon lloc, d'aprovar-se la seva esmena, entenem que es produiria una adjudicació immobiliària i en conseqüència patrimonial, que no ve a reflectir una mateixa realitat econòmica, sinó més aviat pretén una valoració de tot l'actiu traient en primer lloc i exclouent béns comuns, que són també, com no pot ser d'altra manera, immobiliaris.

I en tercer lloc, el mecanisme de liquidació de l'actiu no guarda, al nostre entendre, proporció equilibrada pel que fa a les contribucions que s'han anat produint al llarg de la història. Miri, Sr. Sampol, tal i com li deia, jo no entraré en més detalls, coneixem perfectament quina és la situació, on se centra i es concentra la problemàtica, però jo li vull insistir en una qüestió: les adquisicions i les construccions immobiliàries es produeixen precisament després de l'any 1922, que és quan es fusionen les dues cambres; i no només això, sinó que la Cambra d'Eivissa i Formentera, juntament amb la de Mallorca, contribueixen a amortitzar les hipoteques i les càrregues que sobre precisament aquests béns immobiliaris hi ha posades damunt. Vostè ha dit que sobre això no tenia més informació, jo li diria el que diu un advocat quan confecciona la seva demanda, deix designats els arxius del Registre de la Propietat, per al cas que fos negat el contrari.

I respecte del punt relacionat amb la liquidació de l'actiu, el Grup Parlamentari Popular hi ha d'estar, com no pot ser d'altra manera, forçosament en desacord per quant l'actiu líquid no sols està constituït, i això vostè ho sap molt bé, pel fons de reserva, que contempla un marge del 1000 al 50% precisament del pressupost anual, sinó que està també format per diferents quantitats acumulades que provenen de totes i cadascuna de les aportacions efectuades i que nosaltres entenem també que han de ser la base de càlcul que s'ha de prendre com a referència, amb independència després del criteri proporcional de distribució que s'haurà d'aplicar.

Això són les motivacions, les justificacions que ens donen peu a rebutjar l'esmena del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

I centrant-me en l'altra esmena presentada, del Grup Parlamentari Socialista, aquest diputat reconeix al Grup Parlamentari Socialista els esforços per tal d'arribar a una situació consensuada, de fet ho reflecteix a la seva esmena, per tal d'arribar a una diplomàtica via, per dir-ho així, una diplomàtica via alternativa per tal d'establir un règim de liquidació patrimonial, però vostè em permetrà que li digui, Sra. Abascal, amb tots els respectes que vostè me mereix que són molts, que la seva esmena reflecteix una democràtica, una entusiasta, però una ineficaç declaració d'intencions que d'aprovar-se, escolti'm bé el que li dic, d'aprovar-se podria impossibilitar el fi pel qual ha estat promoguda aquesta llei, diu precisament la seva esmena, i ho citaré textualment: "Pel que fa referència a l'aplicació de l'article 29 -que és el sistema arbitrat de finançament-, s'entén que el futur procés de segregació, per tal que sigui efectiu, es farà per consens entre l'administració i les dues cambres afectades"; i jo ara des

d'aquí li pregunt a vostè, Sra. Abascal, i si l'administració i les dues cambres no arriben a un acord, què passarà?

Segons la seva esmena, no s'aplicarà l'article 29, no s'aplicarà. I si no s'aplica l'article 29, jo li pregunt a vostè: com pretén vostè que es produeixi una segregació sense una liquidació prèvia? No sé si pretén vostè això, però efectivament crec que és d'una impossibilitat absolutament palesa.

Miri Sra. Abascal, el nostre grup no acceptarà aquesta esmena perquè és el més semblant i li ho torn a dir amb tots els meus respectes que li profés i que són molts, que la seva esmena no és altra cosa que una carta als Reis Mags. Jo no li he de dir perquè vostè ho sap molt bé, una llei deixant de banda l'exposició de motius és tot part dispositiva i per tant, estipulacions absolutament aplicables. I la seva esmena deixa absolutament a l'aire la principal motivació que impulsa aquesta llei i que no és altra que la segregació de les dues cambres. Això és la nostra motivació, el nostre posicionament que motiva el nostre rebuig a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Dit això i que veim que no ens separen més diferències, o distàncies que aquestes, aquest diputat dóna ja per conclòs el debat, a l'espera de pròximes intervencions. Però no vol ni pot abandonar aquesta tribuna sense abans animar i donar suport a la Conselleria de Comerç i Indústria i el seu titular, el conseller Josep Juan Cardona, a impulsar en la responsabilitat que el caracteritza, un veritable procés de segregació que ha de fer realitat una reivindicació justa. I per altra banda i ja acab Sr. President, felicitar d'una manera profunda i sincera a tots els membres de la Cambra de Comerç d'Eivissa i Formentera i també animar-los a continuar amb la valuosa i també imprescindible tasca que té encomanada i especialment en aquesta nova realitat que avui comença.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, evidentment el debat està substanciat i jo no tenc cap element més a afegir. Únicament hem pretès que el *Diari de Sessions* reflectís una postura i és que en aquest moment s'està tramitant una proposició de llei que afecta dues institucions oficials, la Cambra Oficial de Mallorca, Eivissa i Formentera i l'aviat, a partir de la publicació en el butlletí, la Cambra d'Eivissa i Formentera i que això s'ha produït sense un consens entre les dues cambres.

Bé, efectivament ara amb la votació acabarà la tasca parlamentària i hem de constatar que el Parlament passa al Govern una pilota calenta i és posar d'acord les dues institucions oficials perquè facin un repartiment patrimonial no traumàtic i que quedin amics perquè puguin col·laborar. Per tant, Sr. Conseller, va seva.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista la Sra. Abascal té la paraula.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. *President*. Nada, un momento simplemente para decirle al Sr. Diputado del PP que nuestra enmienda estaba muy bien pensada y lo que hemos planteado aquí es precisamente que no haya problemas y que sea la conselleria quien se encargue precisamente de evitar que haya problemas, lo he explicado antes. Nadie entendería que el proceso de segregación estuviera de alguna manera salpicado por estas discusiones, tanto una cámara como la otra cámara tienen que tener y estoy convencida porque estoy segura de que tienen esa capacidad, de poder llegar a un acuerdo. Y que la conselleria fuera el mediador en todo este proceso, única y exclusivamente para que se lleve con toda la claridad y nitidez posible.

Por lo tanto Sr. Diputado, estaba claro cuál era nuestra enmienda, la intención simplemente era esto, evitar que pueda haber problemas porque sabemos perfectamente que hay conflictos entra las dos cámaras a la hora de repartir los bienes patrimoniales y lo que es el porcentaje de aplicación de los diferentes procesos. Por lo tanto, precisamente como sabemos que existen estos problemas, entendíamos que la conselleria, como ha dicho el Sr. Sampol, tiene ahora la responsabilidad máxima de llevar a cabo ese proceso. Confiamos en el sentido común de las cámaras y del conseller para que lleven a cabo todo este sistema, sin que haya ningún tipo de pérdida por el camino. Únicamente esta era nuestra intención, a partir de ahora nosotros hemos puesto de nuestro lado todo lo que hemos podido y lo hemos dicho, es una ley totalmente justa, es una ley que se tendría que haber incluso tramitado de otra manera y haber llevado a cabo la segregación hace tiempo.

A partir de ahora queda un proceso de 6 meses para que todo este proceso y la futura *Cambra d'Eivissa i Formentera* en 6 meses pueda de una manera oficial celebrar la segregación con respecto la de Mallorca.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Contrarèplica, Sr. Jerez vol fer ús de la paraula?

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Simplement dir-li Sra. Abascal que aquest diputat en cap moment ha qüestionat la intencionalitat de l'esmena que vostès presenten, com he dit, és una esmena molt digna i és una esmena absolutament respectable, com no pot ser d'altra manera, això no ho hem qüestionat. Allò que li he de dir Sra. Abascal, vostè estarà amb mi, que si aprovam aquesta esmena, possiblement si no s'arriba a un consens, tot el procés de segregació s'aturi, és així. El Grup Parlamentari Popular no estarà per a l'aprovació d'una esmena que

precisament aturi un procés que entenem absolutament necessari i imprescindible per tal de segregar les dues cambres.

Miri Sra. Abascal, la seva esmena està molt bé, té molta fe, és una esmena de fe. Jo li vaig dir al Sr. Vicent Tur que era una esmena de molta fe, però jo crec que avui aquí allò que hem de qüestionar no són qüestions de fe, són realitats i fets. Per tant, se justifiquen sobradament les meves paraules del nostre posicionament respecte el rebuig a l'esmena presentada.

I com no pot ser d'altra manera, animar i encoratjar el conseller i apel·lant la seva responsabilitat a portar endavant aquest procés, tal com ell sap fer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Energia, Comerç i Indústria, Hble. Sr. Josep Juan i Cardona té vostè la paraula i obre un torn incidental.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo vull pujar en aquesta tribuna en nom del Govern, més que res per la importància del moment i per la importància d'aquesta llei. Jo crec que, s'ha dit al llarg del debat algunes vegades sobre aquesta llei, és un moment històric. Jo més que parlar de creacions o segregacions, parl de restitució d'una institució. Això ho vaig dir ja la primera vegada quan vàrem admetre a tràmit aquesta llei, estam parlant d'una restitució històrica d'una institució, la Cambra de Comerç d'Eivissa i Formentera. Fa 100 anys o més que va ser creada i després per diverses circumstàncies es va agrupar a la de Mallorca.

Això crea un precedent important, jo crec que avui les circumstàncies han canviat, Eivissa i Formentera poden anar totes soles com a cambra, si ho saben fer, si ho han proposat, si ho ha proposat el Consell d'Eivissa, així ha de ser. Crec que ho hem d'acceptar sense reserves, crec que hem d'estar tranquils i orgullosos, perquè crec firmament en les empreses d'aquesta comunitat, tan la Cambra de Comerç de Mallorca i ara d'Eivissa i Formentera, com la que ha de néixer ara amb aquesta restitució, està formada per persones i empreses i és gent seriosa. És gent que cada dia s'aixeca per cercar el progrés de la nostra comunitat, del nostre país. Per cercar que hi hagi més riquesa en aquesta comunitat, i sobretot més llocs de feina, que es mantenguin i es creïn més llocs de feina en aquesta terra. Per tant, és gent seriosa i gent de paraula.

Jo he sentit i quasi m'han impressionat aquestes lloes cap a la conselleria i cap el conselleria, que confien en la meua responsabilitat i que ara la conselleria haurà de prendre la responsabilitat d'intercedir i quasi de posar ordre. Mirin, jo accept humilment aquesta responsabilitat, però els vull dir una cosa, jo ja he parlat i fa dies que he parlat com és lògic i natural, amb els membres de les cambres. Fa dies que he parlat amb els membres de l'anterior plenari de la Cambra de Mallorca, Eivissa i Formentera i els membres de l'actual. I fa dies que he parlat també amb els membres de la demarcació d'Eivissa i Formentera. I sempre he trobat una decidida voluntat d'arribar a un acord.

Jo avui si he pujat aquí ha estat per ressaltar el fet de que una llei com a proposta va ser aprovada per unanimitat a Eivissa i Formentera. Que té, i estic content, el màxim consens excepte en un punt, que en parlarem, d'aquesta cambra. Tothom hi està d'acord i no pens que s'hagi de posar en dubte la viabilitat d'aquesta llei, o que s'hagi..., no dic d'entrístir, però sí que únicament parlar avui dels problemes que poden sorgir, que no sorgiran, a l'hora de liquidar el patrimoni de les cambres. Jo crec que val la pena ressaltar la part positiva, perquè ho és tota i això ho hem de tenir en compte tots i si avui ens hem de felicitar és precisament perquè hi ha hagut aquest acord i perquè hi ha hagut aquesta decisió de restituir la Cambra d'Eivissa i Formentera. I això és motiu de satisfacció i orgull per a tots els que avui estam aquí i és això el que s'ha de ressaltar. I no es preocupin respecte a l'acord entre les cambres perquè hi serà, estic convençut que la responsabilitat i la serietat de les persones i les empreses que formen part d'aquesta cambra així ho faran. A mi no me preocupa allò que diu l'article 29, a mi no me preocupa res més que la Cambra d'Eivissa i Formentera pugui anar tant bé com les demés.

I a mi no me preocupa res més que una cosa que també ha dit el Sr. Sampol, molt encertadament, que hi hagi una coordinació amb l'esforç i la feina que fan totes les institucions perquè els nostres productes, les nostres empreses i que la nostra economia sigui coneguda fora. Aquí sí li he de dir al Sr. Sampol que té tota la raó, és absurd que diferents institucions estiguin fent promoció cadascú pel seu compte, vostè ha parlat dels consells, de les cambres i del Govern i jo li afegiré els ajuntaments. Ja en tenim algun que també en vol fer. Jo ja sé que la promoció és competència nostra, del Govern i jo crec que hem de rebre sempre com a bo que altres institucions es preocupin i serà d'agrair la responsabilitat d'altres institucions i ara no estic parlant de les cambres, serà d'agrair que també tinguin la responsabilitat suficient com per saber que hi ha d'haver una coordinació i que hem de fer un esforç comú. Balears, el nostre país és massa petit per anar cadascú en el seu aire i per procurar cadascú, sense pensar amb els demés.

Amb les cambres no tenc aquest problema, estigui ben tranquil i estic ben segur d'això. Amb les cambres hi ha hagut sempre, i vostès ha estat responsable durant un temps també Sr. Sampol de l'òrgan del Govern que tenia relació amb les cambres i sap que amb les cambres sempre hi ha hagut una magnífica col·laboració de cara a perfilar els programes de cambres, de cara a perfilar allò que és la promoció exterior de les Illes Balears. Estic convençut que la Cambra d'Eivissa col·laborarà igualment. I a més, crec que val la pena, perquè jo insistesc en allò positiu d'aquesta norma que avui s'aprova. La Cambra d'Eivissa reconeix un sector que fins ara, maldament de fet s'hi hagi treballat, no estava inclosa dins "les funcions de les cambres", com és el turisme, la principal activitat econòmica d'aquest país. Això crec que és un precedent, un precedent que maldament no estiguin recollides en els reglaments o les (...) de les altres cambres, també les demés cambres ho fan i ara tenen una empara que els pot ajudar com a precedent. És important aquest norma, però és molt més important allò que significa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Algun grup vol intervenir? Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Com a mínim per cortesia amb el conseller que ha obert aquesta qüestió incidental. És veritat i té raó quan diu que tots els grups acceptarem sense reserves prendre en consideració aquesta proposició de llei. És veritat que entre les cambres existeix una decidida voluntat d'arribar a un acord, però també és veritat que aquest acord encara no s'ha produït.

I al conseller no li preocupa l'article 29 i a mi me preocupa que no li preocupi una llei, perquè a partir de la votació en aquest plenari serà una llei d'obligatori compliment. Ara com ho resoldrà? Segurament ho haurà de resoldre compensant una de les cambres econòmicament amb la quantitat que se senti damnificada. No ho sé, això serà la seva responsabilitat.

Ara finalment i no és ara el moment de discutir-ho. Però a l'hora d'entonar el *mea culpa* avui la conselleria fa accions que anteriorment se feien amb col·laboració amb les cambres i això jo entenc que no és positiu. Jo crec que tal com se feia, ja que ha al·ludit la meua responsabilitat, tot allò que era la promoció dins l'Estat espanyol fet exclusivament per la conselleria i tot allò que era promoció exterior, fet mitjançant convenis i això permetia unificar tots els recursos. Avui hi ha una dispersió de recursos i responsabilitat no només d'ajuntaments i consells, sinó també del Govern. Jo l'inst a rectificar aquesta qüestió.

Gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni Sr. Conseller. Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sr. Presidente. Simplemente para decirle al conseller que nosotros, tal y como hemos presentado la enmienda, confiamos en su buen hacer en todo el proceso y desde luego decirle que estamos de acuerdo en que es una ley muy positiva y que va a permitir defender los intereses de Ibiza y Formentera y también los intereses de Mallorca, así como los de Menorca que ya están representados en su propia cámara. A partir de ahora el trabajo deberá ser conjunto, se deberá trabajar con los mismos objetivos y es mejorar todo lo que son las empresas de las islas, que insisto lo necesitan y además se lo merecen.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

(Rialles)

Sr. Conseller.

Deia senyores i senyors diputats que agraiïa la confiança de la diputada o del Grup Parlamentari Socialista en aquesta feina. Potser que algú consideri que és difícil, per a mi crec que la responsabilitat dels mateixos membres de les cambres serà que sigui fàcil. Crec que podem dur endavant una restitució històrica que feia temps que tocava. I crec que podem dur endavant tenir un conjunt de cambres que defensaran aquest país i que faran que progressi.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Únicament també per correspondre a la cortesia parlamentària. Miri Sr. Sampol, si començam a parlar de promoció exterior estam sortint del tema. Jo el que li he dit i ho mantenc, és que a mi no em preocupa l'article 29 perquè la llei es complirà i perquè prèviament hi haurà acord i n'estic convençut perquè crec en la paraula de les persones que formen les cambres. I com que hi haurà acord, hi haurà pau i col·laboració entre les cambres, hi haurà defensa dels interessos dels empresaris, de les empreses de les Illes Balears. I estic completament segur i tranquil.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam a la votació de les esmenes que es mantenen a la proposició de llei i si cap grup no demana votació separada, farem votació conjunta de totes les esmenes RGE núm...

És més, jo crec que la feina que feim des del Govern amb les cambres ha de seguir així. Nosaltres el que feim és afegir encara més sots, em permeti l'expressió d'Eivissa, més sots a la promoció exterior que fan les cambres. Amb aquesta feina ens hi trobaran sempre. És a dir, la col·laboració amb les cambres és en el mercat nacional, en el mercat internacional i allà on elles vulguin.

Perdó?

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Solicito votación separada de las enmiendas. Las enmiendas del PSM por un lado y la enmienda presentada por nuestro grupo por otro.

I he d'acabar agraint la confiança que diposita la representant del PSOE en la feina que toca a la conselleria.

-M'indiquen Sr. President que no sent aquest micròfon...-

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

S'ho posi un poquet més amunt.

Idò passarem a la votació de la RGE núm. 1233 i 1234 del PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Passam a votació.

M'ho puc posar allà on vulgui, però és que el micròfon no funciona.

4 vots a favor, 31 en contra, 19 abstencions. Per la qual cosa queden rebutjades.

(Rialles)

Ara passam a votar la RGE núm. 1253 del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

S'ho pugui un poquet.

Passam a votació.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

21 vots a favor, 31 en contra, 2 abstencions. Per tant, també queden rebutjades.

Més amunt?

Seguidament passam a la votació de l'article en el qual s'hi mantenen esmenes. Votació de l'article 29.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votació.

M'escolti a mi.

30 vots a favor, 4 en contra, 19 abstencions.

(Es produeix un canvi de micròfon)

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Finalment passarem a la votació de la resta de l'articulat en el qual no s'hi mantenen esmenes. El títol de la proposició de llei; a la denominació del capítol 1; als articles 1, 2 i 3; a la denominació del capítol 2; als articles 4, 5, 6 i 7; a la denominació del capítol 3; als articles 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14

Veü, aquest micròfon no funciona Sr. President...

i 15; a la denominació del capítol 5; als articles 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 i 28; a la denominació del capítol 6; als articles 30, 31, 32, 33, 34 i 35; a la disposició derogatòria; a les disposicions finals primera, segona, tercera i quarta; i a l'exposició de motius.

Senyores i senyors diputats passam a votació.

54 vots a favor. Per tant, queda aprovada per unanimitat.

(Aplaudiments)

Per tant, se faculta als serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal de què la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de regulació de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació d'Eivissa i Formentera.

V. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 24/06, integral de la joventut:

1) RGE núm. 1100/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.

A continuació passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les esmenes a la totalitat de devolució presentades al projecte de llei RGE núm. 24/06 integral de la joventut. RGE núm. 1100/06 del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Prenc la paraula en aquesta tribuna per argumentar l'esmena a la totalitat que el meu grup, Esquerra Unida i Els Verds, presenta a la Llei integral per a la joventut que ha presentat el Govern a debatre en aquest Parlament. Nosaltres utilitzarem per a aquesta argumentació dos tipus d'arguments, un que considerem un argument de fons, el mateix sentit de la llei, el mateix fons de la llei, la pròpia argumentació de la llei i un altre, tot un seguit de mancances. Ja d'entrada a la part de les mancances se justificaria no presentar-ne a la totalitat, sinó presentar-ne als parcials i que de fet així ho hem fet. Però tenint en compte que existeix un argument de fons inicial, de base, hem presentat aquesta esmena a la totalitat i l'argumentarem globalment.

Quin és aquest argument? Nosaltres considerem que aquesta llei que se presenta aquí no és, ni se pot anomenar, una llei integral de la joventut. Es tracta més d'una llei d'ordenació administrativa de l'oferta, es tracta més d'una llei que en definitiva té per objectiu donar norma, reglamentar, regular, el funcionament de l'administració envers el sector juvenil de la població. Per tant, és una llei de caire assistencial, una llei en definitiva que si se vol mantenir com s'hauria de mantenir, s'hauria de canviar el títol i s'hauria d'anomenar Llei de polítiques juvenils de la comunitat autònoma i no Llei integral de la joventut. Perquè el subjecte de la llei, segons està fet, és l'administració que la llei li marca un seguit d'obligacions

envers la joventut. La llei està feta de forma que l'administració té uns deures, segons marca aquesta llei, assistencials, per tant, que esdevenen d'aquesta llei, obligats envers un sector de la població.

Una llei integral com l'entenem nosaltres, seria una llei que partiria dels drets i deures de la joventut, que partiria del reconeixement de la joventut, dels joves com a ciutadans, i no com un projecte de futur. Joves que com a ciutadans tenen uns drets i que per tant, el primer títol d'aquesta llei hauria de ser definir quins són els drets de la joventut i en funció de quins són els drets de la joventut, l'administració està obligada a complir i resoldre aquests drets, l'administració està obligada, no per pròpia voluntat, sinó que així per resoldre un dret que és reconegut de tal forma per una llei, a complir i resoldre la problemàtica que aquest dret marca. Fins a tal punt que un jove amb una llei integral com nosaltres plantejam, tendria dret a recórrer a l'administració si no se compleixen els seus drets, en funció de què existeixen uns drets i que per tant, per dret ha de ser cobert el compliment d'aquest dret. I de l'altra forma, segons està especificat en aquesta llei és senzillament una qüestió assistencial.

Posaré un exemple, qualsevol ciutadà pot anar a la Seguretat Social, o pot anar als metges, a la sanitat i té el dret a què sigui atès, sinó se l'atén se'n pot anar al jutjat de guàrdia immediatament. Un discapacitat, fins que hi hagi la Llei de dependència aprovada, si no se l'atén no pot anar al jutjat perquè el que no té és un dret, sinó polítiques assistencials determinades i definides per distintes administracions. Aquesta és la diferència entre una concepció de llei integral que parteix del subjecte jove, que se li reconeixen els seus drets i en funció dels drets d'aquest ciutadà es fa una llei que obliga l'administració a complir determinades polítiques, a una llei que està feta, pensada per definir i reglamentar quines són les polítiques que ha de desenvolupar aquesta administració.

En funció d'això, repetesc, nosaltres no de bades la primera esmena que hem plantejat si no s'aprova aquesta esmena a la totalitat és canviar el títol a la llei i anomenar-la llei de polítiques juvenils, i he de reconèixer que dins aquest terreny, que és un terreny que queda molt per davall de les pretensions del títol aquí presentat, bé, idè es podria entendre que hi ha tota una mancança de deficiències, tota una mancança, tota una sèrie de deficiències que jo ara assenyalaré però que es podrien resoldre pel camí de les esmenes parcials que nosaltres també hem presentat.

De totes formes vull repetir que aquest argument per a nosaltres és un argument de fons, que ens preocupa perquè forma part, vistes les lleis que han entrat darrerament, d'una filosofia general del govern del Partit Popular al voltant a aquest tema. És la mateixa filosofia al voltant de la llei anomenada de la dona, que també ha entrat en aquest parlament i que també està en discussió i, per tant, ja no parteix d'aquesta altra filosofia que jo consider més adequada per a un plantejament, per a un pensament progressista i d'esquerres.

Entrant a tota una sèrie de mancances concretes que es podrien millorar i que s'han de millorar, i que fan també que empobreixin aquest projecte de llei i donin arguments afegits al fet que seria més bo retornar-la i presentar un projecte que

tengués la categoria que hauria de tenir una llei d'aquestes característiques i que no tindrà amb aquesta llei si s'aprova, entrant a aquest tema un primer apartat que a nosaltres ens preocupa és la manca de definició clara del tema del finançament per aplicar aquestes polítiques. Aquest és un tema preocupant, perquè ja que hem definit la llei com a llei de polítiques juvenils, llei que obliga les distintes administracions -Govern, consells i ajuntaments- a marcar determinades polítiques juvenils, si el capítol que hauria de plantejar assegurar finançament per fer aquestes polítiques no és tan clar, estam fent la carta als Reis Mags, estam fent una proposta que queda buida de contingut, sobretot al títol segon, on parla de polítiques per a l'emancipació dels joves i les joves; fins i tot hi ha una recomanació del Consell Econòmic i Social que diu allò que jo estic argumentant aquí en aquests moments: com es durant a terme aquestes polítiques que marca el títol segon sense definir amb més claredat, amb més rotunditat el tema del finançament?

Un altre element, aquest de caire menys important però sí que tendria una característica un poc de fons, és l'excessiva quantitat d'anys que exigeix la llei perquè un jove pugui ser reconegut pels seus termes si està fora d'aquesta comunitat; m'estic referint a l'article 4.1 i a aquesta barrera dels 10 anys que exigeix la llei i que nosaltres consideram desmesurada, però, repetesc, aquest seria un element menor dins el debat que estam introduint en aquest tema.

Un altre element que en aquest cas no és menor, és de gran importància, és tot el que fa referència a la llengua. La veritat és que dins aquesta llei que, a més, com ja he dit abans, està definida com a llei per aplicar polítiques juvenils, les polítiques lingüístiques, la llengua està pràcticament desapareguda; ni se'n parla, pràcticament. Si partim d'un estudi sociològic fer per la mateixa conselleria de Presidència i Esports, que parla d'un 57% de joves de la nostra comunitat que no s'expressen bé en català, la conclusió que s'hauria de treure és que a una llei de polítiques juvenils aquesta hauria de ser una preocupació fonamental per plantejar, no deixar-la exclusivament a l'àmbit de l'educació o de la política de la Conselleria d'Educació sinó dins l'àmbit de les polítiques juvenils. Fixau-vos que ni tan sols es fa un article especial; es fa joventut i medi ambient, joventut i treball, joventut i tal..., però no hi ha un article que plantegi joventut i llengua, per posar un exemple concret. I sense cap dubte hi ha un tractament molt secundari d'aquest tema. En aquest sentit nosaltres hem presentat una esmena per afegir un article nou, que seria joventut i llengua, que marca tota una sèrie d'aspectes que vagin a la promoció de la normalització lingüística entre els joves, però no solament a través de l'educació, que sí també a través de l'educació, però a través de l'art i de la cultura, a través de l'oci i del temps lliure, a través de promoure l'associacionisme i afavorir a través de l'associacionisme el tema de la normalització lingüística, i a través de les noves tecnologies, un element fonamental avui en dia, sense cap dubte, un instrument tant important per a la potenciació de la nostra llengua i la nostra cultura.

Un altre apartat que nosaltres notam a faltar dins aquesta llei i que no entenem tampoc per què no s'ha inclòs -en tot cas en aquest sentit repetesc que estic dins l'apartat de l'argumentació d'esmenes que poden ser recollides dins el procés de debat i que jo convidaria el Partit Popular perquè

aquesta a què faig referència ara pogués ser recollida-, que figuri dins la llei la creació d'un observatori de la joventut de les Illes Balears, perquè a més hi ha acord, en teoria; s'ha expressat aquí en aquest mateix plenari, crec que per part de la consellera en debat de pressuposts, la idea i la voluntat de crear i avançar en aquest tema. Bé, idè si està tan clar, per què no s'inclou dins la llei?, i seria un altre element que ens agradaria que figuràs dins aquesta llei.

També ens agradaria que figuràs dins aquesta llei el foment del sindicalisme entre la joventut. Es parla de l'associacionisme en general, es parla de tot tipus d'organitzacions socials i no es parla del sindicalisme. Són molts els joves que són a la vegada treballadors, que són a la vegada, idè això, treballadors i, per tant, el sindicalisme forma part de l'entramat d'una societat de dret i crec que per tant una llei que va destinada a la joventut hauria d'introduir instruments, elements que afavorissin i fomentassin el sindicalisme.

També creim que seria bo -i nosaltres en aquest sentit presentam una esmena concreta que ja discutirem en el seu moment- seria bo que es contemplàs el tema de la renda mínima d'inserció. Són també joves que tenen una problemàtica, joves que tendrien necessitat d'aquesta problemàtica i que no queda clar en funció de si depenen de les seves famílies ja no recórrer al tema de la renda mínima d'inserció, que podria ser un element molt favorable i que, en fi, podria cobrir un buit que ens deixa també aquesta llei.

Les transferències. Bé, les transferències ja hem vist als mitjans de comunicació que no són tan fàcils com sembla, que hi ha més discussions de les que hi hauria d'haver, i jo crec que dins aquesta llei no queda tampoc clarament especificat el paper dels consells insulars i tot el que fa referència al tema de les transferències.

Els ajuntaments encara menys. Crec que aquest sí que és un buit major, crec que ja que estam parlant d'una llei de política juvenil s'hauria de concretar molt més, molt més, amb molta més claredat, quins són els mínims de l'oferta al nivell de l'administració local, dels ajuntaments, i els sistemes de finançació efectius per eliminar la desigualtat entre municipis. Posaré un exemple: la Llei d'acció social vigent a l'època..., bé, des del 80 i busques, planteja fins i tot un mínim dels pressuposts municipals per a polítiques de serveis socials, un 6%. Una llei d'aquestes característiques seria un detall que plantejàs mínims, almanco en el terreny d'aplicar mínims financers comptables a l'hora d'aplicar polítiques, i no parlar exclusivament de fer volar coloms.

I dos aspectes i amb això acab. Un: crec que no es dóna la suficient -i amb això acab, Sr. President, ja veig que s'ha encès el llumet-, no hi ha el reconeixement suficient al Consell de la Joventut de les Illes Balears com a interlocutor vàlid; a molts d'apartats reconec que s'han recollit esmenes presentades pel Consell de la Joventut, però no totes, i a molts d'apartats queda encara en un paper excessivament secundari que nosaltres, a través d'esmenes concretes, presentam, he de dir que recollint totes les esmenes perquè el meu grup, Esquerra Unida i Els Verds, sí que ha agafat totes i cada una de les esmenes presentades pel Consell de la Joventut de les Illes Balears i les ha posades damunt el paper per traslladar-les a aquest debat,

perquè consideram que és un organisme que requereix tenir en compte i tenir en més consideració.

I per últim nosaltres creim que s'hauria de suprimir l'Institut Balear de la Joventut. És una contradicció amb les competències. Quin sentit té crear un institut de totes les illes si es passen les polítiques juvenils als distints consells?; en tot cas hi hauria d'haver un institut de la joventut de Menorca, un de Mallorca i un d'Eivissa i Formentera, no un institut... I molt manco si entram en el debat a què ens va dur la Llei d'acompanyament passada, a la qual es creaven quatre empreses públiques, a més de l'institut. Desgraciadament hi ha massa experiències en aquesta comunitat autònoma en les quals s'ha utilitzat la Direcció General de Joventut per a qüestions que molt poc tenien a veure amb la joventut i fins i tot molt poc tenien a veure amb les nostres illes i Espanya, tenien més a veure amb Argentina, no hauríem de caure en aquests temes, que les polítiques de joventut siguin per a joventut i no per a altres coses.

Moles gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló.

V. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 24/06, integral de la joventut:

2) RGE núm. 1161/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Per defensar l'esmena del PSM-Entesa Nacionalista, la 1161/06, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, una salutació també al president del Consell de la Joventut de les Illes Balears i a tots els representants d'entitats i col·lectius joves que avui han volgut ser aquí amb nosaltres.

És ben segur que no només ells sinó tots els grups parlamentaris compartim la necessitat de comptar amb una vertadera llei integral de joventut. Tots els grups compartim que és necessària una llei que estableixi un marc normatiu i competencial, que ordeni serveis i activitats però, per sobre de tot, per sobre d'establir el marc normatiu i competencial i per sobre d'ordenar serveis i activitats destinades a joves, la finalitat última d'una llei integral de joventut, allò que realment la fa necessària, és que ha de contribuir al desenvolupament social del jovent, al desenvolupament personal de tots i cadascun dels joves i les joves, i sobretot ha de garantir la protecció dels seus drets i facilitar l'exercici dels drets i dels deures.

Però el projecte de llei que ens ha presentat el Govern de les Illes Balears no respon a aquestes expectatives, no és la llei que el nostre jovent es mereix. Per començar, i a part del contingut, que després en parlarem, aquesta llei s'ha presentat al marge de les transferències als consells insulars; no hi va

haver un consens previ perquè no es va poder fer efectiu, perquè no sabíem quines serien les transferències, amb els consells insulars. Es va tramitar, el Govern va voler tramitar-ho independentment i no hi va haver consens amb aquelles administracions que dia 1 de gener del 2007, segons paraules de la consellera, assumiran les competències en matèria de joventut. Per tant el Govern no va voler consens amb les administracions, com tampoc no en va voler amb el Consell de la Joventut, perquè li hagués pogut acceptar més esmenes.

Per tant ara ens trobam amb un procés, ha acabat el procés parlamentari de presentació d'esmenes, s'ha acabat, ara estam discutint la de totalitat i les parcials estan presentades, i en aquests moments, segons els acords de la Comissió Tècnica Interinsular, ja sabem que com a mínim 10 articles d'aquesta llei que ens va presentar el Govern que està ara en tramitació perden tot el seu significat o són contradictoris amb l'acord de la setmana passada de la Comissió Tècnica Interinsular. Per tant ja sabem aquí que estam discutint una llei una part de la qual és contradictòria amb una cosa que el Govern va pactar la setmana passada a una altra sala d'aquest edifici. Jo esper que qualcú tengui una idea de veure com ho arreglarem, això, però... I els els puc esmentar: hi ha l'article 8, el 9 i l'11 que fan referència a competències, que les que surten a la llei que avui debatem no són les que es varen pactar la setmana passada; el 16 i el 17 sobre els plans de la joventut; els que fan referència a la xarxa balear; el de l'Institut Balear de la Joventut, que perd tot el sentit en el moment que es canvien les competències d'una banda a l'altra... Per tant tenim per segur que l'actual articulat presentat pel Govern s'haurà de modificar a un moment o a l'altre; a mi m'agradaria saber reglamentàriament com ho poden resoldre. Però, vaja, el Govern no ho va voler consensuar i som aquí on som.

Tampoc no li va interessar, al Govern, consensuar -com sí fan altres governs- la quantitat d'esmenes que li va presentar el Consell de Joventut de les Illes Balears, un òrgan creat per llei que engloba totes les entitats juvenils i les entitats que treballen amb joves, que se li va donar el temps mínim però que així i tot va fer un gran esforç per millorar el projecte que li havia presentat el Govern, però el Govern no va voler acceptar la majoria de les coses que presentava. Per tant un dels punts que fan necessària aquesta llei, el marc normatiu i el marc competencial i l'ordenació dels serveis que tenen com a destinatari el jovent, coixeja bastant. Per tant ja tenim una llei que ens coixeja abans de començar.

Però coixeja per moltes bandes més, aquesta llei que avui discutim, perquè els aspectes més importants, els que s'haurien de recollir amb més importància dins aquesta llei són els que més coixegen. La contribució al desenvolupament personal i social dels joves, la garantia de la protecció dels drets i la garantia que se'ls facilitarà l'exercici dels deures, també coixegen; coixegen perquè es desdibuixa el paper del Consell de la Joventut com a òrgan màxim de representació, perquè planteja una participació jove centrada bàsicament en l'oci i el temps lliure, perquè no garanteix la protecció dels drets fonamentals dels joves, perquè no garanteix la igualtat d'oportunitats ni en la participació ni en l'accés a les ajudes, fa discriminacions segons l'origen o segons l'illa de residència del nostre jovent, ignora la realitat cultural i sociolingüística de les Illes Balears i, curiosament, fins i tot aquesta llei es bota el guió

elaborat pel mateix govern i ha oblidat la creació d'un organisme molt necessari des del nostre punt de vista: l'Observatori de la Joventut. I per totes aquestes coses que ara aniré desenvolupament el Grup Parlamentari del PSM va presentar esmena a la totalitat.

El projecte de llei, com deia abans, desdibuixa el paper del Consell de la Joventut, l'obvia. La sensació quan llegim aquesta llei és que o bé el Govern desconeix quines són les funcions d'aquest òrgan principal de participació jove, que hem de pensar que un govern sap quines són, o bé -que segurament és la més certa- és que aquest consell de joventut molesta el Govern, i la millor manera és que no sigui gaire per enmig i per tant se'l lleva de damunt i no al fa particip d'aquells punts on és obligatori, pràcticament, que hi sigui. Però nosaltres entenem que una llei de joventut ha de reconèixer el paper d'interlocutor del Consell de la Joventut i li ha de garantir la dotació de recursos necessaris per poder dur endavant la seva tasca. Per poder contribuir al desenvolupament personal i social dels joves és bàsic facilitar la participació, i justament el Consell de la Joventut és el màxim òrgan de participació.

Deia que aquesta llei coixeja de molts d'aspectes. Un altre que coixeja, tot i que a l'exposició de motius se'n diu tot el contrari, és la concepció de participació estantissa que dona a la política jove. És cert que fa unes pinzellades de joventut i treball, joventut i medi ambient i joventut..., però allà on es veu clarament la importància que es dona a la participació això queda totalment desdibuixat: només dins l'oci i el temps lliure, i entenem que les polítiques de joventut han de ser integrals, transversals i participatives des de tots els punts de vista; oci i temps lliure sí, però també des dels àmbits social, cultural, lingüístic, educatiu, esportiu, de salut laboral, i molts d'aquests aspectes queden pràcticament aparcats pel que fa a la participació.

Un altre aspecte que coixeja, i molt, és que aquesta llei no garanteix la protecció dels drets dels joves ni facilita l'exercici dels deures. Hi ha un exemple claríssim: l'educació. L'educació és un dret fonamental de totes les persones, i en el nostre país a més és obligatòria des dels 6 fins als 16 anys. Article 2.3: "Les polítiques de joventut han de perseguir bàsicament possibilitar l'accés a la formació adient, formal i no formal, per garantir el seu futur d'acord amb les seves expectatives". Possibilitat l'accés a la formació. Les polítiques de joventut han de possibilitar moltes coses, però sobretot han de garantir els drets de les persones, de les persones joves, i no els garanteix aquesta llei. Un altre exemple d'educació, article 21, objectius i funcions de l'educació adreçada al jovent, i diu exactament: "En relació amb la seva actuació, els objectius de l'administració autonòmica pel que fa a l'educació són: promoure la finalització de l'educació obligatòria de tots els joves i les joves". L'educació és un dret; l'educació obligatòria -ja ho diu el seu nom- és obligatòria, és un deure, és una obligació que tenen els joves d'anar a les escoles o als instituts i les famílies de dur-los-hi, i com a màxim objectiu de l'administració educativa es planteja promoure la finalització de l'educació obligatòria?, promoure la finalització?, que acabin aviat i se'n vagin? L'administració és vera que ha de promoure moltes coses, però en el cas d'educació el que ha de fer és garantir una educació pública, gratuïta i de qualitat per a tothom i garantir i facilitar els estudis obligatoris i els no

obligatoris. Aquests haurien de ser els objectius de l'administració autonòmica en termes educatius; i no, aquí basta promoure que acabin els estudis obligatoris, als 16 anys ja està, se'n poden anar i punt. Els hem de garantir i els hem d'obligar també a exercir els seus deures. El nostre govern és molt liberal i es conforma amb el fet que finalitzin els que vulguin, i els que no, que no puguin.

No garanteix drets. Tampoc no garanteix igualtat d'oportunitats, aquesta llei. L'exposició de motius ens diu: "Per una altra banda es detecta com a constant en aquesta llei la preocupació perquè la mobilitat dels joves i de les joves entre les Illes i la península, fonamentalment, no sigui un impediment perquè tots els joves de les Illes, independentment d'on resideixin, accedeixin en condicions d'igualtat...". Potser que algú sí que ha detectat dins el projecte de llei la preocupació perquè la mobilitat dels joves no sigui un impediment per accedir en igualtat de condicions als serveis, però des del PSM allò que hem detectat i amb molta preocupació és que el Govern no pretén garantir la igualtat d'oportunitats. Tots els articles que fan referència a aquest àmbit, a les igualtats d'oportunitats, tots van: "es procurarà, es fomentarà...", però no n'hi ha cap que digui "es garantirà, es posaran les mesures necessàries..."; això no ho diu enlloc, només "es procurarà", ja ho veurem, eh?, ja veurem si ho arreglam o no.

Garanties perquè la mobilitat entre les Illes i amb la península no sigui un impediment perquè els joves i les joves de les Illes Balears puguin participar activament en la nostra societat amb igualtat d'oportunitats no n'hi ha cap ni una, ni una. I fins i tot discrimina els joves segons el temps de residència a la nostra comunitat: el projecte de llei estableix que els joves i les joves que resideixen temporalment fora de les Illes per motius d'estudis han d'haver residit un mínim de 10 anys aquí, a la nostra comunitat, per tenir accés a ajudes. Ara suposem una família que ve de qualsevol comunitat amb un infant de 10 anys i que als 18 aquest al·lot se n'hagi d'anar a estudiar a fora; no té dret; la família és d'aquí, ve d'una altra comunitat autònoma però a tots els efectes quan viu aquí i està empadronat aquí és ciutadà d'aquestes illes; idè a aquest infant, quan tinguí 18 anys, li diran: "Idè mira, tu ara perd part dels teus drets perquè no fa 10 anys que vius en aquesta comunitat". Això és el que diu aquesta llei. Per tant jo no sé aquest grup parlamentari, que eren els grans defensors del *patriotismo constitucional*, si això ho troben molt patriòtic i, sobretot, gaire constitucional, que els joves no tinguin els mateixos drets segons el temps de residència.

I el tema encara es complica bastant més quan són joves de procedència estrangera no comunitària, perquè a aquests problemes de veïnatge encara se n'hi afegeix un de molt més gran: si no hi ha acords o convenis internacionals amb el país d'origen no són considerats joves de les Illes Balears, i podem tenir joves que fa 18 anys que són aquí, però com que no hi ha un conveni amb el seu país d'origen no tenen dret a les ajudes. I això és curiós, trist i patètic. Que un govern que fa bandera de suport a les persones immigrades, que crea una conselleria d'immigració, faci un esborrany d'un projecte de llei on diu als immigrants que si no hi ha un conveni amb el seu país no tenen dret a les ajudes és realment patètic, per no dir una altra cosa.

I si després llegim en aquest mateix article...

(Remor de veus)

...en el mateix article 4, que els que són... Jo la veig preocupada, Sra. Consellera; per ventura a vostè li fa gràcia però a mi no. Resulta que aquells joves residents a les comunitats balears assentades a l'exterior en quarta línia de successió, aquests tendran drets a ajudes. Joves que fa 18 anys que resideixen aquí, no; els d'allà, sí. Tot això, tot això, senyors del Partit Popular és l'enèsima demostració que la immigració i la conselleria de la immigració només són la gran oficina electoral del Partit Popular, i crec que és el moment de rectificar.

Aquesta llei coixeja per moltes bandes i aquest apartat és patètic, no és que coixegi, és que és patètic.

Més apartats que fallen en aquesta llei: la realitat cultural i sociolingüística, ens ho deia el Sr. Rosselló. En un estudi sociològic fet pel mateix govern el 57% dels joves d'aquestes illes no s'expressa bé en la llengua catalana, oficial i pròpia d'aquestes illes. Cap problema: no deim res dins la llei i per tant, si no en deim res, no ho hem de solucionar. Per favor!, la realitat és aquesta, s'ha de tenir en compte, però no interessa, no interessa. I sabem per què no interessa: perquè el govern del Partit Popular el que vol és una joventut poc arrelada, poc autòctona, poc autònoma i poc participativa, perquè aspirants a ser cosa del seu partit, com el Sr. Rajoy, per no anomenar ningú d'aquí, es puguin passejar defensant *la España una*, per ventura *grande*, però, desgraciadament, no gaire lliure. I al Govern i al Partit Popular només els interessa defensar la identitat pròpia a les comunitats d'ultramar, allà on hi ha vots a fer, però només aquí.

La llengua és un símbol, però el Partit Popular no ho vol, per això ha obviat la realitat sociolingüística a l'hora d'elaborar aquesta llei; ha obviat més coses el Govern, evidentment, l'Observatori Jove, Procés Jove, això és un document elaborat pel Govern, diu que pretén, objectius: primer de tot garantir als joves d'aquestes illes unes polítiques i uns serveis; segon objectiu: millorar la comunicació de les accions del Govern; tercer objectiu: aclarir la imatge del Govern. De tres objectius del Procés Jove, dos són propaganda del Govern. Aquesta és la constatació que efectivament el projecte és la culminació de les polítiques del Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Mascaró, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, Sr. President, vaig acabant idè. Tenia més coses a dir, però crec que n'he dites prou per donar motius perquè el Partit Popular recapaciti. Nosaltres li volem demanar que s'ho pensi, els volem donar l'oportunitat d'apostar realment per la joventut; crec que tenen arguments suficients per retirar aquesta llei i d'elaborar-ne una de millor. De què ho saben fer, estic convençuda que ho saben fer, la voluntat li han de posar, els joves s'ho mereixen i tots els ho agraiem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró.

V. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 24/06, integral de la joventut:

3) RGE núm. 1254/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar l'esmena 1254/06 del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, benvinguts la representació del Consell de la Joventut i representants de joves en associacions que avui són aquí amb nosaltres. El grup que represent, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena a la totalitat de la llei de la joventut, integral de la joventut, mal anomenada, perquè la consideram, senyores i senyors diputats, un autèntic despropòsit. Una vegada més, Sra. Consellera, ens trobam que en aquest Govern, excepte vostè que és la consellera del ram, tota la resta de membres del Govern no hi són presents, no hi són presents perquè, ja ho sabem, tot el que sigui olor de social a aquest govern no interessa i la prova, una vegada més constatada, és que no hi ha ningú, més que vostè Sra. Consellera.

En primer lloc, aquesta llei ha estat aprovada per aquest Govern amb unes iniciatives dirigides a joves que estan entre els 14 i els 30 anys, podríem en algunes coses, en algunes accions estar d'acord, podríem matisar-les o podríem enriquir-les, però he de dir que tenen un punt, que és molt important, Sra. Consellera, i és que aquesta llei de joventut es presenta sense una memòria econòmica, val a dir sense pressupost, Sra. Consellera. Aquesta errada és estructural, aquesta errada és metodològica i pot condicionar d'una forma molt negativa l'evolució de l'aplicació de la llei un cop que es traspassin les competències als consells insulars. Llavors, Sra. Consellera, aquests sí que no tendran més alternativa que dotar de recursos econòmics tangibles, una normativa per tal que es pugui executar aquesta llei.

Sr. President què fa el senyor director general?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, continuï. Continuí.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Home, no ho havia vist mai això.

(Remor de veus i algunes rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Continuí.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Fins aquí, una cosa increïble, en fi.

En segon lloc, Sra. Consellera, i li prec atenció, menys rialletes, ja el senyor director general m'ha posat a mil perquè quan parlava la Sra. Mascaró estava fent rialletes, estava fent acudits, l'estava mirant i s'estaven divertint, i no crec que aquesta llei de la joventut tan mal feta per vostès sigui qüestió de rialletes, sinó de molta atenció per part de vostès i d'un govern que és absent.

(Remor de veus)

En segon lloc, i en paral·lel, vull dir que el Govern del PP no té cap tipus d'inconvenient a crear un institut i tres empreses públiques, una per cada illa, dia 31 de març del 2006, per a què? Per assegurar-se la possibilitat d'interferir dins el que són les polítiques pròpies dels consells. Aquesta metodologia, que sempre va amb la llei d'acompanyament de pressuposts, aquesta del 2006, és un instrument emprat un pic i un altre, per aquest govern balear de dretes, que té la llei d'acompanyament com a un calaix de sastre i que va per fer passar tot allò que pot fugir d'un control estricte, d'un control democràtic, d'una discussió més precisa de les partides pressupostàries, no els interessa, llei d'acompanyament. Com veuen, tot això, senyores i senyors diputats, és una lliçó de transparència, de democràcia que fa el Partit Popular, aquesta estratagema s'ha utilitzat una vegada més dins la llei de joventut.

Un altre tercer factor a destacar, la Conselleria de Presidència i Esports no vol incloure en aquest projecte de llei de joventut la creació d'un observatori de joventut, perquè a la consellera, senyores i senyors, no li sembla bé. Vegin si no com es recull a un dels primers esborranys la visió que la consellera tenia del possible observatori, reclamat pel Consell de la Joventut de les Illes Balears, diu, textualment: "*La consejera lo interpreta políticamente como un generador de noticias negativas. Tal vez sería mejor omitirlo en la ley y olvidarnos de él, al menos en esta legislatura o hasta que se transfieran las competencias*". Això, senyores i senyors diputats, no fa cap gràcia, i això ho deia el director general.

Passam, aquest director general no té cap problema a escriure aquestes anotacions en el marge de tots els esborranys que es varen adreçar a totes les associacions que són avui aquí, tot remarcant un bessó principal, el possible perill que representa tenir un instrument, l'observatori de la joventut, que ha de processar dades que són cabdals per a la mateixa joventut. Jo els deman: quin és, diguem, aquest perill que hi veu la Sra. Consellera, i el seu Govern no ho sent, que suposam que també, que vostès veuen que el jovent ha de ser un generador de notícies negatives, i cit textualment el que vostès digueren a l'esborrany? Jo els ho diré: primer, precarietat laboral que s'observa dia rera dia en els contractes als quals accedeixen els nostres joves, això els fa a vostès por. Les dades són brutals, Sra. Consellera, mentre en el conjunt de l'Estat els contractes de treball signats durant tot l'any 2006 foren en un 60% temporals, aquesta temporalitat en aquesta comunitat autònoma, Sra. Consellera, arriba al 93%. Ja pot mirar el director general, són dades produïdes per l'Institut Nacional d'Estadística! Ho diré d'una altra manera, Sra. Consellera, i no

importa que li posi apunt al seu director general, pot estar tranquil·la, ho diré d'una altra manera, dos de cada tres joves, ...

(Remor de veus i algunes rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Senyora ...

LA SRA. SALOM I SOLER:

..., dos de cada tres joves d'aquesta comunitat autònoma fan feina amb precaris, fan feina amb precaris, miserablement remunerats, condemnats per tant a viure sempre en el domicili familiar. Qualsevol mesura des del sector públic que intenti facilitar la vida a aquest jovent repercutirà en positiu sobre el conjunt del nostre país.

Deia un escriptor nord-americà, el Tennessee Williams, que els joves poden viure sense doblers, però els vells no; jo crec que vostès pensen igual, idò nosaltres no, els socialistes d'aquestes illes no, pensam que hem d'aplanar totes les condicions socials de tot el nostre jovent sense cap tipus de parcialitat. Perquè vostès, Sra. Consellera, van tan sobrats en aquest govern que s'atreveixen a fer una llei de joventut amb una escassíssima representació de les associacions de joves, la prova és que el Consell de Joves de les Illes Balears només va tenir quinze dies per fer les esmenes, quinze dies rònecs, la consellera els va negar la pròrroga que els joves, òbviament, varen sol·licitar, i de seguida, aquesta llei es presta a dir que fomentará la participació del jovent. Però, oh, Sra. Consellera, paradoxes de la vida, vostè impedeix aquesta participació en una fase crucial i aquesta fase crucial és la discussió i les esmenes que es poden presentar a la llei.

Vostès, senyores i senyors del Govern, no volen un observatori de la joventut perquè diuen i perquè creuen que promourà dificultats i afloraran els problemes dels joves. Molt difícilment aquesta llei de la dreta podrà eliminar les problemàtiques dels nostres joves si no les estudien abans i si no surten a la llum les seves dificultats, les dificultats dels nostres joves. Vostès prometen observatoris a immigració en el mes de febrer, bé; vostès prometen observatoris per analitzar les necessitats de les famílies de les illes, bé, fins i tot es promet un observatori per fer turisme esportiu, tal i com ho va dir el Sr. President Matas; ho anuncien, ho prometen, però ho fan? No. Li diré que observant tot aquest tipus de polítiques, senyores i senyors diputats del PP, en aquest i en altres afers, la diagnosi és molt senzilla: no tenen cap tipus de sensibilitat social, és nul·la.

En quart tema, vull remarcar que la seva proposta de llei integral de joventut és una proposta sancionadora i en el seu títol setè, en efecte, ho diu: el règim sancionador; té un preocupant desplegament aquest capítol que suposa més d'un 20% de tot l'articulat, sí, ha escoltat bé, més d'un 20% de tot l'articulat, i això significa que tenim a les mans una llei punitiva i una llei penalitzadora, on les sancions, ni més ni manco, oscil·len entre 300 i 30.000 euros, ser jove en aquesta comunitat autònoma pot arribar a ser delictiu. I a més, i me permetin la llicència, Sra. Consellera, podria arribar a hipotecar

durant un parell d'anys mallorquins algunes famílies de la nostra comunitat.

La política lingüística, tal com han dit els que m'han passat en aquesta comissió, malament, ni se cita Sra. Consellera, la ignoren, la nostra llengua i la nostra cultura no la tenen en compte. I això, des de l'esquerra, des del Partit Socialista que jo represent, no es pot permetre.

També hi ha una dada crucial, que també els han ballat les xifres, el 50% de joves que tenim a les nostres illes són immigrants extracomunitaris, però segons aquesta llei no podran gaudir d'ajudes en temes de joventut, tal com ha expressat la Sra. Mascaró, perquè, segons vostès, aquests immigrants joves s'hauran d'acollir als seus convenis internacionals amb els seus propis països i, si no, fora.

El tema no pot ser més cridaner perquè, per una banda, tal com s'ha dit ja, hi ha un engreixament important de la publicitat que vostès van i creen una Conselleria d'Immigració que, pel que anam sabent té l'exclusiva missió, i menyspreable, i ja utilitzada per vostès, amb això s'entrenen, a assegurar adeptes a la seva causa conservadora, val recordar Formentera. La incongruència és grossa, mentre neguen ajudes als joves immigrants els diuen que han de cercar-se la vida pels fons europeus, si no hi ha convenis entre els països; el director general, que reia tant, diu a un diari local, dic i ho puc mostrar, diu que la tercera part d'informació i d'ajudes que reben en aquesta Direcció General de Joventut són immigrants, una tercera part. I per una altra banda, no els compten.

Però el que està ben clar és que aquest nou negociat d'immigració que vostès pretenen facilitar, diuen, una immersió dins la societat, no s'avé gens amb aquest projecte que vostè presenta, Sra. Consellera. Dins aquest projecte que vostè presenta no hi ha una immersió, immersió d'immigrants, el que vostè pareix que vol fer amb els nostres joves immigrants és submergir-los ja definitivament; perquè aquests joves extracomunitaris no hi pinten res dins aquesta normativa, a no ser que ho esmeni.

Una altra sensació similar, li he de dir, que tenen els joves amb discapacitacions, aquest jovent té exactament les mateixes necessitats que qualsevol jove, però moltíssimes més dificultats a l'hora d'accedir a les oportunitats.

Una qüestió de rellevància crucial és el Consell de Mallorca ha qualificat de frau la transferència que vostès pretenen fer als consells insulars, en concret al Consell de Mallorca els motius són manca de dotació econòmica, superposició d'activitats, duplicitat. En resum, vostès presenten una tutela del Govern sobre el Consell Insular de Mallorca.

Dubtes similars es plantegen a Menorca, on s'ha subratllat que l'Institut Balear de la Joventut pot sobrepassar la seva funció de control de la legalitat i fer malbé la capacitat executiva del consell.

Esperam que en el trànsit, en el tràmit siguin coherents, amb un posicionament estatutari a favor dels consells i sobretot rectifiquin aquesta transferència real de competències en matèria de joventut, i no com vostès fan, i mitjançant empreses

públiques que han creat envoltant d'aquest tema, perquè el que volen és controlar tot el que afecta al nostre jovent. Aquesta igualtat que volem per als nostres joves, Sra. Consellera, no és una utopia, és un repte, és una ambició, i això suposa una aposta ferma dels poders públics, una involucració clara i compromesa del Govern per facilitar la vida d'uns joves amb serioses dificultats.

Tot això, Sra. Consellera, és absent en el seu projecte de llei, per això no ens agrada i per això mateix hem presentat aquesta esmena a la totalitat. Els nostres joves, Sra. Consellera, no es mereixen aquesta llei, es mereixen molt més.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. En primer lloc, també vull donar la benvinguda a tots els representants d'associacions i entitats juvenils de les nostres illes i el seu interès per aquest debat. En segon lloc, voldria que quedàs constància que l'error que s'ha comès ha estat per la meua falta, per la falta de la consellera, i no, en cap cas, per falta del director general. I Sra. Salom, m'agradaria poder-li dir que no crec que vostè tenguí cap autoritat ni una per dir-me on m'he de girar o si vull mirar el director general o a qui vulgui mirar, per tant li deman un mínim de respecte cap a la meua persona, que és el que ha fet vostè. I en tot cas, li deman per favor que no es posi tan nerviosa, perquè crec que, a més, no és bo per a la salut.

He demanat obrir aquest torn incidental perquè en aquest moment i després d'escoltar els representants dels distints partits i grups que representen aquest Parlament, crec que s'han sentit moltes coses de les quals ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. ... de les quals evidentment discrep; crec, sense cap mena de dubte, que realment no són per mala fe, jo sempre he tengut bona voluntat i crec que moltes de les afirmacions que s'han fet aquí doncs supòs que són per desconeixement. Per això esper que la meua intervenció doncs realment pugui servir per aclarir tota una sèrie de qüestions, intentaré no entrar en temes molt particulars, que possiblement tendran la seva oportunitat de poder-se debatre en el debat de les esmenes parcials, i per tant intentaré fer realment una intervenció el més general possible i intentar aclarir els temes que possiblement hagin quedat més en l'aire o que puguin dur a terme qualche confusió. Però en tot cas sí que m'agradaria

poder afirmar que crec que realment el Govern i la Conselleria de Presidència, a través de la Direcció General de Joventut, ha fet un bon projecte de llei, ha fet un treball important, li ha dedicat molts mesos i, sincerament, crec que hi ha hagut una participació important d'entitats i d'associacions, però també d'altres administracions, com poden ser els consells insulars o fins i tot les representacions municipals a través de l'AMIB i de la FELIB.

I curiosament, i m'agradaria també que quedàs constància, crec que és l'únic projecte de llei que tindrà aquestes illes per ara, perquè que jo sàpiga no n'hi ha cap d'aprovat i per tant mai no s'ha duit a aquest Parlament l'aprovació de la primera llei de joventut que hi haurà a les nostres illes.

(Alguns aplaudiments)

La veritat és que fa uns moments escoltava aquí tota una sèrie d'afirmacions en les quals es deia, per exemple, que possiblement aquesta llei, deia el representant d'Esquerra Unida, no té com a subjectes o objectes, vull entendre, als joves. Jo és que crec que no té altra referència que no sigui la joventut de les nostres illes. Es deia que possiblement aquest no és el moment oportú de presentar una llei de joventut, perquè hi ha una llei de transferències, i jo crec que no és així i explicaré per què. S'ha dit que l'hem feta fora comptar amb les aportacions que poguessin fer les distintes entitats i jo crec que tampoc no és així, i a més es demostrarà, com a més ha avalat el dictamen del Consell Econòmic i Social, per tant organisme al qual tenc un gran respecte i crec que el seu informe ho deixa ben clar. S'ha dit també que no tenia en compte les necessitats dels nostres joves, jo crec que sí i, a més, ho demostraré, sobretot perquè a través d'aquesta enquesta a la qual vostès feien referència i únicament i exclusivament feien referència a una dada, que era la dada de la llengua i s'obviava la resta, que possiblement nosaltres consideram que són igual o més importants, i són el reflex de les actuacions que realment, i els principis, que preveu aquesta llei.

Es deia també, fins i tot hi ha hagut afirmacions que estava mal feta, i sobretot es feia especial referència que no tenia una dotació econòmica; i després també s'han sentit aquí altres qüestions, que no tenen res a veure possiblement amb aquest debat, perquè jo crec que són bones sempre per poder crear una confusió, com és la creació d'aquest institut, al qual també hi faré referència, o com pot ser el tema de la llei de transferència. Però abans d'explicar totes aquestes qüestions a les quals entraré, m'agradaria poder dedicar un minut al perquè nosaltres creim que és prioritària i molt necessària aquesta llei a la nostra comunitat.

I realment jo he d'afirmar que no només estableix un marc normatiu, com es deia en aquesta tribuna fa uns moments, sinó que realment desenvolupa i protegeix els drets dels nostres joves per primera vegada en aquestes illes. I possiblement nosaltres hem trobat que això era necessari perquè, i supòs que vostès també seran coneixedors dels grans canvis que hi ha hagut dins la nostra societat; no vull parlar de fa vint anys, basta parlar de fa deu anys enrera, possiblement les inquietuds dels joves eren distintes; es començava a parlar molt tímidament de temes com noves tecnologies, Internet; possiblement el procés de la immigració, de la qual també en

parlaré i faré referència a aquest article en concret, no tenia les mateixes magnituds que pot tenir avui en dia. Només per posar alguns exemples, i tot això evidentment també afecta la població juvenil i realment els problemes i les preocupacions que puguin tenir. I passava realment que totes les polítiques en matèria de joventut, no només a Espanya, sinó fins i tot també a la resta d'Europa, es dedicaven pràcticament a temes de temps lliure.

Per tot això creiem que era convenient que no seria només lloable mantenir els reglaments o les distintes disposicions que hi havia en aquestes illes que regulaven precisament el tema del temps lliure, sinó que havíem d'introduir també aquests canvis per als joves i fer-ho possible, i realment atendre els seus interessos i sobretot les seves necessitats, com poden ser, per exemple, i exclusivament i important en temes de l'emancipació, en temes tan importants com poden ser la formació o com pot ser l'ocupació o com pot ser també l'habitatge, en què a més aquí hi ha línies concretes; però també el tema de les noves tecnologies, com comentava fa un moment, o el tema de la immigració i continuar amb altres temes importants. Per això vàrem creure que era necessari poder articular aquesta llei.

Però sobretot, i el que era més important, és que abans de fer-ho vàrem sortir al carrer, vàrem fer un estudi sociològic a través d'una enquesta directa als joves de les nostres illes, de totes les nostres illes, una enquesta on se'ls feia preguntes concretes damunt temes molt distintes, temes de valors, temes d'amistat i els temes que parlava jo fa un moment. Per tant, realment aquesta llei està basada en una realitat. I a més, també vull remarcar que s'ha fet i s'ha escoltat, jo crec que de forma important, moltes de les aportacions que han fet les distintes entitats, no vull dir que totes, però sí moltes de les al·legacions que es varen fer i concretament i precisament el motiu que aquesta llei tenguí un títol específic dedicat a polítiques d'emancipació és gràcies a aportacions d'associacions i d'entitats de joves que viuen a les nostres illes.

Però com deia, sobretot hem volgut donar una especial importància a aquests temes que, a més, no són objecte de transferència, perquè hi ha moltes qüestions que formen part d'una política transversal i que no afecten únicament i exclusivament una Direcció General de Joventut sinó que afecten altres àmbits del Govern, com poden ser aquestes polítiques d'emancipació. Però així mateix, també hi ha altres temes importants i rellevants, demanats pels joves, com poden ser temes de salut, com poden ser promoció de valors, com poden ser el respecte al medi ambient, com pot ser també la solidaritat, en definitiva tota una sèrie de qüestions que estan excloses expressament en aquesta llei perquè són aportacions d'entitats i perquè són aportacions directes dels nostres joves a través d'aquestes enquestes que vàrem fer.

Me pareix que se m'ha dit també que possiblement no era el moment oportú per poder tramitar aquesta llei perquè estàvem fent una llei de transferències, que possiblement hi pogués haver una invasió de competències o que fins i tot hi podria haver una certa incompatibilitat. El cert és que crec que no hi ha moment processal més oportú que precisament aquest, perquè al final estarem tramitant dues lleis al Parlament, al mateix temps, i arribaran pràcticament a l'entrada en vigor, si

és possible, dins el primer de gener de l'any 2007 i la llei de joventut es podrà debatre en el mateix moment que es pugui debatre la llei de transferències. Voldria recordar, i supòs que vostès tenen constància, que fa uns dies, la setmana passada, va tenir lloc en aquesta cambra la Comissió Tècnica Interinsular, precisament la CTI prèvia que els consells insulars acceptin o no aquesta transferència de competències, que ara tenen un mes per fer-ho i que després es tramitarà també a través d'aquest Parlament, s'hauran de constituir les ponències tècniques i per tant encara hi haurà possibilitat que es puguin dur a terme distintes modificacions.

Però voldria posar com a exemple aquesta Comissió Tècnica Interinsular perquè ha estat una demostració del que és la voluntat d'aquest govern d'arribar a acords, d'arribar a un diàleg i d'arribar a negociacions, i precisament a través d'esmenes incorporades per part dels consells insulars es va arribar a acords en qüestions puntuals, que possiblement afecten de forma individual un consell insular, però després hi ha qüestions que sol·licitaven tots els consells insulars, i és la que fa referència, crec que és la més important, al tema de la potestat reglamentària. I està clar, senyors diputats, que tenim molt present que aquesta qüestió haurà de ser modificada en els articles 8, 9 i 11, als quals es feia referència a la llei de joventut i esper que ja hi hagi acord a la ponència tècnica perquè així és possible que es pugui modificar. Entre d'altres qüestions perquè quan es va redactar aquesta llei de joventut es va redactar amb perfecte sintonia amb la llei de transferències, i aquest canvi ha estat fruit d'aquest procés de diàleg i sobretot de la nostra voluntat que hi havia hagut sempre, des d'un primer moment, de poder fer una llei de transferències de màxims, i per tant hem atès les peticions dels consells insulars en aquest sentit.

Per això, vull remarcar que no hi haurà cap invasió de competències i que esper que es pugui arribar a acords en el debat de les esmenes. Està clar que això no vol dir que nosaltres haguéssim de fer un deixament de les nostres funcions i que, perquè hi hagi una llei de transferències, no puguem fer una llei de joventut. Crec que, encara que siguin dues lleis que realment siguin distintes, doncs estan connectades, una fa una declaració i una enumeració dels principis, marca quins són els principals objectius, el que creim que ha de ser en aquestes illes la política de joventut; i l'altra el que fa és una atribució directa de potestats i de funcions als distints consells insulars. Però en tot cas, fins i tot en el que es refereix a tema de consells insulars, aquesta llei, i a més així ho diu en el títol preliminar, realment diu que fa un enunciat i que deixa a posteriors desenvolupaments reglamentaris tota la qüestió que pugui afectar els consells insulars.

M'agradaria remarcar també el tema, encara que ja l'he comentat fa un moment, de la participació de les distintes entitats i associacions juvenils, vull remarcar aquí una part del dictamen del CES, allà on diu que el Govern en aquest cas realment ha respectat substancialment la participació pública, en aquest cas l'audiència pública a les entitats que haguessin de fer aportacions. I està clar que hi ha aportacions que s'han recollit i d'altres hem considerat que no eren oportunes, però li he de dir que més de meitat d'aquestes al·legacions que s'han fet han estat recollides en aquest projecte de llei. Per tant, ja m'agradaria a mi, he posat com a exemple fa un moment, la

representant d'Esquerra Unida per una altra qüestió feia referència a la llei de la dependència, i jo m'ho permetré també, ja m'agradaria a mi que l'Estat m'hagués escoltat només en la meitat d'aportacions que havia fet aquest govern a la llei de la dependència i que realment, me sap greu dir-ho, no ha estat així. He fet una remissió a la llei de la dependència sobretot perquè és important que totes les administracions doncs respectin aquesta participació i sobretot que la tinguin en compte, i en aquest cas, no era el mateix, i avui he tengut l'oportunitat de contestar una pregunta, perquè fem una aportació econòmica també.

Per tant, crec que això ha quedat més que constatat. I quant que, està clar que a través de les seves intervencions la nostra política de joventut és distinta, això és claríssim, vostès donen molta rellevància a determinats aspectes i nosaltres preferim regir-nos pel que opinen la majoria dels joves de les nostres illes i que realment ho hem fet. Llavors, vull reiterar aquesta radiografia exacta que hem pogut extreure d'aquest estudi, però crec que realment si no ho haguéssim així doncs donariem l'esquena al que pensen la gran majoria dels joves de la nostra comunitat autònoma. I realment les seves conclusions ens han servit a nosaltres com a guia per donar un impuls a les polítiques que creim que són més interessants i més necessàries per a ells.

S'ha fet també referència al tema de l'Observatori de la Joventut. Jo crec que hi ha qüestions, com deia, que es podran resoldre, no sé si en aquest o no, però en el debat de les esmenes parcials, però no voldria que tampoc es creàs un gran debat amb una qüestió com aquesta, entre d'altres temes perquè quan nosaltres vàrem presentar aquesta llei de la joventut no varem mostrar una oposició exagerada a crear un observatori; aquestes afirmacions a les quals es feia referència són certes i convindran amb mi que la majoria d'informacions que solen sortir als mitjans de comunicació doncs són les que fan referència als temes de drogues, al tema de *bulling*, als temes de violència, avui es parlava del tema de violència escolar, i jo crec que els joves nostres realment tenen altres valors i que hi ha altres formes de poder potenciar aquests valors que no treure sempre notícies negatives. Però en tot cas, i al marge d'aquestes consideracions, el que sí és cert és que nosaltres precisament volíem tenir en compte l'estructura del Consell de la Joventut i fins i tot, si no ho record malament, a una comissió interdepartamental jo vaig fer una petita al·lusió a aquest tema de la possibilitat de poder, no vull dir utilitzar, però sí poder instrumentar una col·laboració a través del Consell de la Joventut perquè pogués fer les funcions com els temes de l'Observatori de la Joventut.

I ja que parl del Consell de la Joventut, crec que és bo que del Consell de la Joventut se'n recordi un sempre quan governa, perquè normalment se'n solen recordar que s'està a l'oposició, i me sap greu, però si hem de parlar de temes pressupostaris, simplement, els números canten, basta mirar el pressupost de l'any 2005 i el de l'any 2006 i, si no, com que tenim el president del Consell de la Joventut, doncs realment podrà corroborar aquí quin augment pressupostari ha tengut el Consell de la Joventut; per tant, no m'acusin a mi de voler eliminar el Consell de la Joventut perquè per aquí me pareix que és una gran equivocació.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Voldria fer un incís també en la qüestió de l'institut balear que crea aquesta llei. La veritat és que duc mesos escoltant de forma demagògica aquest tema i vostès, que han estat a administracions i que saben com funcionen els temes administratius, saben perfectament que és una il·legalitat transferir un personal, és que és impossible, transferir un personal que està a un consorci directament a un consell insular, és que és materialment impossible. Per això es necessiten crear aquests instituts perquè el personal directament pugui passar als instituts creats als consells insulars i després els consells insulars ja decidiran el que vulguin fer amb aquest institut, el podrà eliminar i podrà incorporar aquest personal pròpiament dins les seves pròpies direccions dels consells insulars. Per tant, és una qüestió tècnica i administrativa.

I quant a la creació de l'Institut Balear de la Joventut, no voldrà que mantinguem la Direcció General de Joventut, és que nosaltres realment volem llevar estructura, però és que hi ha qüestions que no podem deixar de fer-les. Com podem deixar de representar la nostra comunitat a l'Estat? Com podem rebre ajudes europees? Qualcú me vol explicar com és possible dur a terme aquestes qüestions si no deixam un petit organisme creat? O no va passar el mateix amb la transferència de competències en matèria de serveis socials? Sempre hi ha qüestions residuals i aquesta és únicament i exclusivament la funció que durà a terme aquest institut balear que es crea precisament també amb aquesta llei.

No vull deixar de parlar tampoc del tema econòmic, del tema de la memòria econòmica, de la qual també s'ha fet referència, i realment la que acompanya l'expedient crec que deixa clar que la nostra intenció realment és que el pressupost econòmic que pugui estar distribuït en els distints programes, en els distints plans, en les distintes actuacions i les seves corresponents partides, estigui en el Pla de la Joventut, com ha estat fins ara, i si no que pugui qualcú aquí i me digui que això no era correcte, perquè varen ser vostès els que ho feren a l'any 2002. Perquè vostès saben que els plans són els que tenen la funció executiva de desenvolupar el que marca una llei, perquè la llei evidentment marca les línies generals, però no marca el programa concret que hem de desenvolupar. I per tant aquesta és una qüestió que tenim més que present, i ara no entraré en detalls, però en tot cas, si tenc oportunitat, i possiblement la tindrè, tal vegada podria explicar l'augment que ha tengut la Direcció General de Joventut durant aquests anys i aquest darrer any, l'augment o la quantitat econòmica important amb la qual es dota les transferències de competències, però ja dic que és una qüestió no menor, jo crec que interessant i supòs que tendré temps de poder-la explicar d'aquí a uns moments.

Possiblement me deixaré moltes coses, crec que són qüestions que ja deia que amb les esmenes es podran parlar en el seu moment, les esmenes parcials, però sí que m'agradaria fer una especial menció al tema de la immigració, a aquest article, polèmic article, vostès l'han volgut fer polèmic perquè nosaltres, quan vàrem fer la redacció d'aquests articles evidentment era amb la intenció d'ajudar les persones i els joves que anassin a estudiar fora, però no té res a veure amb la immigració, no; perquè les persones immigrades que vinguin aquí i que realment tinguin veïnatge a qualsevol municipi de

les nostres illes, seran joves de dret, o sigui, tendran els mateixos drets que els joves de les Illes Balears. Parlam d'una altra qüestió i parlam de frau a la llei, que és diferent; parlam de joves que a un moment determinat puguin venir aquí, puguin estar aquí un any, puguin deixar la nostra comunitat autònoma i se'n vagin fora, i no vol dir això que hagin de tenir els mateixos drets que tinguin els joves d'aquesta comunitat autònoma, perquè per això residiran a un altre indret i no són ciutadans d'aquestes illes perquè han vingut de pas. Això és el que regula aquest article i això és la qüestió a la qual vostès han dedicat un gran espai de temps i sobretot han volgut doncs, com sempre, doncs utilitzar qüestions per fer demagògia i per fer política.

Però, en tot cas, i vull acabar aquesta intervenció dient i recordant el que deia a un principi, que aquesta és la primera llei de joventut que tindrà les nostres illes, que dona drets als nostres joves que es preocupa de les seves necessitats i dels seus problemes i que, per primera vegada, amb doblers i amb programes, programes que tenen una plasmació en aquesta llei, però fa tres anys que som a aquest govern i per primera vegada s'han fet polítiques d'emancipació, també tendré temps.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Grups Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, vostè li aconsellava a la Sra. Salom que no es posàs nerviosa, jo també li aconsell el mateix, hauríem d'intentar discutir amb tranquil·litat perquè, si no, no ens entendrem, ja ens amenaça que després ens traurà xifres i farem la famosa discussió que és l'esport favorit del seu govern. Doncs miri, Sra. Consellera, per què no ens centram a discutir la llei amb tranquil·litat?

És la primera llei de la joventut d'aquesta comunitat, li reconec i és un encert per part del seu govern, però a la vegada, lament que essent la primera llei de la joventut sigui una llei de caràcter assistencial i no una llei de drets i deures, aquesta llei no defineix els drets dels joves, i si vostè no entén això, si vostè no entén la diferència que he fet jo amb la llei de dependència i el que hi ha ara, no sé, perdoni vostè, com està seguda on està seguda. I si l'únic que se li ocorre davant el que jo li he dit d'aquest tema és contestar-me que la llei de dependència no ha estat consultada i no sé què i no sé quants, perfecte, és una argücia parlamentària que li queda molt bé i estupend, faci

pràctiques que té molts anys per davant per dedicar-se a la política, però jo no parlava d'això.

Jo li deia que un ciutadà si va a la Seguretat Social, si va a Son Dureta, té l'obligació Son Dureta d'atendre-la perquè hi ha una llei que dona drets i que assegura que tot ciutadà té dret a ser atès, i, si no és atès, aquest ciutadà se'n pot anar al jutjat de guàrdia i denunciar que no ha estat atès a Son Dureta. I un discapacitat avui, fins que estigui aprovada la llei de dependència, i ja veurem com estarà aprovada, si fa això i no l'atenen no té dret d'anar al jutjat de guàrdia a dir que no l'han atès, perquè no hi ha una llei de drets que marquen les persones discapacitades. El que hi ha és normativa, llei que obliga, que marca quines són les funcions i les feines de l'administració i aquesta és la diferència d'aquesta llei. Vostès no han fet una llei de drets i deures, que hauria de començar amb un títol de drets i deures, i comença pel títol primer, competència de les administracions públiques de les Illes i de l'organització administrativa a l'àmbit autonòmic; i jo li he dit Sra. Consellera, i ho repetesc aquí, que està bé això, jo no dic que això estigui malament, en tot cas, a l'hora d'analitzar jo canviaria coses, no me pareix malament que hi hagi aquesta llei, però no és aquesta llei, ja que era la primera, ja que començàvem, no era aquesta la llei que ens mereixíem, ja hagués valgut la pena que haguessin fet una llei que no fos assistencial i que no fos de drets i deures, i que agafàs els joves com a ciutadans i no com a subjectes d'unes polítiques determinades, per aplicar unes polítiques determinades. Tampoc ha entès això que li he dit i després ha volgut qualque comentari així, però això és el que dic, això és l'abecé de les polítiques socials i de les polítiques en general d'un estat de dret, però en fi.

Que tampoc no passa res, per això jo, com que tenc aquesta concepció present una esmena a la totalitat, i vostè, que en té l'altra, no li pareix bé, val, això és el que discutim, no importa que ens tirem al cap trastos, però parlem d'una llei d'aquestes característiques i no de la que jo crec que ens hagués fet falta.

I després tota la resta que ha sortit i que vostè no ha contestat o no hi ha entrat perquè bé. Les transferències, ningú no ha dit que sigui contradictori en fer una llei de transferències, o jo no per suposat no ho he dit, i ningú està en contra que es facin les transferències.

Una altra cosa és això de, no solament no hi ha cap contradicció sinó que aquesta és la vertadera competència del Govern, el que ha de fer el Govern és una llei de la joventut, la seva vertadera competència és la legislativa; seran els consells insulars i els ajuntaments els que faran l'aplicació després d'aquesta política. Per això jo no crec que tenguí sentit mantenir l'Institut de la Joventut en aquest sentit. Bé, vostè me diu, això vol dir que no ha d'existir cap ens dins el Govern? Sí, me pareix bé que es mantengui una direcció general o que es mantengui una estructura d'aquest tipus, perquè la feina legislativa continuarà funcionant, la feina d'inspecció continuarà funcionant, una sèrie de feines continuaran funcionant i han de funcionar, però no un institut o una empresa pública, que està pensada fonamentalment per a l'execució, no per a la direcció política. És precisament tot el contrari, en aquest cas el que fa falta és un organisme de direcció política i no un organisme de gestió, d'execució, com és un institut.

I el mateix podríem parlar de l'Observatori, que jo crec que és fonamental que hi sigui, de tot el que he dit abans, la llengua, etcètera, que són elements millorables. M'alegra que vostè hagi dit que dins el període d'esmenes tal vegada es podran incorporar algunes d'aquestes coses, bé, això de l'Observatori, sincerament, crec que seria un element important a incorporar.

I en el tema de la memòria econòmica i de la qüestió econòmica, miri, Sra. Consellera, ens pot venir, supòs que ja té els apunts presos i ens pot venir a dir l'any tal no sé què, l'any qual no sé què, l'any qual no sé quants, però el que jo li he dit és que vostè fa una llei que no marca mínims d'obligacions pressupostàries per als ajuntaments i per als consells insulars, com altres lleis que ho marquen. I això, quan jo dic això vostè no m'ha d'explicar la diferència entre una llei i un pla de feina i un pla director de polítiques juvenils perquè ja ho sé, fa molt de temps que ho sé, ja sé que és diferent una cosa de l'altra i el pla director marca compromisos pressupostaris concrets per a aquest any o per als dos anys o per als quatre anys, i la llei no marca compromisos pressupostaris; però, la llei hagués pogut dir, per exemple, que els ajuntaments han de destinar un mínim d'un 5% del seu pressupost a polítiques juvenils, per exemple, o hagués pogut prendre mesures d'aquestes.

Això és el que jo deia i no una altra cosa, per tant ...

(Remor de veus)

He estat regidor set anys i mig, Sr. Font. I si vol demani un torn, una, què és el que poden demanar ..., jo què sé.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, no, Sr. Diputat, segueixi per favor, segueixi.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Molt bé, però estic cansat d'aquestes actituds, estic cansat.

EL SR. PRESIDENT:

Té tota la raó. Per favor, guardin silenci, guardin silenci i continuï, Sr. Diputat.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Precisament perquè he estat regidor i perquè crec en el municipalisme de forma fonamental he dit el que he dit, i perquè crec que les polítiques juvenils on fonamentalment s'han de fer és en els ajuntaments, després en els consells i en el Govern deixar solament com a assistència legislativa.

I com que m'he perdut, que era el que pretenia el Sr. Jaume, eh, ho ha aconseguit, doncs ja m'atur i així compliré el temps.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President. Sra. Consellera, esmenes per desconeixement, jo crec que per desconeixement tal vegada del que vostè es pensava que era un bon projecte de llei, però crec que sí que hi hem fet una miqueta de feina amb la llei, per tant, desconeixement no sé ben bé de què. Sí que és cert que aquest serà l'únic projecte de llei que tindrà de joventut, però això no vol dir que perquè sigui l'únic l'haguem de donar per bo, hi podríem fer una mica de feina entre tots i seria millor.

Diu que la llei té en compte les necessitats dels nostres joves, jo crec que el que sí que té en compte són les necessitats que creu el Govern que li va bé que tenguí en compte per fer més propaganda, però les necessitats dels joves i sobretot la garantia dels drets i dels deures no les té en compte gens ni mica, i li he posat un parell d'exemples molt concrets, a més de drets fonamentals, i no m'heu contestat.

Que la llei de transferències l'hem tret per crear confusió, perdoni, l'hem tret per crear confusió; els articles, els punts que l'altre dia es varen acordar, jo ja li he dit abans que vostè ens ho digués, a la comissió interdepartamental, perdoni, afecten articles que hi ha aquí dins. El tràmit parlamentari com el resoldrà vostè, com el resoldrà?

Què més heu dit? El procés d'immigració afecta el jovent. Efectivament, el procés d'immigració afecta el jovent igual que afecta qualsevol societat, però vostès no ho tenen en compte dins aquest projecte de llei de joventut, fan un petit apartat dins un article un poc més gran, que primer ens hem recordat d'aquells que de tant en tant els directors generals d'aquesta comunitat han tengut ocasió d'anar a visitar per Sud-Amèrica i llavors han dit, uep!, hem de posar els estrangers que viuen aquí, i hi han afegit els comunitaris i els extracomunitaris, de manera molt desafortunada des del nostre punt de vista.

Era necessari fer aquesta llei? Era necessari fer una llei de joventut, però aquesta no, una altra, una llei que es basi en la realitat. Vostè ens ha dit que l'estudi sociològic és una radiografia de la realitat, sí, és una radiografia de la realitat del moment en què es va fer, és una foto fixa, i si realment vol unes polítiques de joventut que atenguin les necessitats reals del jovent hauria de fer això que vostè mateixa va dir que faria: crear l'Observatori de Joventut per tenir -llegiré, això és escrit des del Govern, no és escrit meu-, el Govern va escriure: "L'Observatori és un instrument de visualització de l'evolució de la realitat juvenil, la qual s'ha d'entendre, conèixer i analitzar per tal d'adequar les polítiques de joves i prevenir les seves problemàtiques". Un observatori de la joventut no és un ens que amolli documentació als mitjans de comunicació sobre drogues o sobre una altra cosa, és una manera que té el Govern i la societat també, evidentment, de saber què falla. Aquí diu, vostè deia que era necessari aquest observatori per prevenir les seves problemàtiques; ara, com que no vol saber quines són les problemàtiques, no les podrà prevenir Sra. Consellera. Aquest, segons el Procés Jove que es anar explicant a tots els regidors, era el primer punt, l'Observatori de la Joventut, el darrer de tots era la llei. Però clar, els objectius eren uns altres, jo ja les hi he llegit abans, de tres objectius que hi havia del Procés Jove dos eren propaganda del Govern.

Diu que no era el moment oportú, diu que les dues lleis, aquesta, la de joventut, i la de transferències es tramitaran paral·lelament; no és cert, es tramitaran una rera l'altra, aquesta està en tramitació, l'altra no ha entrat, no és paral·lelament. Per tant, anam fent una llei que després a la següent podrà fer modificacions, i ja n'hi ha de modificacions, l'acord de la comissió tècnica de la setmana passada ja modifica articles de l'actual projecte de llei, per tant ja està.

Quan es varen redactar els dos texts hi havia sintonia; evidentment, dins el Govern n'hi ha d'haver de sintonia, no amb els consells insulars que no hi estan representats dins el Govern.

Participació, diu, que el consell, el que ha fet l'informe aquest, ara no me'n record què li diuen, però l'informe que es fan a totes les lleis, el CES, que ha respectat la participació pública. Evidentment, el Govern està obligat a complir el procés de termini públic, ha donat els mínims, ha donat quinze dies al Consell de Joventut, per exemple. A València, la comunitat valenciana, el país valencià, com li vulgui dir vostè, allà governa també el Partit Popular, els va donar molt més temps, crec que eren dos mesos, i a hores d'ara encara discuteixen esmenes, el Govern. Si hi ha voluntat el procés pot ser ben igual de legal amb quinze dies que amb quinze mesos quan hi ha voluntat de diàleg i de consens, però la seva voluntat de diàleg és la que ja fa molts anys conec del Partit Popular: te mostren una cosa, si t'agrada hi ha diàleg i consens, com provis de dir ui aquí, ep, això és el nostre, nosaltres comandam i ja està. I clar, vostès comanden, no governen, comanden.

I finalment, és que ja se m'ha posat el llumet vermell, el tema de la immigració, diu, això de transferir als consells ja li ha contestat el Sr. Rosselló; el tema de la immigració, de què ens haguem aferrat a l'article 4 sobre els anys de veïnatge en aquestes illes i que el que nosaltres proposam és un frau de llei. Jo sincerament crec que, sobretot el primer punt de l'article 4, és anticonstitucional; un ciutadà de qualsevol punt d'Espanya que vengui a viure aquí amb la família és a tot dret ciutadà de les Illes Balears. Que hi hagi frau de llei, perdoni, posin inspeccions, posin inspeccions; qui és que s'omple la boca en aquesta comunitat de les polítiques d'immigració? El Partit Popular. Però no els importen, si avui ens deia la consellera d'Immigració que els immigrants només tendran dret a l'educació si s'empadronen; per favor!, tothom té dret a l'educació, sigui nat allà on sigui nat; a vostès els és igual la immigració. I llavors ve aquí i ens diu que aprofitam per fer demagògia i per fer política, Sra. Consellera. Hi ha pitjor demagògia que una política, que una persona que viu de la política acusi parlamentaris de fer política? I vostè a quin món viu! I som al segle XXI! I fa anys que es va morir aquell senyor!

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vagi acabant per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, crec que ja he acabat, Sr. President.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, l'Hble. Diputada Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, jo des d'aquí vull agrair el comportament que ha tengut encomiable, tranquil i en el seu lloc de tots els joves, amb les associacions que representen, perquè no s'han mogut ni han fet absolutament cap signe de crispació i això al públic que venen és una norma per a tothom. I quan dic això, Sra. Conseller, dic que és una norma per a tothom, perquè també és una norma pel seu director general que ve com a públic.

(Remor de veus)

I jo sí que tenc dret, Sra. Consellera, vostè ho té molt confós, que jo i tots els portaveus i tots els diputats de l'esquerra que sortim aquí, que se'ns escolti; tenim dret que des del públic no ens facin ganyotes, perquè així ho diu el Reglament d'aquest Parlament, Sra. Consellera. I després, li agraeix la seva preocupació per la meua salut, li agraeix molt, però arriba tard, Sra. Consellera, fa devuit mesos, quan de veritat estava malalta, vostè no va piular, vostè no es va posar en contacte per saber com jo estava, per la qual cosa li he dit que arriba tard. I no estic nerviosa, estic molt tranquil·la, el que estic és terriblement trista, terriblement trista perquè vostè presenta el que li diu una llei de joventut que és veritablement un nyarro, veritablement un nyarro perquè aquesta llei, com han dit tots els portaveus que m'han precedit, no és ni integral, no veu ni els drets ni els deures, com li han explicat una vegada i una altra tots els companys, el Sr. Rosselló i la Sra. Mascaró; vostè ho té totalment ignorat. L'observatori ignorat.

Després, quant a la memòria econòmica vostè ha dit aquí, amb paraules textuals: no ens hem de fiar de la seva intenció. Idò no, Sra. Consellera, ni de la seva intenció ni de cap de vostès, i a més li he de recordar que reunió rera reunió amb l'Estatut estan demostrant que vostès no són fiables.

Vostè, ja se li ha explicat aquí abans pel Sr. Rosselló que la memòria econòmica és zero i que no té ni un mínim d'obligacions pressupostàries, i vostè ha pujat aquí i no ha contestat absolutament res del que li hem dit els tres portaveus. Vostè no ha fet una llei de joventut acompanyada de xifres, acompanyada de pressuposts, es posi com es posi. I si aquestes transferències -clara contradicció, com li han dit, transferències i llei de la joventut- vostè després no les concreta amb duros, amb euros, quina és la participació d'aquesta llei de la joventut que vostè farà quan transfereixi tot això als consells, és un despropòsit.

Després aquesta llei és clarament insuficient, i jo l'hi he dit i vostè, no ho sé, ha dit molt poca cosa i clara cap ni una, la discriminació que té negativa en relació a la població jove immigrant. La Sra. Mascaró -no la puc superar- li ho ha explicat de forma clara i llampant: els joves immigrants avui, a dia d'avui i amb aquesta llei, si no l'esmenen amb les esmenes que després discutirem, no té cap tipus de preocupació per la immigració ni pels joves immigrants, ni pels joves amb

discapacitació. Vostès, tot això, no ho veuen. Que ho esmenaran?, és possible, però també li he de dir que no ens fiam, no tenim confiança en vostès.

Pretenen tutelar els consells amb aquest tema de la joventut, li ho he explicat. Vostès volen fer unes transferències limitades en la gestió i per suposat mal finançades, com li ha dit el Consell de Mallorca i de moment insuficient, com li han dit els consells de Menorca i d'Eivissa. Aquesta llei que vostès proposen incideix amb aquesta forma que tenen vostès d'operar, no perdre el control de tot el que poden i sobretot, d'allò que els pot donar rèdits electorals.

Miri Sra. Consellera, és ben hora que vostès pensin en clau de la ciutadania i en aquest cas concret dels nostres joves i no pensin en clau dels seus interessos que són les properes eleccions. Això és una vergonya Sra. Consellera. Per tot això li agrairem que, en tota la tramitació d'aquesta llei, admeti les esmenes que s'han presentat, que són moltes i almanco pugui sortir una llei integral de la joventut com els nostres joves es mereixen.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Començam per allà on s'ha acabat aquest debat, que se feia referència precisament a dues qüestions, un era el tema dels joves immigrants. Jo crec que ja ho he dit a la primera intervenció, per a nosaltres són considerats ciutadans de dret i per tant, els joves immigrants que visquin en aquestes illes tenen els mateixos drets que qualsevol jove que tenguí la residència a qualsevol de les nostres illes. Per tant, la resta jo crec que sobra i l'article 4.1, en el qual s'hi feia referència, el que pretén és evitar un frau de llei, jo no he dit que vostès facin un frau de llei, he dit que aquest article el que pretén és evitar un frau de llei i per tant, no se refereix en cap cas a la població immigrant. Jo demanaria una reconsideració a la seva lectura i possiblement se podria entendre millor.

Quant al tema de les transferències en els consells insulars, que si estan mal dotades econòmicament i que únicament transferim la gestió de determinades competències, jo recoman també la lectura del *Diari de Sessions* de la comissió que va tenir lloc la setmana passada i possiblement qualcú s'ha perdut qualche cosa. Ho dic perquè en aquesta comissió un dels principals acords i esmenes que se varen rebre físicament en aquells moments va ser el d'acceptar la potestat reglamentària en els consells insulars, en totes aquelles qüestions que siguin transferides.

Per tant, els articles els quals se fa referència a la llei de joventut, en aquesta potestat i que en un principi quedava reservada al Govern de les Illes Balears, igual que s'ha pogut

arribar a un acord amb la llei de transferències, jo esper que s'arribi al mateix acord i per tant, siguin congruents la llei de transferències i la Llei de joventut. Esper que sigui així per acord de tots els partits, perquè realment és allò que tots els partits demanen i que així sigui a la ponència tècnica. Perquè després jo no entendria que els grups polítics demanin aquesta qüestió a la llei de transferències i després no la demanin a la Llei de joventut. Per tant, si hi ha hagut acord a un indret, esper que hi sigui a l'altre, perquè són les mateixes persones les que representen aquests grups polítics dins aquest Parlament. Per tant, esper que hi hagi el mateix acord a la ponència tècnica.

Se parlava també, que a part de només transferir gestió, ja he deixat clar que no, que se transfereix molta cosa més, que les transferències estaven mal dotades. A mi m'agradaria recordar i que se tingués clar que allò que actualment se gasta en executar les competències que se transfereixen actualment són 3,6 milions d'euros i allò que se transfereix als consells insulars són 4,4 milions d'euros. Per tant, estam parlant de 800.000 euros més, hi ha una distribució important de les illes i possiblement l'illa de Menorca sigui la més beneficiada en aquest sentit. Per tant, aquesta afirmació que feia la diputada del Partit Socialista, o aquesta referència de què Menorca i Eivissa pareix ser que no ens han dit que sí, li recoman que llegeixi el *Diari de Sessions* de la comissió tècnica de la setmana passada i se'n donarà compte que possiblement els consells insulars de Menorca i Eivissa acceptin aquestes transferències perquè realment s'ha arribat a un acord amb ells. Per tant, no crec que tenguí cap sentit que ens presentin una esmena, que l'acceptem i que ara diguin que no volen la competència. Me costaria molt creure que aquest fet, que seria insòlit, se produís a les nostres illes.

Crec també que se tramitaran possiblement en el mateix temps, entre altres coses perquè sabem que hi ha un temps processal, que la comissió tècnica se va dur a terme la setmana passada i que els consells insulars tenen un mes (...) per poder-se pronunciar. Per tant, d'aquí un mes aquesta llei de transferències ha d'entrar en el Parlament perquè pugui començar tota la seva tramitació. I com que ja hi ha hagut acord en aquesta comissió tècnica i aquesta llei, esper que avui se rebutgin aquestes esmenes a la totalitat, puguin entrar dins el debat de la ponència tècnica i que puguin veure la fi en el mateix moment.

Realment hi ha coses que a mi me desconcerten bastant, perquè no sé si he sentit a dir que no s'estava d'acord amb l'institut, però sí s'estava d'acord en què se creàs la Direcció General de Joventut. O sigui, estan d'acord en què quedi una estructura més grossa. M'agradaria que realment això se pogués confirmar, perquè tal vegada hauríem de fer una rectificació i deixar la Direcció General de Joventut, que era el que proposava Esquerra Unida, enlloc de la creació de l'institut. Nosaltres l'única intenció que tenim quan cream aquest institut era realment per llevar estructura i per únicament seguir gestionant les competències que quedessin residuals. Però pareix ser que hi ha partits que proposen que quedi la direcció general.

Sr. Rosselló, vostè i jo sempre hem discrepat del concepte d'assistència i estic convençuda que avui tampoc ens posarem d'acord. M'agradaria que tenguéssim un acord en allò que ha

de ser un dret universal, seria realment aconsellable. Si vostè pensa què farà la Llei de la dependència i ja que parlàvem de pressupost, a mi m'agradaria saber com ho farem en aquestes illes amb els 3 milions d'euros que ens ha de donar l'Estat. No sé com una persona amb discapacitat..., totes les persones amb discapacitat i totes les persones majors de les nostres illes passaran a tenir una atenció. Si realment se poden fer amb aquests 3 milions d'euros serà un èxit rotund d'aquesta llei i que realment proclama un dret universal.

Per acabar voldria fer una referència també a aquestes actuacions concretes que preveu aquesta llei, que vostès consideren que no afecten a les necessitats dels nostres joves, jo crec que sí. Parla en matèria de treball d'itineraris d'inserció laboral, és veritat que parla d'aquestes qüestions. Parla també de la vinculació entre pràctiques i contractació. Parla del desenvolupament de l'autoocupació juvenil, algunes actuacions duites a terme durant aquest any, però també és veritat que hi ha un apartat d'educació allà on se potencia el treball amb els joves que només tinguin uns estudis bàsics. Fer programes de garantia social, estimular els joves a poder seguir amb estudis que no siguin obligatoris i poder augmentar les ajudes i beques als estudiants universitaris. Per tant, aquesta llei no vulnera cap dret de l'obligació a l'educació, per això no s'ha de passar pena.

M'agradaria posar per exemple també les polítiques que s'han duit a terme en tema d'habitatge. Jo crec que la més rellevant possiblement és el programa de l'Hipoteca Jove que està tenint un gran èxit entre aquests joves de les nostres illes. En aquests moments crec que la xifra és més que elevada de les persones que realment s'interessen per aquest programa. I per suposat destacar, com deia fa un moment, amb el caràcter transversal i realment la bona sintonia que hi ha hagut entre totes les àrees del Govern de les Illes Balears i no se creguin, no és una qüestió menor, és important que hi hagi coordinació entre les distintes conselleries. Hem tengut exemples en determinades èpoques que això no s'ha produït i possiblement aquests programes que nosaltres podem plasmar a una llei de Joventut a través de la direcció general, possiblement..., no vull dir que no sigui el motiu pel qual no se fes a la legislatura passada, però potser que hagués tengut una mica d'influència.

Per tant, deman als nostres diputats que rebutgin aquestes esmenes, aquesta llei és molt important. Jo crec que respon a les necessitats de la població juvenil de les nostres illes i és important que l'administració, el Govern respongui i creï els programes que necessita.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Grups que volen intervenir a favor d'aquestes esmenes? En contra? Sr. Rubio té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo crec que vostè va per bon camí i sincerament crec que hi ha un clima de tensió i de crispació per part de l'oposició i crec que el motiu és que mentre vostè i el seu Govern fa feina d'una manera

compromesa per a la joventut d'aquestes illes, ells quan varen governar no foren capaços de fer absolutament res. Per tant, enhorabona, aquest és l'indicador de què la seva feina és productiva i la gent jove li reconeixerà, n'estic absolutament convençut.

Senyores i senyors diputats, per fixar la posició en nom del meu grup parlamentari, volem manifestar la nostra satisfacció pel que fa a aquest projecte de llei de joventut presentat pel Govern de les Illes Balears. I volem anunciar que li donarem suport perquè se doni començament als tràmits parlamentaris per tal de què totes les forces polítiques representades en aquesta cambra puguem fer feina i presentar les nostres aportacions, les nostres esmenes per aconseguir una llei integral de joventut, aprovada amb el major consens possible. I en conseqüència vull anunciar el nostre rebuig a les esmenes a la totalitat presentades per l'oposició, ja que no ens pareix la millor actitud per aconseguir un acord de tots en la redacció del projecte definitiu.

Nosaltres creim que la joventut és un bé social a protegir i que sempre ha de tenir el suport de totes les forces polítiques, independentment de les ideologies que ens separen en aquesta cambra. És un d'aquells temes en el qual hem d'estar implicats absolutament tots, per la gran importància que aquest tema suposa. La joventut és el gran potencial d'una societat perquè aquesta pugui evolucionar, es mantengui viva, dinàmica, perquè aquesta pugui garantir el seu futur i les seves generacions. Ningú pot tenir una actitud negativa o de bloqueig, com la que vostès han fet avui, ja que és absolutament perjudicial per al jovent, però també per a la nostra ciutadania.

Es fa més que necessària una actitud positiva de tots nosaltres, la classe política, per omplir aquest buit legal del nostre ordenament. Per això els vull demanar la seva implicació i participació activa en aquest procés legislatiu tan important que estam a punt de començar, sense cap dubte val la pena.

Deia en el començament de la meua intervenció que nosaltres volíem manifestar la nostra satisfacció per aquesta llei de Joventut que està ben a prop de ser una realitat. Si feim un poc de memòria i segur que molts d'aquesta cambra recordaran que ja a la legislatura passada el nostre grup parlamentari, el Partit Popular, presentà una proposició de llei per a la joventut. Va ser el nostre partit el que va prendre la iniciativa per tal de què el Parlament de les Illes Balears donés llum verda a una regulació més que necessària per als joves de les nostres illes. Aquella proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular i que fou impulsada d'una manera decisiva per la nostra organització juvenil, Noves Generacions del Partit Popular, va tenir el rebuig de les forces d'esquerres, impeding que ni tan sols es pogués fer un debat en seu parlamentària damunt aquesta qüestió i es tancà la porta a la possibilitat de què els joves d'aquestes illes poguessin comptar amb una llei que donés major seguretat jurídica a les seves necessitats i totes les àrees que els afecten. Aquella actitud tan negativa de l'esquerra cap els joves ens va parèixer un greu menyspreu als seus interessos generals.

Però no varem perdre cap tipus d'esperança, no, ja que teníem la certa impressió de què ben aviat el nostre partit

polític disposaria d'una majoria suficient al Parlament i ens proposarem que si així fos, donaríem suport a aquesta nova regulació normativa. I així ho farem. Teníem ben clar que si l'esquerra no donava el seu suport a aquesta iniciativa, segur que sí ho faria la nostra societat i no ens vàrem equivocar. Incloguérem l'aprovació de la Llei de joventut en el nostre programa electoral i vàrem prometre a la ciutadania que si guanyàvem les eleccions, aquesta llei seria una realitat. Després dels resultats de l'any 2003 i veure que tenim el suport de la ciutadania, pensam que tenim l'obligació i no tan sols això, sinó també la responsabilitat de donar compliment a aquella promesa que nosaltres férem als ciutadans.

Doncs bé, avui volem fer extensiva aquesta responsabilitat a totes les forces polítiques de l'arc parlamentari. I els convidam a fer feina per als interessos de tots els joves i no per als seus interessos estratègics, ni tampoc per fer partidisme. Volem un canvi d'actitud d'aquelles formacions que varen dir no a una regulació per als nostres joves, sobretot després de veure que els ciutadans no els han donat la raó. Ara tenen una oportunitat única per rectificar i fer una feina decidida per la joventut. És la seva oportunitat. És francament curiós veure com un es troba avui en aquest debat parlamentari i es sorprèn, ja que després de tot el temps que ha passat i de tot allò que ha passat, pot comprovar com hi ha coses que desgraciadament no canvien.

I és que mentre que afortunadament no ha canviat el mateix partit polític que tengués la iniciativa en matèria de joventut quan estava a l'oposició, és el mateix partit polític que avui li donarà el seu suport al Govern per tal de què la llei sigui una realitat. Allò que ens crida moltíssim l'atenció i que observant avui amb una perplexitat suprema i atònita, és que els mateixos que tengueren una actitud negativa i digueren clarament no a la Llei de joventut mentre estaven governant, passen unes eleccions, les perden, no aprenen la lliçó i continuen en la mateixa actitud negativa d'obstaculitzar la Llei de joventut. Francament, senyors diputats, és increïble! Els haurien de donar un premi a la constància negativa i d'obstaculitzar la política d'aquestes illes.

Miri no s'han donat compte que això no ha agradat als ciutadans, ni als joves? No se donen compte? Quantes eleccions han de perdre vostès perquè se'n donin compte senyores diputats? Sincerament és una cosa que ens deixa espantats a tots. Jo crec que nosaltres, que tenim el debat seriós i que volem apostar per la política seriosa del Govern, els volem oferir aquesta oportunitat de canviar el discurs negatiu i apuntar-se a aquesta tasca constructiva que des del Partit Popular li volem contagiar. A veure si se contagien un poc perquè aquesta legislatura ho duen molt malament.

Em permetran que els expliqui que nosaltres no donarem suport a les esmenes a la totalitat. No ho farem pel fet que les hagin presentades vostès, no és pel fet de què hagi estat un PSOE, o el PSM, o Esquerra Unida i Els Verds. Nosaltres no som com vostès...

(Remor de veus i rialles)

...no les votarem perquè no compartim en absolut les argumentacions que vostès han exposat durant aquest debat per

justificar una devolució en el Govern. De fet, no han justificat absolutament res, no han argumentat absolutament res per tornar en el Govern sense aprovar aquest projecte de llei. I jo crec que un dels membres de l'oposició que més ha remarcat en l'opció de poder debatre i poder fer feina en els esmenes parcials ha estat el representant d'Esquerra Unida, sincerament agraïm que no s'hagi apuntat al discurs més radical, com han fet el PSOE o el PSM.

(Remor de veus i rialles)

I perquè veim... Crec sincerament que hauríem de deixar aquest tactisme polític, aquesta estratègica partidista de l'oposició, mitjançant la qual vostès no es volen implicar en les tasques socials del Govern, simplement perquè no governen vostès. Crec que aquest posicionament partidista no procedeix i no procedeix en primer lloc perquè els més perjudicats són tots els ciutadans, tots els joves de la nostra comunitat. I en segon lloc, perquè vostès no són ningú per donar-nos lliçons a aquesta cambra parlamentària. Vostès senyors de l'esquerra, quan varen tenir l'oportunitat de governar no varen ser el paradigma de política social, tot el contrari.

Mirin, se'n recorden d'allò que deia la seva consellera de Benestar Social, que va reconèixer que no s'havia fet res en matèria de política social? Això va ser en un atac de sinceritat, la consellera de Benestar Social anterior que representava el seu Govern progressista, va reconèixer que no s'havia fet absolutament res. I a més, va ser la mateixa consellera que va dir que no era necessària una llei de joventut i de participació juvenil, mentre les entitats reclamaven aquesta llei per al nostre ordenament. I a més, va ser la mateixa consellera que precisament se va voler carregar una de les eines importantíssimes per a la nostra joventut, com és el Consell de la Joventut de les Illes Balears.

Per tant, senyors de l'esquerra no ens donin lliçons ni li diguin res a la nostra consellera, que l'únic que fa és fer feina per a la joventut, per ampliar les partides en matèria de joventut i donar més dotacions pressupostàries i més feina al Consell de la Joventut. Mentre que la seva consellera l'únic que va fer, o la seva intenció, era que no li molestés el Consell de la Joventut i suprimir-lo. Això sí que era tarannà.

Senyores i senyors diputats, creim que aquesta és una bona llei per als joves de la nostra societat. Entra a regular tots i cadascun dels aspectes que afecten la joventut d'avui en dia. I és que és indiscutible que uns dels temes que més preocupen els joves és el tema de l'ocupació laboral i de l'accés a l'habitatge. Dues qüestions que són cabdals per a l'emancipació dels joves, perquè aquests es puguin independitzar de les seves famílies i puguin desenvolupar amb total normalitat la nova vida. Sincerament creim que no té cap sentit l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Socialista, que diu que se dona l'esmena a la joventut. Precisament el Govern el que ha fet ha estat escoltar la joventut, mitjançant una enquesta, s'ha apropat a ells i els joves han dit al Govern que el que més els preocupa és l'habitatge i l'ocupació laboral.

Per tant, allò que s'ha fet amb aquesta llei...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

...és regular dins el seu títol II i donar un caràcter més important al tema de l'emancipació dels nostres joves. Jo entenc que això a vostès els criski perquè no varen ser capaços de detectar aquesta problemàtica. Però el nostre Govern i el Partit Popular sí ha estat capaç.

Consideram impecable la regulació que aquesta llei fa en el seu títol II i que correspon a les qüestions prioritàries que acabam d'exposar. Aquesta és una llei sense cap dubte, transversal, que regula les més diverses problemàtiques dels joves i de les seves necessitats. A més a més és una llei que té un àmbit d'aplicació dirigit a tots i cadascun dels joves de la nostra societat sense exclusió, aquí també hem de fer una diferència. Per tant, no només s'ha de dirigir una llei de participació, o de joventut cap als joves que estan associats a un ens o a una organització política, sinó que també s'ha de dirigir, sobretot per a aquella majoria, que és molt important de gent jove que no ha decidit aquesta opció.

Nosaltres també ens volem reafirmar que aquesta és una llei absolutament oportuna i que a més té un bon contingut i així ho ha dit el Consell Econòmic i Social. També volem destacar la gran tasca que ha fet la Conselleria de Presidència i concretament la Direcció General de Joventut, la qual s'ha reunit amb entitats, col·lectius de joves, així com el Consell de la Joventut, el qual ha tengut un paper molt important en el període d'al·legacions en les seves aportacions. I així ha estat reconegut pel mateix Consell Econòmic i Social, el qual ha dit que la tasca del Consell de la Joventut de les Illes Balears ha estat una tasca molt enriquidora i que ha donat unes importantíssimes aportacions a aquesta llei de joventut. Però també han estat altres les entitats que han participat, com per exemple la Coordinadora de la Federació Balear de Persones amb discapacitat, Noves Generacions, Fundació Esplai, Moviment d'Escoltes i Guiatge de Mallorca, Associació Balear Vida, Consell de la Joventut que representaria el conjunt de les entitats adscrites a aquest consell. I també important l'aportació de les institucions, tan la FELIB, AMIB, els consells de Mallorca, de Menorca i l'Ajuntament de Ferreries.

No ha donat crec l'esmena aquesta llei a la societat, quan el propi Consell Econòmic i Social, allà on està representada la societat i tots aquests sectors, així ho diuen i així ho afirmen. Els únics que han donat l'esmena han estat vostès amb aquestes irresponsables esmenes a la totalitat i mitjançant les quals volen tornar als inicis de la legislatura passada. Vostès no volen que se xerri de joventut en aquest Parlament, no ho volgueren la passada legislatura i no ho volen en aquesta. I el Partit Socialista que ha fet una exposició, ja dic molt radical i que ens ha estranyat moltíssim, no ens esperàvem aquesta actitud, crítica que aquesta llei no s'ocupa de les preocupacions dels joves. Francament és que és absolutament increïble! Mirin, la llei regula perquè segurament no s'ho han llegit, temes d'emancipació...

(Remor de veus)

...ja hem dit que li donam un tracte absolutament preferent. Hàbits saludables, oci, temps lliure, cultura de l'esport, joventut i medi ambient...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor un poc de silenci. Hi haurà torns de rèplica, per favor.

EL SR. AGUILÓ I RUBIO:

...noves tecnologies, mobilitat juvenil, serveis d'informació jove, formació en el temps lliure infantil i juvenil, programes culturals i artístics, activitats infantils, instal·lacions juvenils, promoció de l'associacionisme, formes de la participació juvenil, recursos i finançament de les polítiques de joventut, tot el tema que fa referència a les infraccions, sancions i inspeccions. Absolutament tot allò que afecta a la joventut. I vostès mitjançant aquestes esmenes a la totalitat no han aportat cap tipus d'argument que se pugui afegir a aquesta regulació tan extensa que se fa per a la nostra gent jove. Jo esper que en el procés parlamentari es puguin presentar les esmenes parcials que vostès volen incorporar a aquest tràmit i sense cap dubte nosaltres farem possible perquè amb el major consens se pugui arribar a una llei amb el màxim suport possible.

I per acabar, no és que tenguim tampoc massa temps, si aquestes no són els temes que preocupen a la gent, ja ens diran vostès quins són. En qualsevol cas també els volem recordar que el Consell Econòmic i Social diu que aquesta és una llei amb una completa vocació a l'omniregulació. Això ho diu el Consell Econòmic i Social. Per tant, jo sincerament crec que alguna cosa suposarà la part important que ha fet el Govern de les Illes Balears. S'està tramitant la llei amb un caràcter essencialment transversal, aquest és l'esperit de la Llei de joventut. I també crec que queden pendents certs ajustaments tècnics que en aquesta nova negociació que s'ha fet a la llei de transferències als consells insulars, degut a l'acord institucional que s'ha arribat amb el Consell Insular de Menorca i altres institucions de la nostra comunitat autònoma, estic absolutament convençut que se posarà i se donarà solució a aquests desajustaments tècnics que en aquests moments tenim entre la llei de transferències i...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Rubio per favor.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

...i allò que és la Llei de joventut.

En qualsevol cas i per acabar, ja acab Sr. President. Nosaltres els demanam que canviïn la seva actitud, que donin suport a aquesta Llei de joventut i que donin suport a allò que és el debat per tal de què la gent jove de les nostres illes pugui tenir una llei que estigui a l'alçada de les circumstàncies. Necessitam la seva col·laboració i la seva ajuda. Crec que els joves ens mereixem aquesta oportunitat.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. En torn de rèplica Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, estic aclaparat després del juvenil, vigorós i emprenedor discurs del diputat del Partit Popular, brillant aleshores a qualque moment, però que no ha aconseguit aixecar el nivell polític, perquè ens anirem d'aquí sense entendre-nos. Jo almanco senzillament intent explicar el que pens i per què discrep, no intent fins ara donar lliçons del que és la vida, el món i l'eternitat, no arrib a tant. Vostès varen presentar una llei la legislatura passada, a la qual vàrem votar en contra perquè hi estàvem en contra; avui en presenten una altra a la qual votam en contra perquè hi estam en contra, perquè estam en contra de la concepció d'aquesta llei. Això és tan mal d'entendre? Vostès ens poden dir: i per què no n'han feta una vostès? Tenen raó, aquesta és una crítica que jo no tenc més remei que acceptar; però allò altre, allò altre és obvi, perquè vostès continuen considerant, com vostè bé ha dit en aquesta tribuna, la joventut, els joves, com a un potencial de futur, i nosaltres consideram els joves com a ciutadans i ciutadanes de ple dret, aquesta és la diferència.

(Remor de veus)

Per això no hi estam d'acord, perquè vostès volen una llei garant, una llei gracieble i nosaltres volem una llei de drets i deures, és tan mal d'entendre? És tan mal d'entendre que deim dues coses diferents? I per què volem nosaltres una llei de drets i deures? Perquè encara que la llei de drets i deures estigui mal dotada financerament, com s'ha acusat des d'aquesta tribuna la futura llei de dependència, que és possible que hi estigui, els ciutadans tendran dret a reclamar, i amb una llei gracieble no, amb una llei garant no. Perquè vostès el que prefereixen quan els ciutadans demanen una cosa és fer favors, no reconèixer els drets que tenen els ciutadans, aquesta és la diferència; quan un ciutadà es presenta a l'administració i té un dret reconegut per llei va allà i exigeix un dret, quan no té aquest dret reconegut i hi ha un reglament que reglamenta com han de funcionar les coses, el que fa és demanar uns favors i si a vostès els agrada li fan i si a vostès no els agrada no li fan. I si això és tan mal d'entendre jo no sé què punyetes discutim aquí.

(Algunes rialles)

Senzillament, Sr. Diputat, votam a favor, presentam una esmena a la totalitat perquè tenim una concepció de fons discrepant d'aquesta llei.

Segona qüestió. Aquesta llei, com a llei de polítiques juvenil, com a reglament de funcionament de les administracions no ens pareix descabellada ni absolutament dolenta, si aquesta fos la llei, si s'hagués presentat així no haguéssim presentat una esmena a la totalitat. I a aquesta llei presentarem esmenes i procurarem que siguin el millor possible, però en aquesta comunitat continuarem sense tenir una llei de drets i deures dels joves, dels ciutadans joves i de

les ciutadanes joves com es mereixia aquesta comunitat. Tendrem més del que teníem, però no tendrem el que volíem, i per tant, per això, Sr. Diputat, no retiram l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Rubio, no importa que m'ho recordi que vostès no són com nosaltres, eh, ...

(Algunes rialles)

... li he de reconèixer que no em sap greu, el contrari.

(Remor de veus i petit aldarull)

Quan varen governar no van fer res; és cert que a l'anterior legislatura el pacte que governava no va fer cap projecte de llei de joventut, però també és cert que els que varen comandar setze anys abans tampoc no l'havien feta i algun d'aquests encara seu aquí dins, Sr. Rubio. Per tant, el que no es va fer amb setze tampoc no es va poder fer amb quatre. Vostè, jo ho entenc, vostè és jove i no li deuen contar tot perquè tampoc no els interessa que vostè ho sàpiga tot, però ...

(Algunes rialles)

A veure, després ha dit que la gent d'esquerres, que també estam molt contents que ens ho recordin, ho sabem i de vegades és bo recordar-ho, no vàrem voler un debat parlamentari; tampoc no és cert això, crec que era el Sr. Pastor que el va defensar aquí, sí, ves si hi va haver un debat parlamentari, què vol dir que no!, el Sr. Pastor va defensar aquí una proposició no de llei, una proposició de llei, no hi va haver debat aquí?

(Remor de veus)

No era el Sr. Pastor?

(Remor de veus i algunes rialles)

Ves si hi era!

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sra. Mascaró, continuï.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Ja llegirem l'hemeroteca, però que hi va haver debat n'hi va haver, cercarem al "daixò".

I després, si ja la tenien preparada, vostè diu que ja la tenien preparada, la tenien feta i no li varen deixar discutir, l'haguessin discutida o no; si la tenien feta, per què han estat

tres anys a presentar-la, no devia ser gaire bona, o sí? Aquella era xereca i aquesta també és xereca, i aquesta, segons el nostre punt de vista, és la seva llei, una política estantissa de joventut.

Que no hi ha cap garantia de dret, que fins i tot, i jo li he dit l'article, és discriminatòria. Per tant, és això que vostès volen? Sí, és això que vostès volen. Que no fomenta suficientment la participació? És evident, perquè aquesta és la seva política, vostè ens ho ha dit aquí, aquesta llei sobretot va als joves que no estan associats, perquè no els interessa la participació, no, només interessa si estan afiliats a *Nuevas generaciones*, ...

(Remor de veus i algunes rialles)

... ja els ho ha dit el Sr. Rosselló, és l'individual que els interessa, són els individus que han de venir a demanar, no volen gent associada que tinguin drets que pugui tenir més força per reclamar drets, en res. No volen una joventut forta, autòctona, participativa, no, volen un col·lectiu de joves contents i satisfets, que això sí que crec que ho volen, però no que tinguin dret a reclamar els seus drets i als quals també puguem exigir els seus deures.

Després diu que no som ningú per donar lliçons, que aquesta gent d'aquí no som ningú per donar lliçons. Miri, jo som mestra, d'ofici i de vocació, temporalment me dedic a la política, i crec que qualsevol persona té dret a donar lliçons, jo som d'aquelles persones que creuen que per educar un infant fa falta tot un poble. I vostè té dret a donar-me lliçons a mi perquè tots aprenem de tots i jo tenc dret a donar-n'hi a vostès. I sobretot vostè hauria d'aprendre que quan els que parlen són més grans que vostè, li agradi o no li agradi, és una de les coses que el jovent encara té, alguns encara tenen i no tots, Sr. Rubio.

(Remor de veus i algunes rialles)

A veure, que no li diguem res a la consellera, bé, li diré a vostè: principals necessitats, habitatge i ocupació. Sí només feim una llei per a les principals necessitats que varen trobar en aquests moments no és necessària, per solucionar els problemes d'habitatge del jovent no és necessària una llei, la consellera ho sap; tenim una Direcció General d'Habitatge i en dona d'ajudes i en podria donar més. És el tema de drets i deures.

I què més li volia dir? Que espera, que li agradaria que féssim aportacions en el període, després, que presentem esmenes parcials ens ha dit; o no ho sap que ja ha acabat el termini d'esmenes? I n'hem presentades tots, 71 una servidora! Per tant, hi és, avui fèiem el debat global, Sr. Rubio, o no? El que passa, jo ho entenc, quan un té els debats escrits i li toca tan tard és pesat escoltar el que diu la gent, sobretot si no ho volem sentir.

Vostès volen una llei a l'alçada de les circumstàncies, però de les seves circumstàncies, de les seves circumstàncies electorals, i nosaltres volem una llei que garanteixi drets i deures al jovent d'avui i del demà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. A aquestes alçades del dia que estam i a aquestes hores seré breu.

El primer que vull dir és que hi ha una magnífica cançó de Jaume Sisa que es diu *Els set cels*, i parla d'un món imaginari, i avui el Sr. Rubio hi ha afegit una estrofa a aquesta cançó, que és el vuitè cel, i aquest vuitè cel, segons ell, és aquesta llei de joventut, totalment imaginària per la defensa que ha fet. Jo estaria molt preocupada, de ser consellera, que me defensassin amb aquests termes.

I li posaré un exemple, i acabaré, perquè ja és tard, aquesta llei l'hauran d'esmenar vostès mateixos perquè si no la llei de transferències la us esmenarà. I a més, el Sr. Rubio i jo n'hem parlat a fora, n'hem parlat, i aquesta llei tan mal feta, que no volen aprovar aquí, en aquesta discussió democràtica i parlamentària cap de les esmenes que hem presentat, jo li dic que després, amb la llei de transferències, l'hauran d'esmenar tota, perquè no té ni cap ni peus. I això és un exemple clar i llampan, Sr. Rubio, l'hauran d'esmenar tota completament, perquè aquesta llei no es pot assumir per ningú, i els nostres joves, li repetiré, no se la mereixen.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Mascaró, si vostè dient que *yo soy un jovencito* vol demostrar el respecte que té per la gent jove, sincerament, ha quedat ben demostrada l'actitud del PSM damunt aquest tema.

(Aldarull i alguns aplaudiments)

O com per exemple que no li puc dir a ella, segons qui, de portaveu a portaveu, perquè *soy un jovencito*, oh, quin respecte a la gent jove! Per favor.

(Remor de veus i aldarull)

Miri, vostès no han canviat el discurs i sincerament estam decebuts, pensàvem que retirarien les seves esmenes a la totalitat, però ...

(Rialles)

... es mantenen amb el mateix tarannà que els diu el seu líder de sempre, és a dir, no a la llei de joventut, no als joves.

Miri, vostès han dit moltes coses en aquest debat, vostès han dit que no s'ha respectat la participació ciutadana ni s'han fet les consultes sectorials; vostès han dit que s'ha de tornar aquesta llei al Govern perquè en allò substancial és dolenta; vostès han dit que aquesta llei no és important i no és el

moment de fer-la, el que s'ha dit, o que no és una llei sòlida, que no és el moment han dit, molt bé. Han dit que no s'ha fet una regulació ordenada, sense planejament, que queden moltes coses fora regular, que no regula la igualtat, no sé qui ha dit que discrimina, i que no és una llei clara perquè és una llei de baix rendiment tècnic o que estaria a l'alçada del que ha de ser una llei tècnica.

Doncs miri, jo vull fer un paral·lelisme entre el que vostès han dit i el que ha dit el Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, i quan vostès deien que aquesta llei ha de tornar al Govern perquè substancialment és dolenta, doncs resulta que el CES diu que confia que el projecte de llei que es presenti al Parlament no incorpori canvis substancials o mesures noves no incloses en el text que s'ha sotmès a deliberació, perquè considera que tècnicament és adequat. Oh, sincerament, no s'han informat de quina és la qualitat tècnica d'aquesta llei!

(Remor de veus)

I allà on vostès diuen que no s'ha respectat la participació ciutadana ni s'han fet les consultes sectorials, doncs resulta que avui no és el seu dia de sort, avui vostès no n'encerten ni una, perquè el Consell Econòmic i Social diu que "Hem de mostrar la nostra satisfacció perquè la tramitació d'avantprojecte ha respectat amb escreix la llei del Govern quant a la participació ciutadana i consultes sectorials i orgàniques", justament el contrari del que ells han exposat a la seva argumentació, francament, és que de moment ni una.

Aquesta llei no és important i no és el moment de fer-la, diuen que no és una llei sòlida. Me sap molt de greu, perquè el Consell Econòmic i Social, que no és sospitós de ser del Partit Popular ni un instrument del Govern, diu: "La percepció que resta després de llegir la norma és que estam davant una iniciativa legislativa de gran importància, que vol consolidar una visió de les circumstàncies socials, econòmiques i culturals del jovent de la nostra comunitat, que és una norma conformada tècnicament d'una manera molt sòlida", això el Consell Econòmic i Social. És que no n'encerten però ni una amb tota aquesta argumentació.

Quan vostès han dit que no s'ha fet una regulació ordenada i sense plantejament, doncs el Consell Econòmic i Social diu que el legislador, en aquest cas el Govern, té una clara seguretat quant al plantejament de l'estructura de la llei i que demostra en concret el terreny de l'adjudicació de les funcions dels òrgans de l'administració de la comunitat autònoma. Quan deim legislador, està clar que deim el que prepara la llei, aquesta cambra és legislador, però també el Govern té capacitat legislativa, a veure si estudien un poquet de dret.

(Remor de veus)

I després, allà on vostès han dit ...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

A veure, un momentet, per favor. Continui, Sr. Rubio. Sr. Rubio, si és tan amable.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Quan vostès diuen que no és una llei clara i de baix rendiment tècnic, aquí jo crec que és la prova que aquesta llei té excel·lent o matrícula, perquè diu el Consell Econòmic i Social: "Volem destacar una pràctica normativa que és digna d'elogi i que és palesa en aquest títol preliminar, i cal remarcar-ho a tot el text de la norma en general, defineix clarament els conceptes fonamentals que s'han d'usar i, un cop definits, determina quins són els aspectes de regulació als quals s'apliquen". El Consell Econòmic i Social diu que és una normativa digna d'elogi, sincerament, això no és per esmenar la totalitat, sinó que és per fer *la ola* al director general de Joventut i al Govern, perquè és que, sincerament, vostès han quedat avui francament retratats.

(Remor de veus)

Mirin, Sra. Salom, és que el problema que vostès tenen és que un partit que ni tan sols escolta els seus joves, és a dir, la seva organització juvenil, doncs francament deixa en evidència de quin partit parlam. Miri, el representant de Joventuts Socialistes, a un programa de ràdio, diu: "Aquesta llei de joventut ens pareix una bona llei que s'ha de polir", això és molt diferent que esmenar la totalitat d'aquesta llei i voler demostrar en aquest Parlament el seu rebuig, simplement perquè ve del Partit Popular. Escoltin els seus joves, senyors del Partit Socialista, com el Partit Popular fa amb les seves organitzacions juvenils o amb els simpatitzants joves d'aquest partit polític, segur que els anirà molt millor del que en aquests moments els va.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Rubio, per favor.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

I en darrer moment i ja per acabar, només dir que nosaltres continuem i no deixarem de tenir la nostra feina perquè vostès vinguin al consens i vinguin a l'aprovació d'aquesta llei que és molt important per a la joventut. Jo estic convençut que en el debat parlamentari i en el tràmit de ponència i de comissió les seves aportacions, que sí és ben cert ja varen presentar, enriquiran aquesta norma que serà una norma de tots i que sortirà, segur, amb el suport més majoritari possible.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. En torn de fixació de posicions, té la paraula el Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo, en primer lloc, volia donar la benvinguda als representants d'associacions i del Consell

Balear de la Joventut, però jo no sé si a aquestes hores ja és hora de benvingudes o d'anar-nos tots a dinar.

Sra. Consellera, nosaltres, d'Unió Mallorquina, no li farem l'ona a aquesta llei que avui es presenta, els diputats d'Unió Mallorquina ens abstenem a l'esmena a la totalitat que han presentat el Grup Socialista, el Grup PSM i Esquerra Unida, i vull deixar molt clar que aquesta abstenció és una abstenció vigilant, és una abstenció crítica i que dependrà molt de l'actitud del Govern que els diputats d'Unió Mallorquina canviem el sentit del vot en aquesta cambra en la tramitació d'aquesta llei.

Hem de dir que en aquest moment, en el moment que es tramita aquesta llei, l'administració competent en matèria de joventut és l'administració autonòmica, i des del nostre punt de vista és imprescindible que existeixi en matèria de joventut una regulació moderna en matèria de joventut. Per tant, des d'una òptica objectiva i limitada al nostre temps, aquest projecte de llei s'ajusta a la nostra realitat institucional i a la necessitat de regular una matèria tan important com és la matèria de joventut. Però la visió del legislador no pot ser únicament objectiva, ni molt manco limitada en el temps, tot el contrari, el legislador fa lleis per a les persones, com deia el Sr. Rubio, per als ciutadans i per als joves, i ho ha de fer amb una visió de futur, amb una vocació de permanència i d'estabilitat.

I per què dic això? Molt senzill, aquesta iniciativa legislativa es presenta i es tramita al mateix temps que s'està preparant i tramitant la transferència de joventut als consells insulars, això vol dir que aquesta llei naixerà, si neix, obsoleta i desfasada. La veritat és que resulta difícil explicar l'actuació en aquest tema del Govern de les Illes Balears, primer es fa un Pla estratègic de joventut, després es tramita una llei de joventut en desenvolupament d'aquest pla estratègic i després es transfereixen als consells insulars les competències en matèria de joventut que afectarà aquesta mateixa llei i que estableix que les competències són del Govern.

En la nostra opinió, dels diputats d'Unió Mallorquina, tot a l'inrevés. Des d'Unió Mallorquina pensam que seria molt més lògic haver començat per les transferències, després per la llei de joventut i, dins un marc estable i definit, que cada consell hagués elaborat un pla estratègic de joventut. Probablement tendran els seus motius per haver actuat d'aquesta manera, però nosaltres, Unió Mallorquina, no els acabam d'entendre. En tot cas, ens trobam davant un projecte de llei que pot provocar problemes important amb la gestió de les competències de joventut als consells. Pensam que un procés de transferència de competències hauria de fer reflexionar el Govern sobre si aquest és o no el moment més adequat per presentar aquesta llei. El paper del consell haurà de ser determinant en tot allò que faci referència a joventut, la seva opinió haurà de ser vinculant i hauran de poder exercir les competències amb la màxima llibertat i amb el màxim finançament possible. Això implica tenir un marc legal clar i estable.

Pensam, si m'ho permet dir, que el Govern de les Illes en aquests moments, a finals de la legislatura, té una mica massa pressa i tots sabem que no són bones les presses a l'hora de prendre decisions importants. Des d'Unió Mallorquina entenem que en aquest moment s'hauria de treballar intensament amb la

transferència de competències als consells, un treball intens per transferir aquestes competències amb un finançament suficient, d'acord amb la població de cadascuna de les illes. Tots sabem que el finançament adequat és imprescindible per a la gestió de les competències. Som ara en aquesta mateixa cambra discutint la reforma de l'Estatut i el tema principal i el tema que ha de fer que ens posem o no ens posem d'acord és el tema del finançament, i amb un tema tan important com la joventut no assolirem aquest acord.

Tots sabem que el finançament adequat és imprescindible per gestionar correctament una competència i allò que no es pot fer és predicar allò que no es creu, receptor i no prendre. Si reclamam a l'Estat finançament suficient, el Govern de les Illes ha de ser coherent i actuar en conseqüència a l'hora de transferir competències als tres consells insulars, o quatre en el futur. És evident per tant que si reflexionam profundament sobre l'oportunitat política, sobre el moment triat, escollit, per dur a terme la tramitació d'aquest projecte de llei, hauríem d'arribar a la conclusió que per ventura no és el millor moment.

Des d'Unió Mallorquina pensam que en aquest moment les prioritats haurien de ser les següents: primer, aprovar les transferències de competències de joventut als distints consells, amb tots els recursos humans i econòmics corresponents, ben dotades de recursos humans i econòmics i d'acord amb la població que cada una de les illes té. Una vegada duita a terme aquesta transferència, amb la participació essencial, per tant, dels que han de ser els agents que gestionaran les competències en el futur, és a dir, els consells insulars, i dels joves, sobretot, i dels joves, dur a terme un procés d'elaboració d'una legislació per part del Govern estable, moderna i que doni solució als ciutadans. I en tercer lloc, afavorir que cadascun dels consells pugui elaborar el seu propi pla estratègic, amb instruments de col·laboració i coordinació que s'estableixin i que estableixi el Govern, que per això està, per col·laborar i coordinar.

Pensam des d'Unió Mallorquina que aquestes són les passes i l'ordre correcte. Altres sistemes responen més a la idea de començar la casa per la teulada i aquest no és el nostre estil. Per tot això manifestam novament la nostra abstenció. Vostès per ara tenen les competències, però crec que seria imprescindible que actuassin amb major visió de futur. Veient el text de la llei i com han anat les negociacions de les transferències en matèria de joventut, un pensa si realment les volen transferir als tres consells insulars o el que volen és continuar mantenint-les en alguna d'aquestes illes.

Per tant, crec que aquesta legislació no és dolenta, però que no és el moment més adient per a la tramitació d'aquesta normativa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passarem a la votació conjunta de totes les esmenes, ja que totes elles incideixen en la devolució del projecte de llei.

Per tant, senyores i senyors diputats, passam a votació.

22 vots a favor, 28 en contra, 1 abstenció. Per tant, queden rebutjades les esmenes a la totalitat.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

Correcció d'errates del Diari de Sessions del Ple del Parlament de les Illes Balears núm. 88.

A la pàgina 4498:

- Allà on diu: 2) RGE núm. 2417/05.
- Ha de dir: **2) RGE núm. 2417/06.**

A la pàgina 4528:

- Allà on diu: IV.2) Pregunta RGE núm. 2417/05.
- Ha de dir: **IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2417/06.**

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS